XXXII. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. AUGUSZTUS 5.

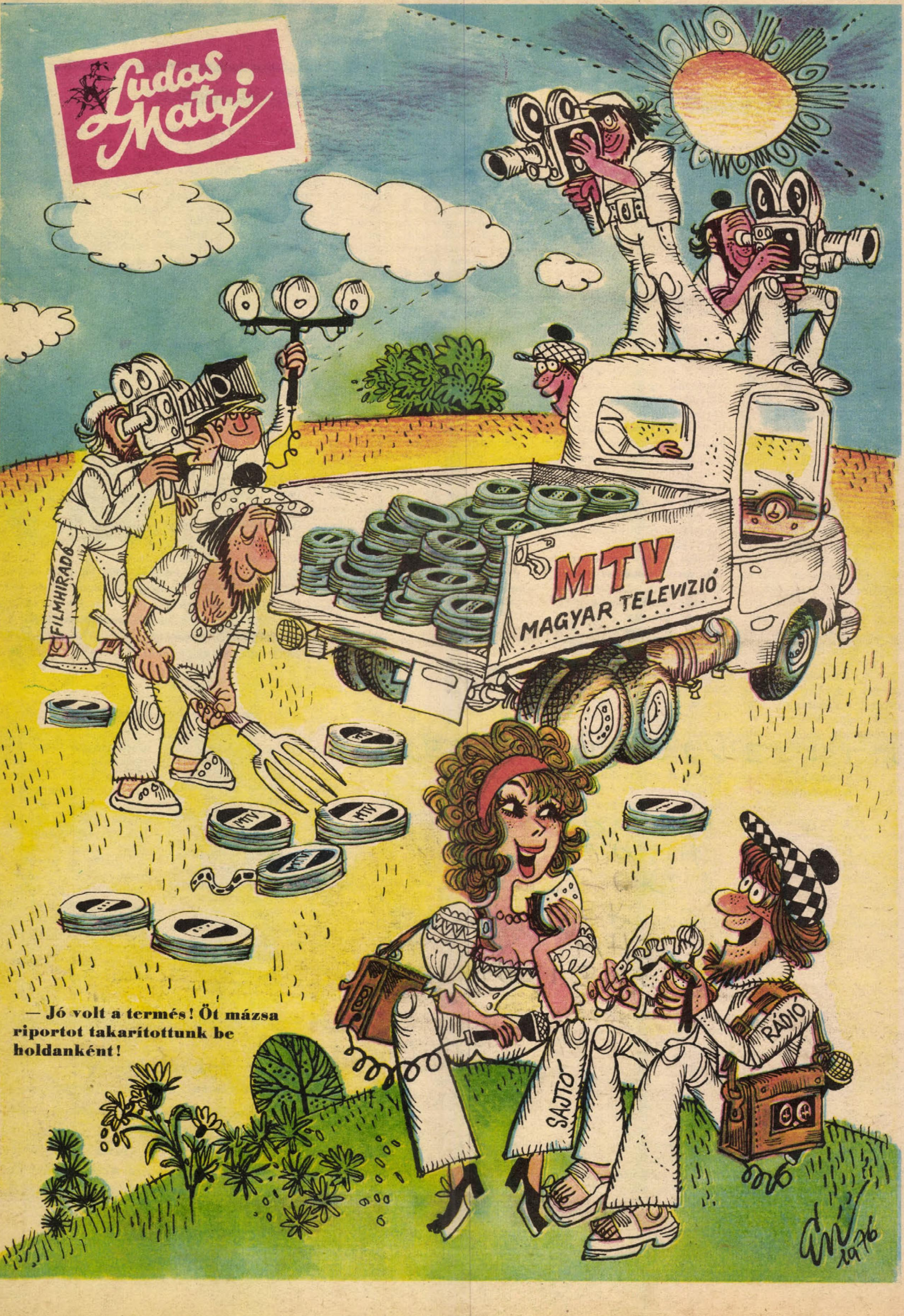
Ludas Matyi
MTV
MAGYAR TELEVIZIÓ
FILMHIRADÓ
MTV
SAJTÓ
RÁDIÓ
1976

— Jó volt a termés! Öt mázsa riportot takarítottunk be holdanként!

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

VÉDETT LESZEK

Ha talán nem is én, személy szerint, de a lakóterületem. Olvastam egyik napilapunkban. *„Gyalogosok Belvárosa”* volt a cikk címe és arról szólt, hogy a fővárosi építészet és közlekedés tervezői *„a Belváros legősibb magvát, a Deák tértől a Felszabadulás térig a következő hetekben, hónapokban visszaadják a gyalogosoknak.”*

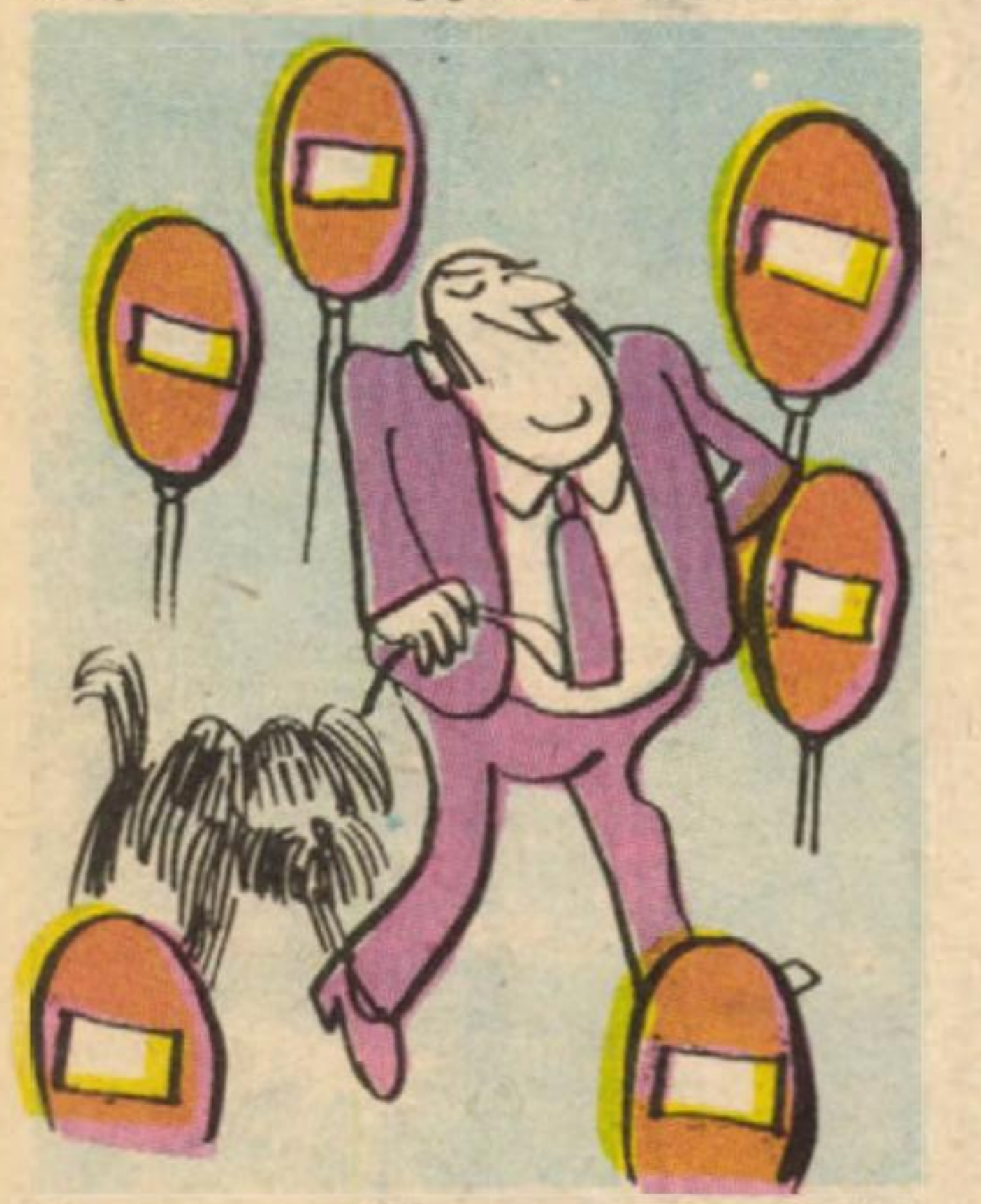

Megteremtik a *„gyalogjáró-utcák hálózatát”*. A részletes felsorolásban hazai pályámmal is találkoztam, szó szerint így: *„A védett terület része lesz a Kristóf tér, a Fehérhajó utca (itt lakom) és a Deák tér nyugati sávja is.”* (Érdekes, hogy a Dunakorzó nem szerepel a gyalogjáró-utcák tervezett hálózatában. Úgy látszik, ragaszkodunk a világon példa nélkül álló újításhoz: mi találtuk fel, hogy a korzón ne gyalogosok sétáljanak, hanem autók száguldozzanak.)

Csak az nem fér a fejembe, hogyan nem védtek meg eddig, öt-hat évvel ezelőtt például, amikor szükség lett volna rá? Hiszen akkoriban éppen a Fehérhajó utca, a Bárczy István utca és a Martinelli tér közötti játszóteret egyszerűen elvették és felépítették rá az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság székházát, és a főváros első, nyolcemeletes parkolóházát. Általános alanyt írtam: elvett*ék*, mert nem tudom, kik vették el. Még gondolni sem merek arra, hogy esetleg ugyanazok, akik korábban rendeletet hoztak a főváros zöldterületeinek — nem, nem a szűkítéséről, hanem — bővítéséről, s természetesen a meglevők megőrzéséről. S kikívánkozik belőlem egy másik eretnek gondolat is. Ez a zöldterület-játszótér elkobzás ugyanis éppen a Városháza épülete előtt történt. Lehet, hogy az *illetékesek* közben szándékosan nem néztek ki az ablakon, nehogy esetleg meg kelljen akadályozniuk a szemük előtt folyó rendeletsértést, amit különben a környék lakossága felháborítónak talált és máig nem hevert ki?

Mint ahogy e sérelmet kiheverni azzal sem tudjuk, ha a közeljövőben „védett terület” és „gyalogjáró-utcahálózat” része leszünk. Mit segít az már rajtunk? A környékünk gépkocsitulajdonosainak az eddiginél is nagyobb gondot okoz majd autójuk parkolása. A nyolcemeletes garázsépület pedig — amely kezdettől máig balul sikerült vállalkozás — a jövőben velünk, gyalogosokkal együtt dühönghet, csak éppen másért: azért, hogy ezután az eddigi kevés kocsit sem fogadhatja majd, mert a környéken minden gyalogosutca, védett terület lesz.

A kapkodásmentes, nyugodt, átgondolt, perspektivikus várostervezés nagyobb dicsőségére.

(bt)

TÜZELŐRŐL, KÁNIKULÁBAN

Várományom 29 mázsa szén és némi aprófa volt, pontosan meg is érkezett, egyszemélyes fogadóbizottság — 76 éves édesanyám — várta. A szállítók közölték vele: 6 mázsa felesleg van a kocsin, s megvételre kínálták, potom 60 forintjával. Anyám mondta: elég neki a saját 29 mázsája, azért nem rendelt 35-öt. Ezek után kezdődött meg a lehordás, de ajánlatukat minden fordulónál fenntartották, bár csökkenő kínálati árral. Nekem meg az a gyanúm támadt, hogy az olyan lelkesen és egyre olcsóbban kínált „felesleg” — tulajdonképpen az enyém volt. Mert az mégsem valószínű, hogy a TÜKER-telep szénkimérője duhaj kedvében így engedte volna útjukra a derék lehordókat: „Na, itt a kuncsaft szene, ez a 6 mázsa pedig ráadás, csináljatok vele, amit akartok”. Már csak azért is vélem a „felesleges” 6 mázsát a magaménak, mert a lehordók végül — ezt is lehordták nekünk, noha nem fizettünk külön érte. Ha azonban utólag kiderülne, hogy a TÜKER-telepen épp ez a 6 mázsa hiányzik, jöhetnek érte az alábbi címre:

Török Endre
Bp. VII., Peterdy u. 23.

KÖZÖNY

A József körút 44. számú ház földszint 4-es lakásában beázott a mennyezet és a vakolat egy része nagy robajjal leszakadt. A lakás idős, fehér bottal közlekedő bérlőjét csak a szerencséje mentette meg az életveszélyes helyzetből. Éppen a szoba másik végén tartózkodott, és az ijedtségen kívül más baja nem esett.

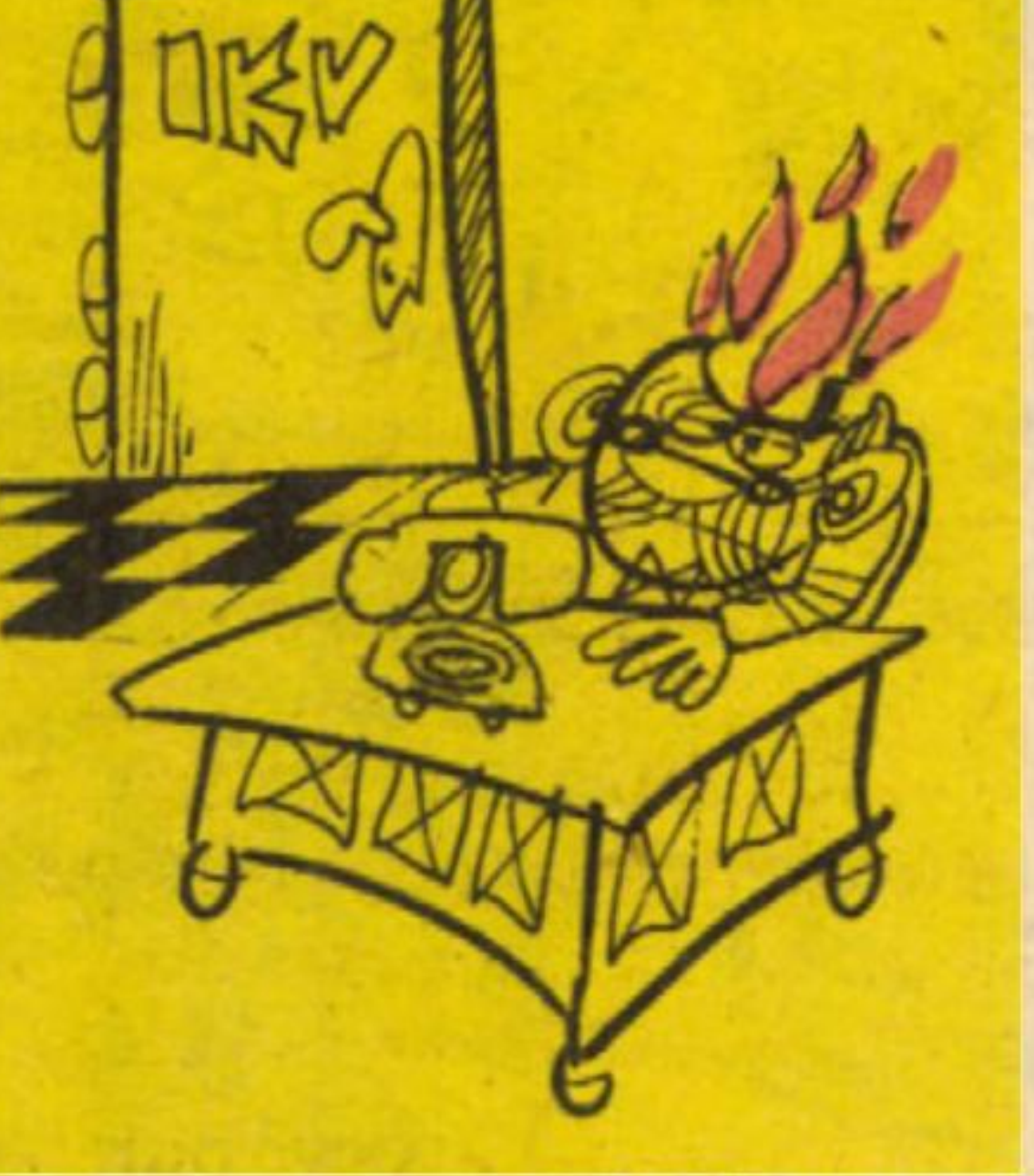

Panasza nyomán a VIII. kerületi tanács műszaki osztálya határozatban kötelezte az Ingatlankezelő Vállalatot, hogy a bérlő szobájában a beázás következtében meglazult vakolatot három hónapon belül verje le. A mennyezet újravakolására harminc napos határidőt adott. Az IKV azonban kísérletet sem tett a meglazult vakolat leverésére, az életveszély elhárítására.

Valami mégis történt. A kárt szenvedett lakás felett, ahonnan a beázás történt, az I. emelet 8-ban szerelők jelentek meg. Elmozdították a WC-kagylót a helyéről, majd a munkát félbehagyva távoztak. És azóta sem tértek vissza.

Most már ideje lenne, ha a VIII. kerületi Tanács érvényt szerezne határozatának. Ha esetleg baleset történik: vajon ki lesz a felelős?

(f. i.)

SÓHAJOK VAGONJA

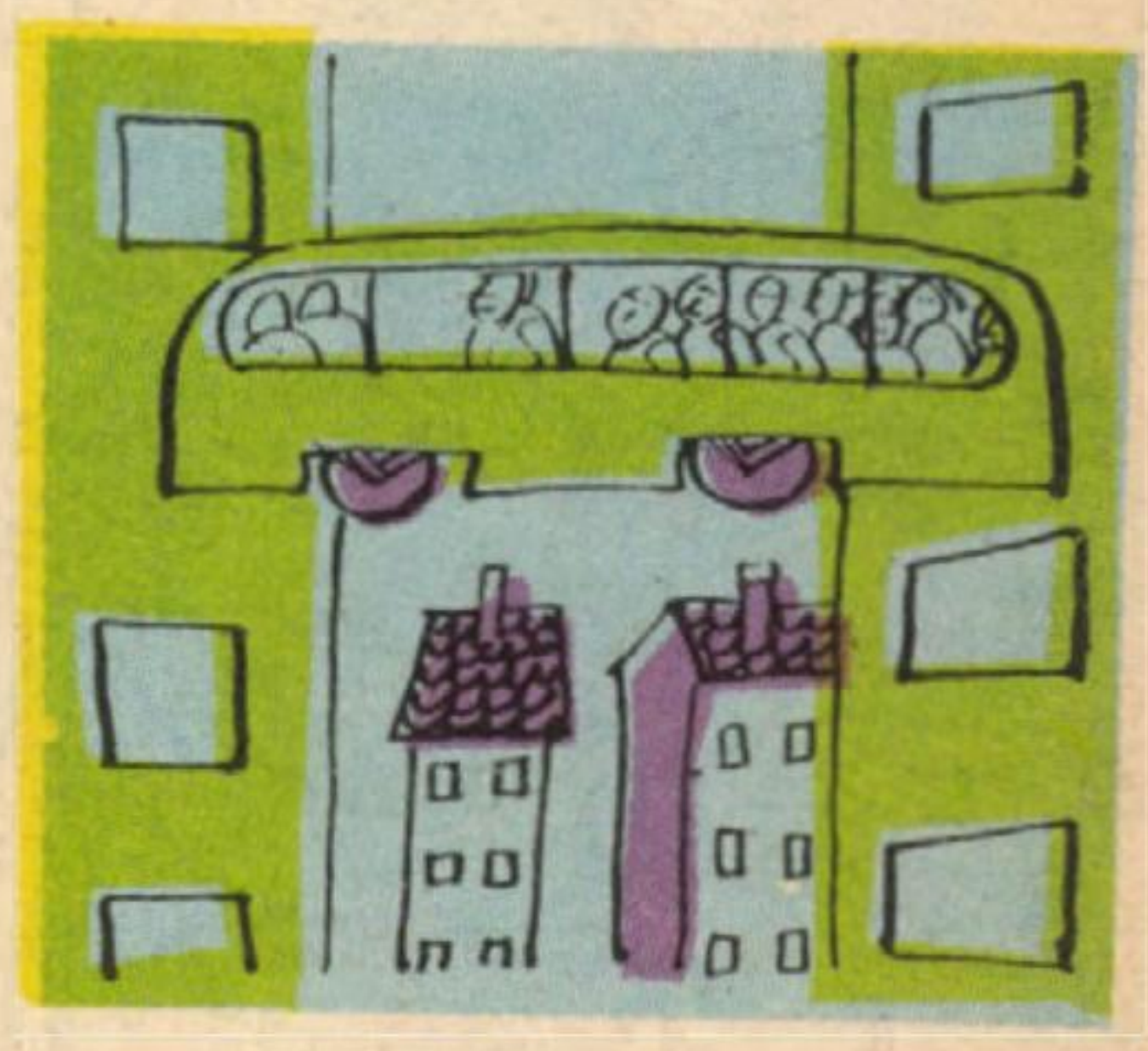

Olvasom, hogy Győr közlekedési műszaki főiskoláján „egyedülálló építési módszert alkalmaznak”. A terv szerint az intézmény tanulmányi épületeit a laboratóriummal nem a hagyományos függőfolyosó, afféle „sóhajok hídja” köti majd össze, hanem — egy vasúti kocsi. A vagont egy emeletnyi magasságban betonba ágyazzák, azon át „közlekednek” majd a hallgatók.

Közlekedési oktatási intézményről lévén szó, el kell ismerni: az elgondolás stílszerű, bár kivitelezése aligha a legolcsóbb. Már csak az a kérdés, mennyiben segíti ez az ötlet a tanulmányi előmenetelt, pláne, ha esetleg hálókocsit vagy büfévagont építenek be...

G. Sz. L.

BALESET ÉS BÜROKRÁCIA

Baleset ért, beszállítottak a Szántó Kovács János utcai rendelőintézet központi baleseti ambulanciájára. Ahol először is részletesen be kellett diktálnom összes személyi adatomat, miközben az ujjam vidáman vérzett tovább, és a vérnyomásom felszökött. Végre beengedtek a vizsgálóba, ahonnan máris röntgenre küldtek. Röntgenezés előtt újabb kisablak, újabb adatfelvétel (ugyanazokat az adatokat kérték, amelyeket az elején már feljegyeztek). Aztán várnom kellett még kicsit, majd végre megröntgeneztek. A röntgenkép nyomán műtőbe kerültem. Az operáció után újabb röntgen és ismét adatfelvétel. A főorvos, aki operált, egy későbbi vizsgálat során esetemet így jellemezte az orvostanhallgatók előtt: „...már egészen elhalt az ujja, kék volt...” Ettől még jobban felerősödött bennem a gondolat: nem lehetne a balesetet szenvedetteken *előbb* segíteni és *utána* felvenni az adataikat?

Schődl Gábor
1072 Bp., Nyár utca 16.

KÖZÉPPALACK

Évekkel ezelőtt vettem egy kispalackos turista gázfőzőt. Egy ideig lehetett is cserélni a kiürült palackokat, aztán egyre nehezebben, végül egyáltalán nem. Volt kispalack, nincs kispalack. Megjelent viszont egy középpalackos (a középparaszt után megszületett a középpalack is) turista gázfőző. Mondanom sem kell, lényegesen drágább a kispalackosnál. Ez azonban sokunk számára nem nagy-, de még csak középörömnek sem mondható, hanem igen kis öröm. De inkább üröm.

Dr. Márton Jenő, nyugdíjas
6098 Tass
Dunasor 86.

A LUDAS MAGAZIN

júliusi keresztrejtvényének megfejtése:

„A férfiak jobban filozofálnak róla, de a nők jobban olvasnak benne.”

A jutalmakat nyerték:

Ambrus Ottó, 2800 Tatabánya, Kilián Gy. krt. 24.
Bíró Józsefné, 4732 Cégénydanyád, Petőfi u. 2.
Csintalan Zoltán, 1097 Bp., Gyáli út 15/III. f. 3.

A nyereményeket postán küldjük el.

NYÁRI NYÖSZÖRGŐ

Öt napig ültem egy csodás nyaralóban,
hol kéziratokat (tréfákat) lapozott
munkában elfáradt kezem, míg a párom
a napon párolgott, egyszóval, napozott.

Olvastam, lapoztam, percet sem napoztam,
alig ettem főttet, többnyire csak nyerset,
a rengeteg nyerstől egyre nyersebb lettem,
s kifőztem magamban ezt a lébő verset!

Hogy az érte kapott honoráriumból
feltöltsem megcsappant porcelán perselyem,
mert nyaralás közben elveszett az ingem,
csak egy rím maradt meg belőle: nyersselyem...

Szilágyi György

AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

Vasvári Anna rajza

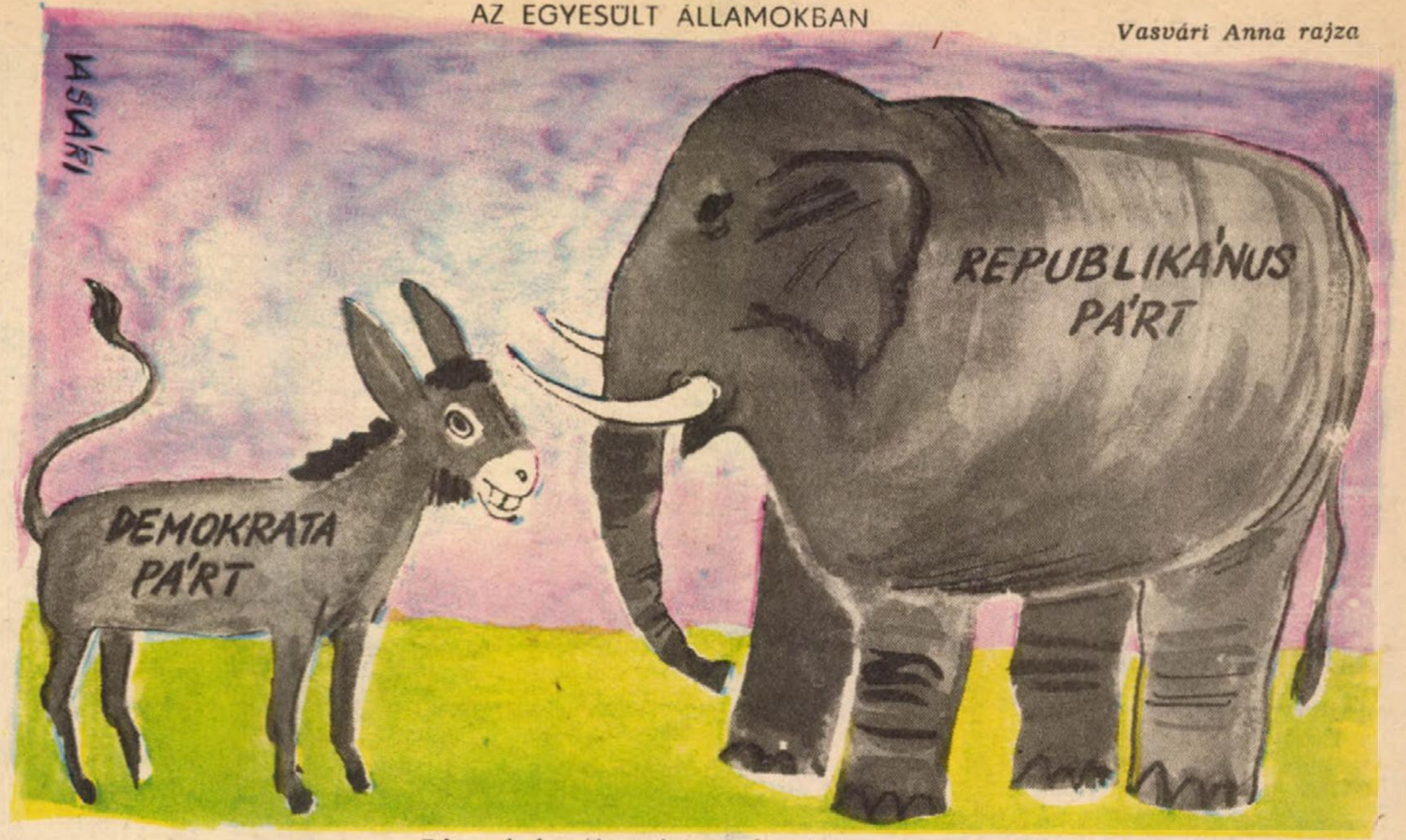

– Rémes! A választásig ígérgetni és mosolyogni...

SOK IDEGEN AZ ÜDÜLŐBEN

Nagyon megörültem, amikor idén nyáron végre beutaltak vállalatunk kisrévényi üdülőjébe. Már a megérkezéskor büszkén mutattam pályafutásom szépségei iránt nem mindig fogékony feleségemnek a táblát, hogy: *„CSUCSEX dolgozók üdülője. Idegeneknek belépni tilos!"*

Majd kisvártatva rádöbbentem, milyen okos voltam, midőn a CSUCSEX-hez léptem be revizornak, mert különben talán soha életemben nem kerülhettem volna Kisrévénybe. Ezt a felemelő érzést már az első reggelinél kiöntöttem magamból asztaltársainknak, egy középkorú fürdőköpenyes házaspárnak.

— Igen. Valóban szép itt, de azért a KUKEX fenyőszegi üdülőjében sokkal szebb! — kente vajaskenyerére a baracklekvárt kissé letargikusan a férfi.

— Hogyan?! — nyeltem félre. Ön a saját üdülőjét szólja le?

— Nem, kérem, én a saját fenyőszegi KUKEX üdülőnket dicsérem!

— Hát ez érdekes! Ha ön KUKEX-es, akkor miért eszi itt a CSUCSEX üdülőhelyi lekvárját?!

— Egyszerű a magyarázat. A KUKEX üdülőbe kértem beutalót, de az utolsó hely is betelt, mert a NYOMTEX termelési igazgatója mindenáron Fenyőszegen akart nyaralni, mivel az ottani büdösvíz jót tesz a feleségének, így a NYOMTEX leadott egy kétszemélyes balatonberényi beutalót a Gyógyberendezés Gyárnak, ők pedig a CSUCSEX-nek, a CSUCSEX a KUKEX üdülési titkárának, vagyis nekem, közben a HALOSZból áttelefonáltak a TÜTOSZ-ba és kész.

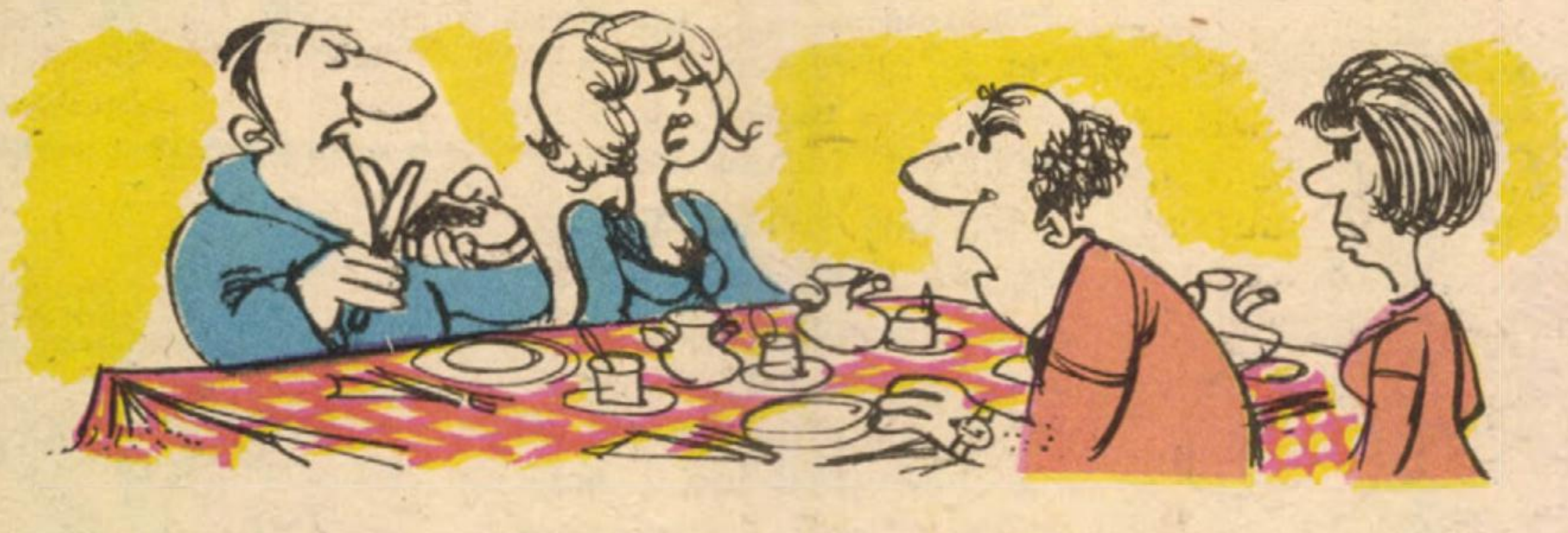

— Hát ez fantasztikus! Titkon azt hittem, hogy megbecsült dolgozó vagyok a CSUCSEX-nél, azért kaptam beutalót!

— Ha ideadja a kenyereskosárból a serclit, elárulok valamit!

— A magáé!

— Látja azt a pöndörített szemöldökű férfit azzal a borostyánkörmű nővel az ajtónál?! Mit gondol, kicsodák?

— Hát nem a CSUCSEX központban dolgoznak, az biztos!

— Nem is dolgoznak. Az a férfi egy chicagói szalmagyáros a nejével.

— Jobb faviccet nem tud??

— Nem vicc, mivel a VIZÜV főközgazdásza kéthetes jutalomüdülést kapott a vállalat sóháti vízitelepére, amit elcseréltek a BIZSU KTSZ bedolgozói részére szervezett alpesi körutazásra, amit viszont átadtak egy hajdúszoboszlói SZOT beutalóért és kaptak soproni szanatóriumi férőhelyet, ami aztán a GÜMEV sződligeti vadásztanyájára cserélődött, amit egy Lukács Gyógyfürdői iszapkezelésre beutalt reumás indiai körornitológus Gyuláért adott át Galyatetőre egy nászutas párnak, cserébe a TEJTERV csereüdültetése keretében Csopakon nyaraló házaspárnak, így most a chicagói gyáros itt nyaral, mert a Gázkutató Intézetből egy törzsgárda laboráns elfogadta Harkányfürdőt. Tud követni? A mellettünk levő asztalnál...

Nem tudtam végighallgatni. Elájultam és lefordultam a székről. Szerencsére volt ott egy orvos, aki a MAFUT üdülőbe kapott beutalót, de elcserélte egy CSUCSEX beutalóval. Különben nem juthatott volna az üdülőnkbe. Idegeneknek belépni tilos!

Tormai László

VENDÉGSÉG UTÁN

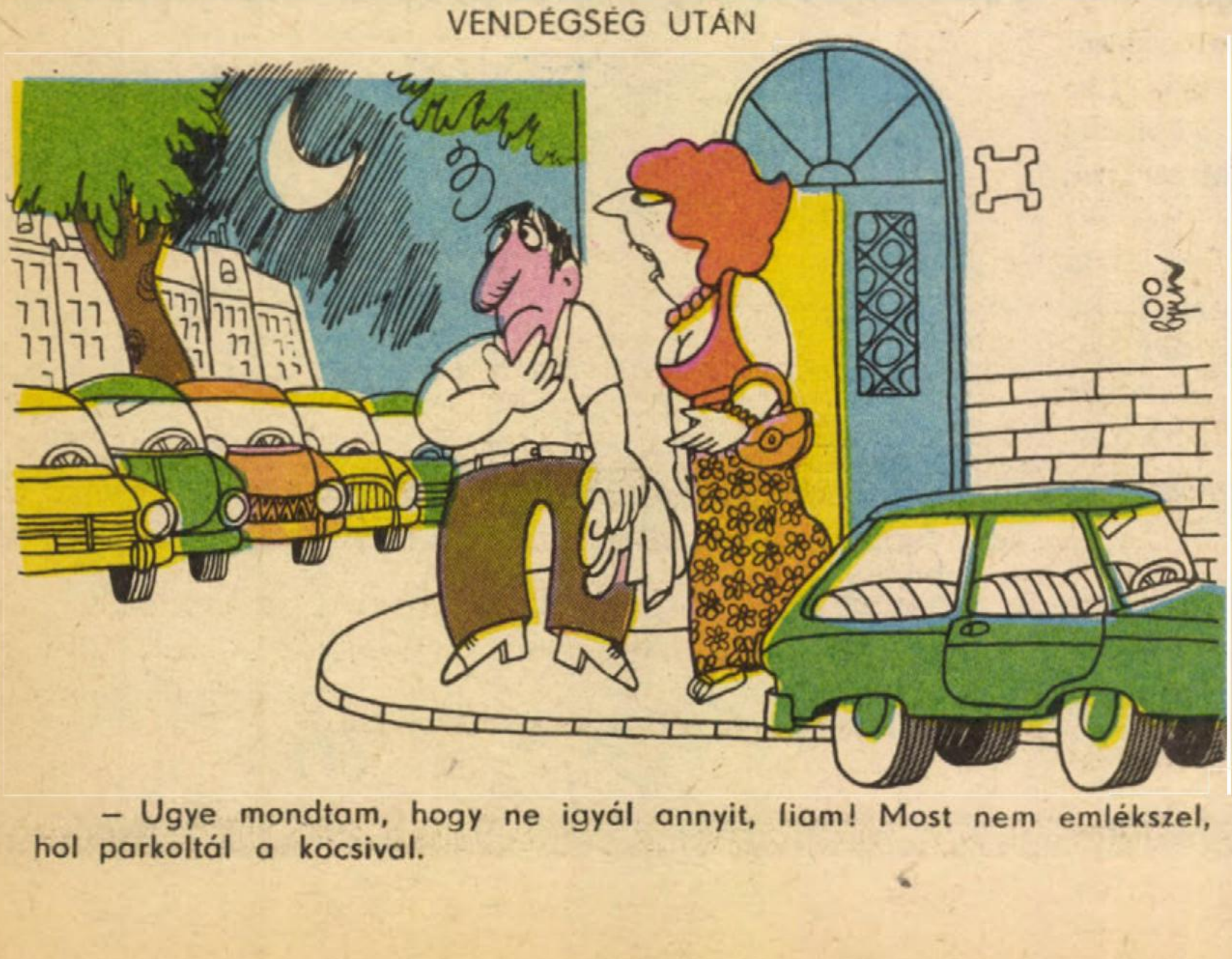

– Ugye mondtam, hogy ne igyál annyit, fiam! Most nem emlékszel, hol parkoltál a kocsival.

FAGYOS CSEND

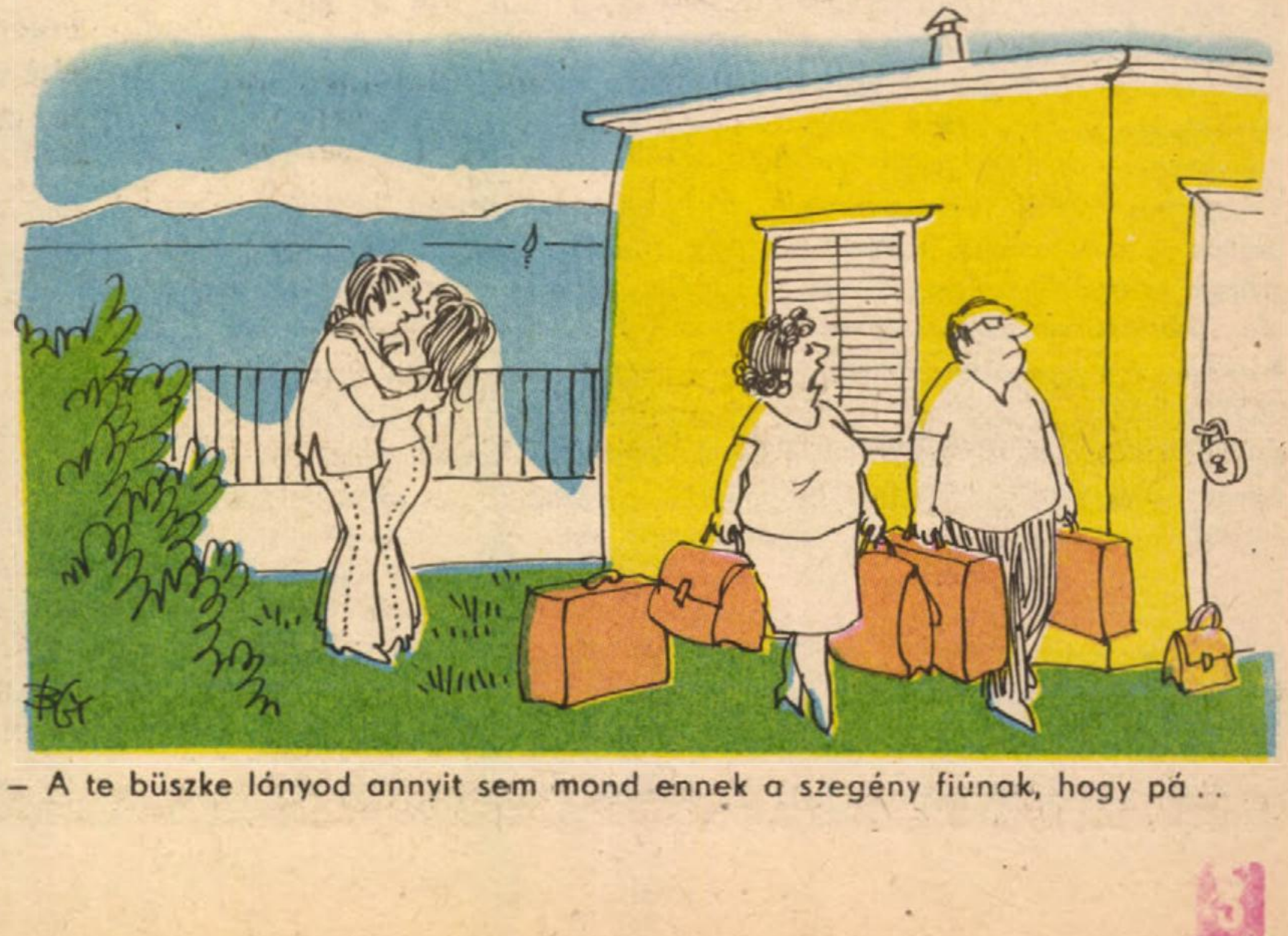

– A te büszke lányod annyit sem mond ennek a szegény fiúnak, hogy pá..

LIBANONI NYÁR

Balázs-Piri Balázs rajza

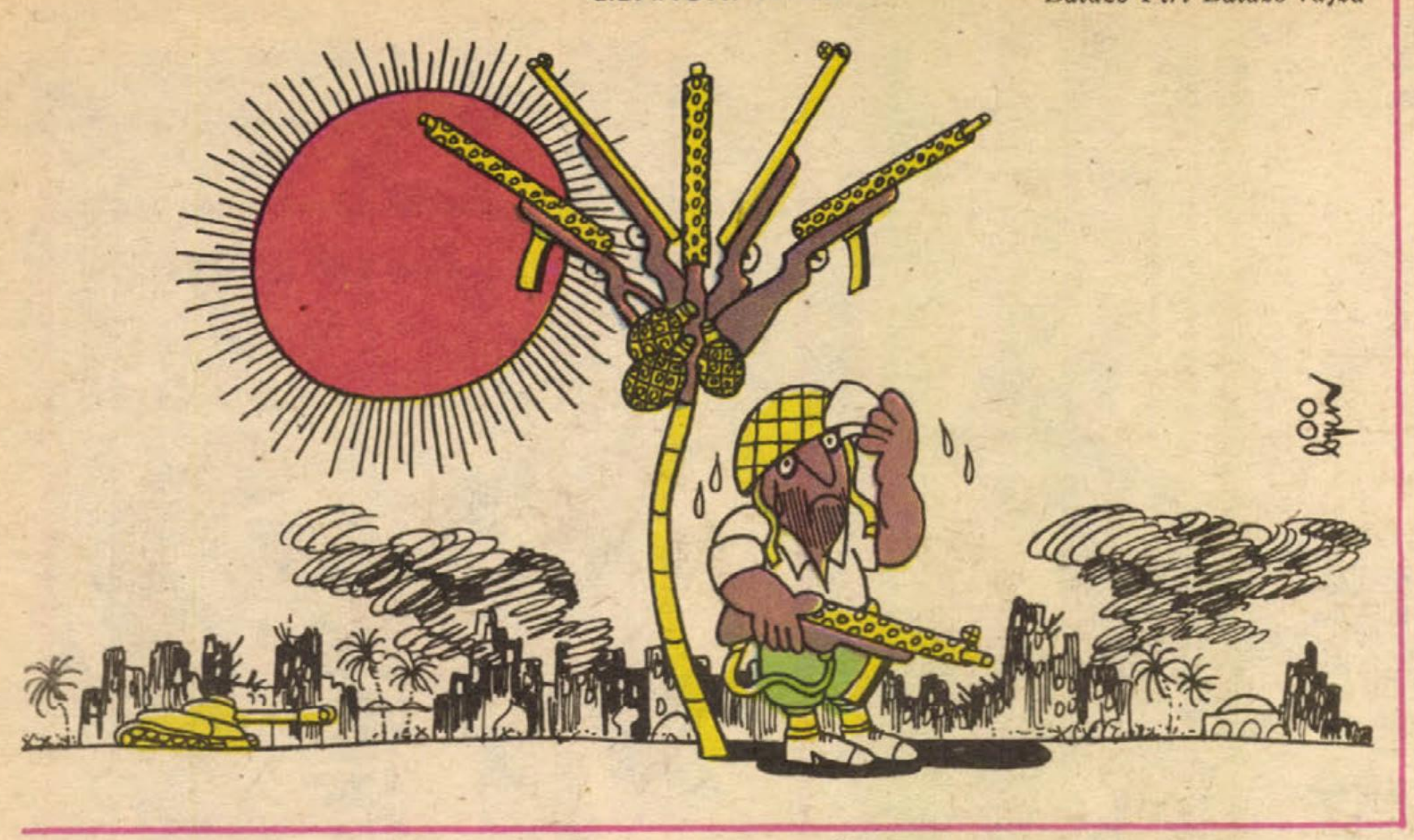

LEVÉLVÁLTÁS a férfi-ravaszságról

Kedves Szerkesztő úr!

Az általam nagyon kedvelt Nők Lapjában olvastam egy „*Magánügyben* írt levelet. Egy érettségizett fiatal lány, gépíró, nyilvánosan megvallja, hogy eddig csak szórakozott a fiúkkal, egyik sem érdekelte, de most „*mintha kezdenék beleszeretni egy fiatal jogászba*". Az egyszerűség kedvéért a továbbiakban szó szerint idézem a fiatal lány levelét.

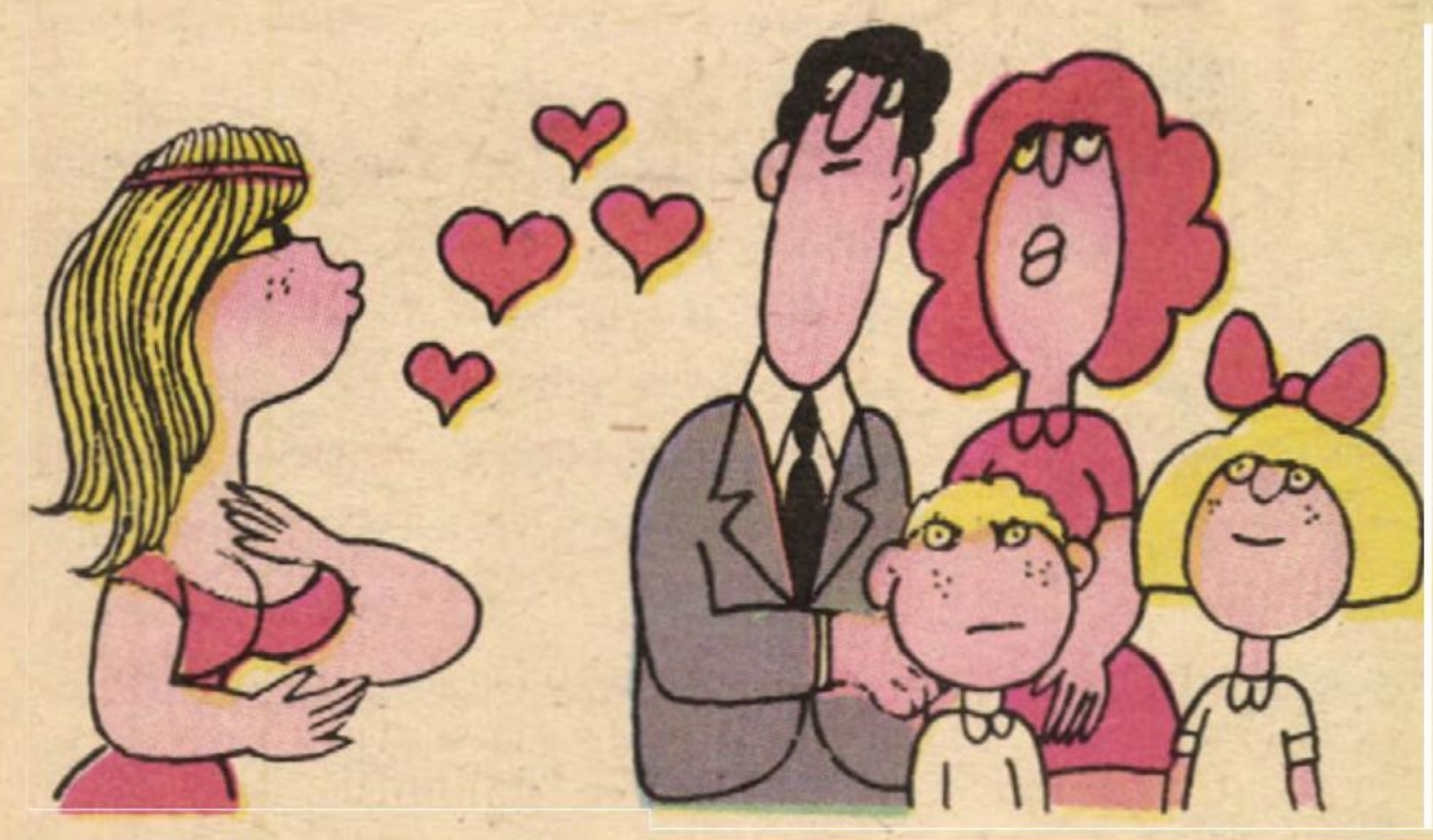

„*Amennyire ismerem*", írja, „*egyetlen nagy hibája van: nős, kétgyermekes apa. Azt mondja, a felesége nehezen elviselhető, állandó veszekedéseik rosszul hatnak a kicsikre is. Mégis, a gyerekek miatt nem vált el eddig. Tetszik az őszintesége is. Mellőzi a szokásos — hízelgésnek szánt, de engem taszító — férfidumát: hogy értem otthagyja a családját. Nem kérdezem, mi a baja feleségével, csak érzem: jó volna vele élni. Félek, hogy nagyon beleszeretek, de akarom is végre az élményt. Mit gondol, engedjek Neki?*

Arra vagyok kíváncsi, mi az ön véleménye: engedjen neki?

Kedves Olvasónk!

Engedjen. De ehhez semmi közöm. Ez valóban magánügy, de a nőknél gyakori hiszékenység az önámítás, ami az ingadozó gépírónő leveléből kitűnik, már jóval szélesebb körű társadalmi jelenség.

Az „egyetlen nagy hiba", hogy a szóban forgó kívánatos férfi nős és kétgyermekes apa, tulajdonképpen nem hiba. Manapság. A végzetes szerelembe esett férjek, apák, manapság úgy otthagyják a családot az értük rajongó, a feleségüknél jóval fiatalabb pipikért, mint a pinty. Otthagyják a lakást, a berendezést (esetleg autót, ha van!) csakhogy szabaduljanak. Szívesen fizetik a tartásdíjat is, amíg csak az új, fiatal feleség rá nem ébred, hogy neki ez a nagy szerelem ennyire csupaszon, nem kell. Fél év sem telik el, a férfi visszatér meghitt családi fészkébe, a régi feleség igyekszik elfelejteni az inzultust, az új pedig kezdheti elölről: egy másik férfival a tépelődést, hogy engedjen-e neki?

Ennek a tépelődő fiatal leány-léleknek az különösen kedvére való, hogy a férfi mellőzi „a szokásos férfidumát". Azaz, még azt sem mondja, hogy olyan fene nagy szerelem dúl benne, amiért képes lenne elszakadni a családjától. Az őszintesége valóban megható és hogy ravasz jogász, abban sincs kétségem. Az óvatossága lenyűgöző, most nem mondja, amivel majd érvelni fog: „Én neked nem ígértem semmit, tehát nem léphetsz fel olyan igénnyel, hogy elváljak és elvegyelek." Szerintem ez az igazi „*férfiduma*". Az érzelmeiben háborgó hölgynek fogalma sincs arról, hogy ilyen esetekben a férfi egyik *alapdumája:* „Nem válhatok el a gyerekek miatt", a másik kedvelt *alapdumája:* „A feleségemet is szeretem, a gyerekeket is, téged is, nem vághatom kétfelé magam."

Az ügy rendkívül egyszerű: a férfi nemcsak jogász, hanem mértékletes udvarló is: még a „*férfidumát*" is megspórolja. Ő már bizonyára tudja, hogy jól sakkozott: megmarad a család, a karjaiba hull a nyugtalan, szerelmes lány, és bármikor véget vethet a kalandnak.

A lány okos és józan választ kapott a Nők Lapja postájától: „*Maga szeretni szeretne és szeretné, ha szeretnék. De akkor várjon még egy kicsit és találjon magának alkalmasabb partnert. Lesz.*"

Ezzel én teljes egészében egyetértek. De a fiatal, érettségizett gépírónő nem tud várni. Mint írja, fél, hogy nagyon beleszeret a jogászba, de akarja is végre az élményt. A félelemre nincs ok: már beleszeretett, az élményt sem fogja futni hagyni. Ezért tanácsolom, hogy engedjen neki. Meglesz az élménye. Hamarabb kiábrándul. Ennyit megér, hogy leszokik a könnyelmű hiszékenységről. Esetleg leszoktat másokat is.

Földes György

ŐSZINTE RÉSZVÉT

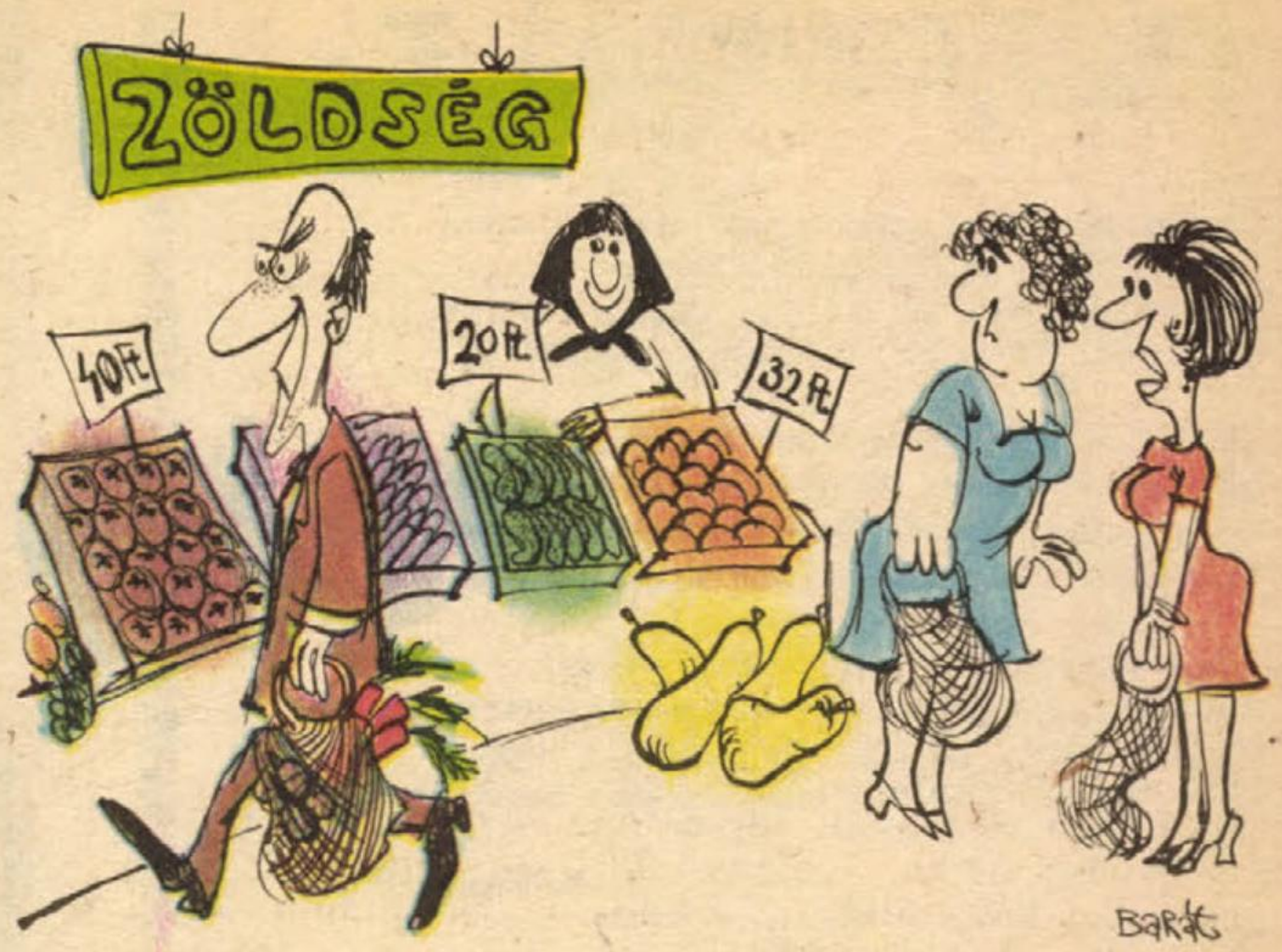

– Vegetáriánus a szerencsétlen!

A MOUNT EVERESTEN

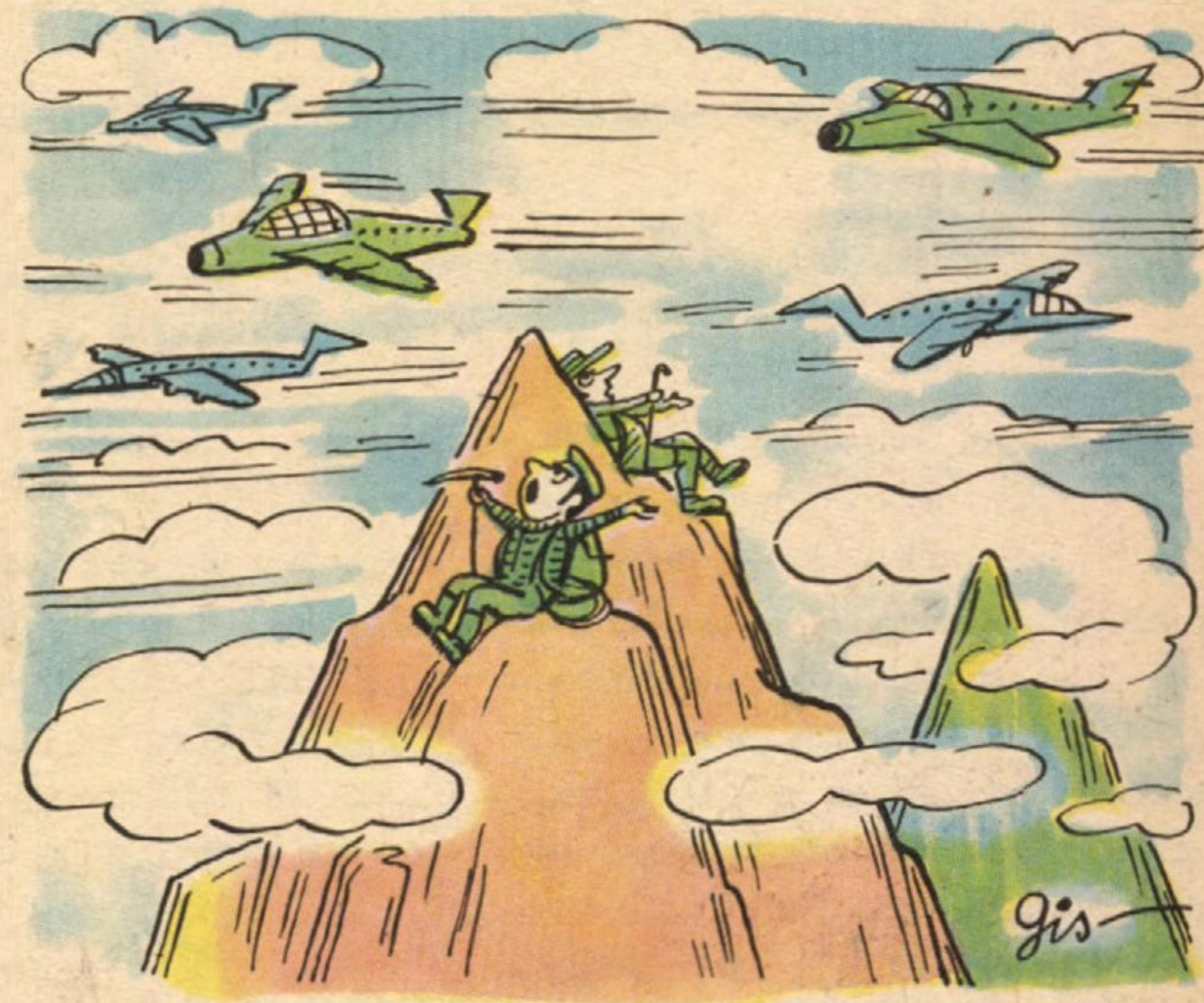

– Fantasztikus! Már itt is szennyezett a levegő!

CSÖKÖNYÖS VEVŐ

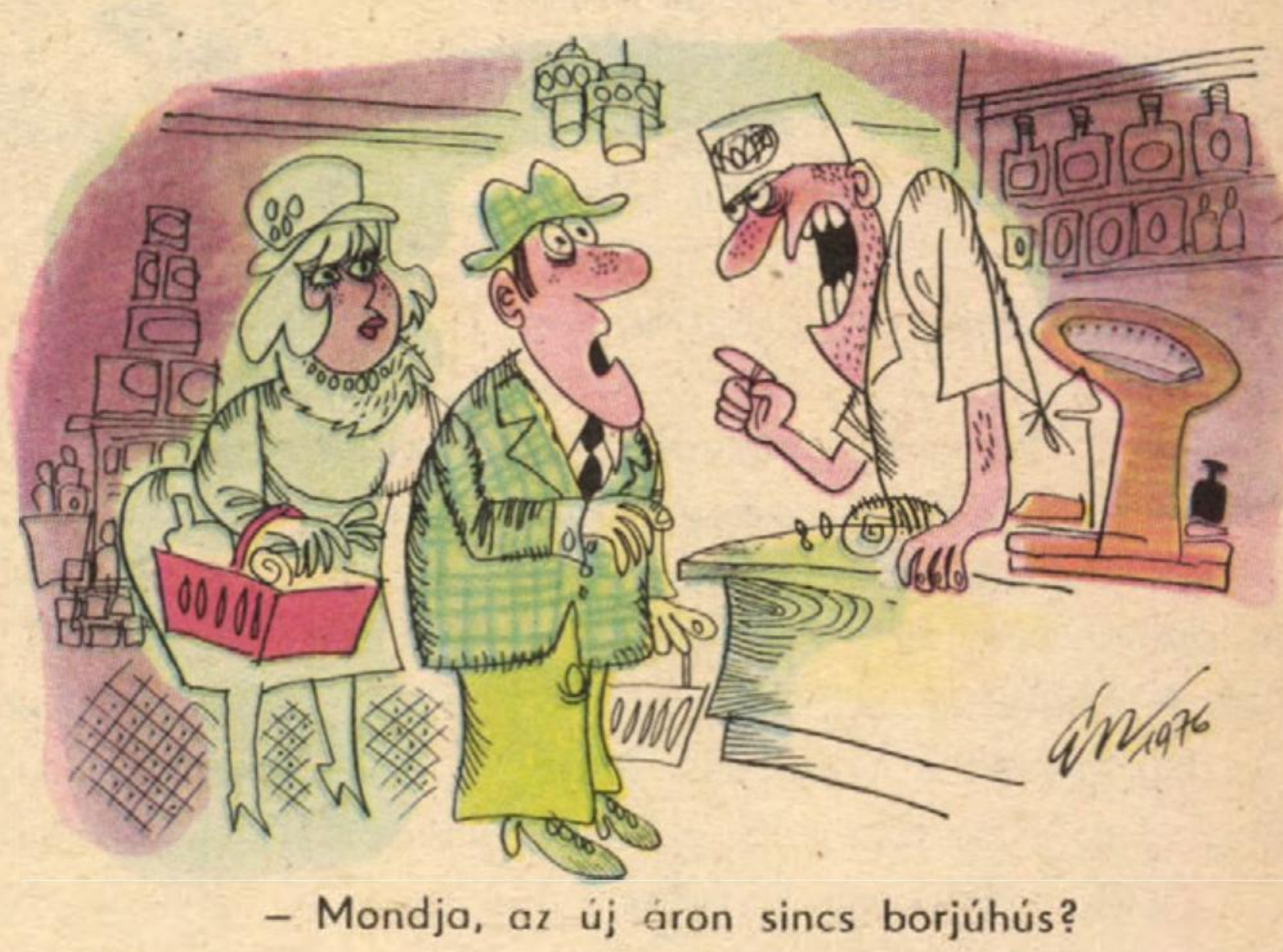

– Mondja, az új áron sincs borjúhús?

ANYAGHIANY

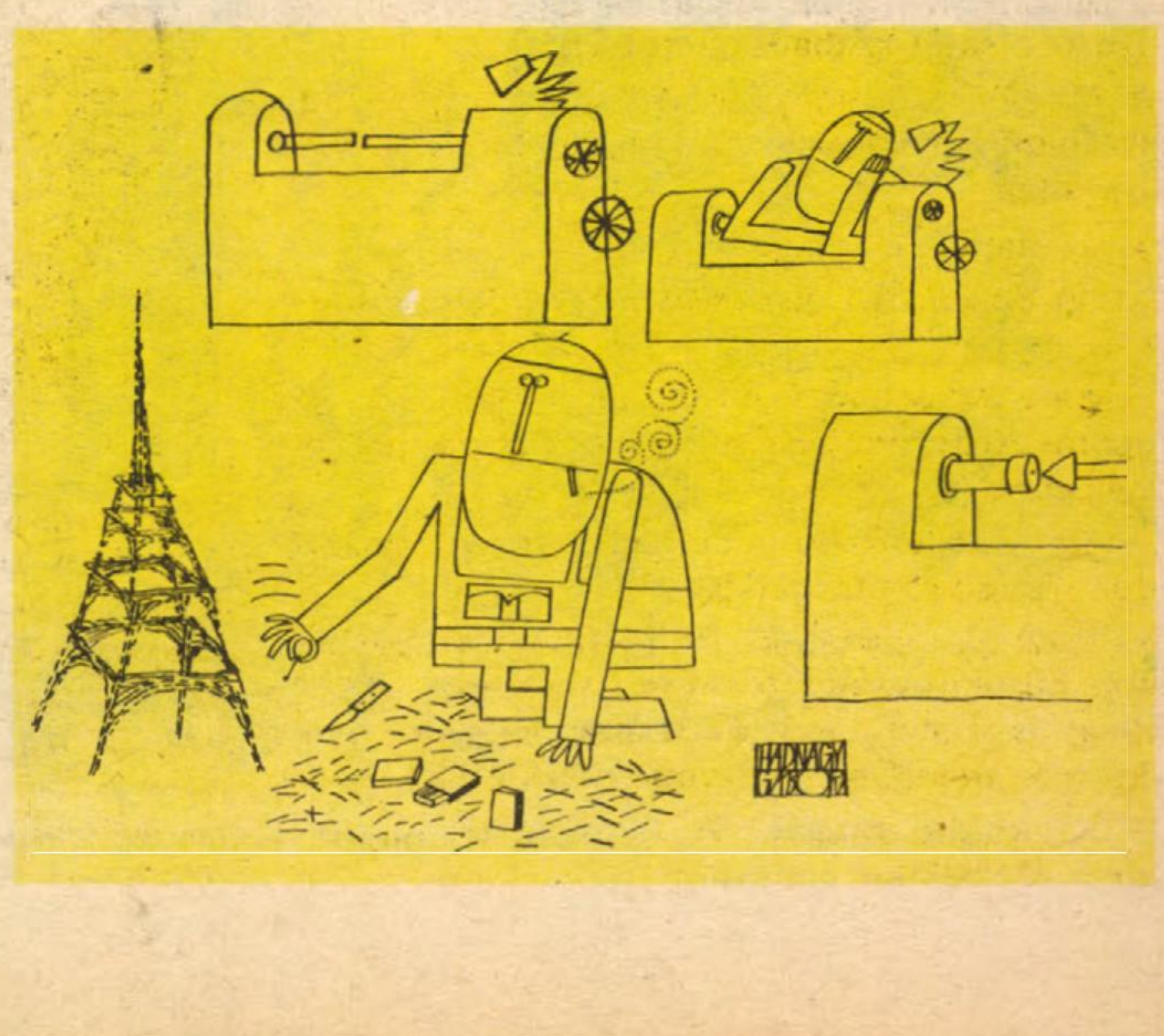

PINGVIN

A plymouthi állatkert bejelentette, hogy két pingvin rejtélyes módon megszökött. Chris Nellyer, rendőrőrmester másfél óra múlva már a nyomukra is akadt. A Pennycumquick kerület egyik mellékutcájában üldögéltek békésen egy parkoló teherautó alatt. Az őrmester odament, lehasalt, na gyertek kis gazemberek. Benyúlt, aztán retteneteset ordított. Az egyik pingvin akkorát csipett a kezébe, hogy Chris Nellyert kórházba kellett szállítani.

Persze a kötelességéről így sem feledkezett meg. Az ambulanciáról riasztotta a készültséget. Az URH-kocsi szirénázva száguldott a tett színhelyére s a két pingvint rövid kézitusa árán sikerült is egy zsákba rejteniök. Az őrszobán aztán, valami hirtelen ötletnek engedve, kinyitották a zsákot. A két pingvin kimasírozott és percek alatt átrendezte a helyiséget. Széttépték a telefonhuzalokat, a rádiócsatlakozást, a lámpák drótját.

— Félelmetes volt nézni — mondta Charles Harris, az őrszoba vezetője. — Fel-alá totyogtak a szobában és ami elébük került, elpusztították.

MEGALKUVÓ VENDÉG

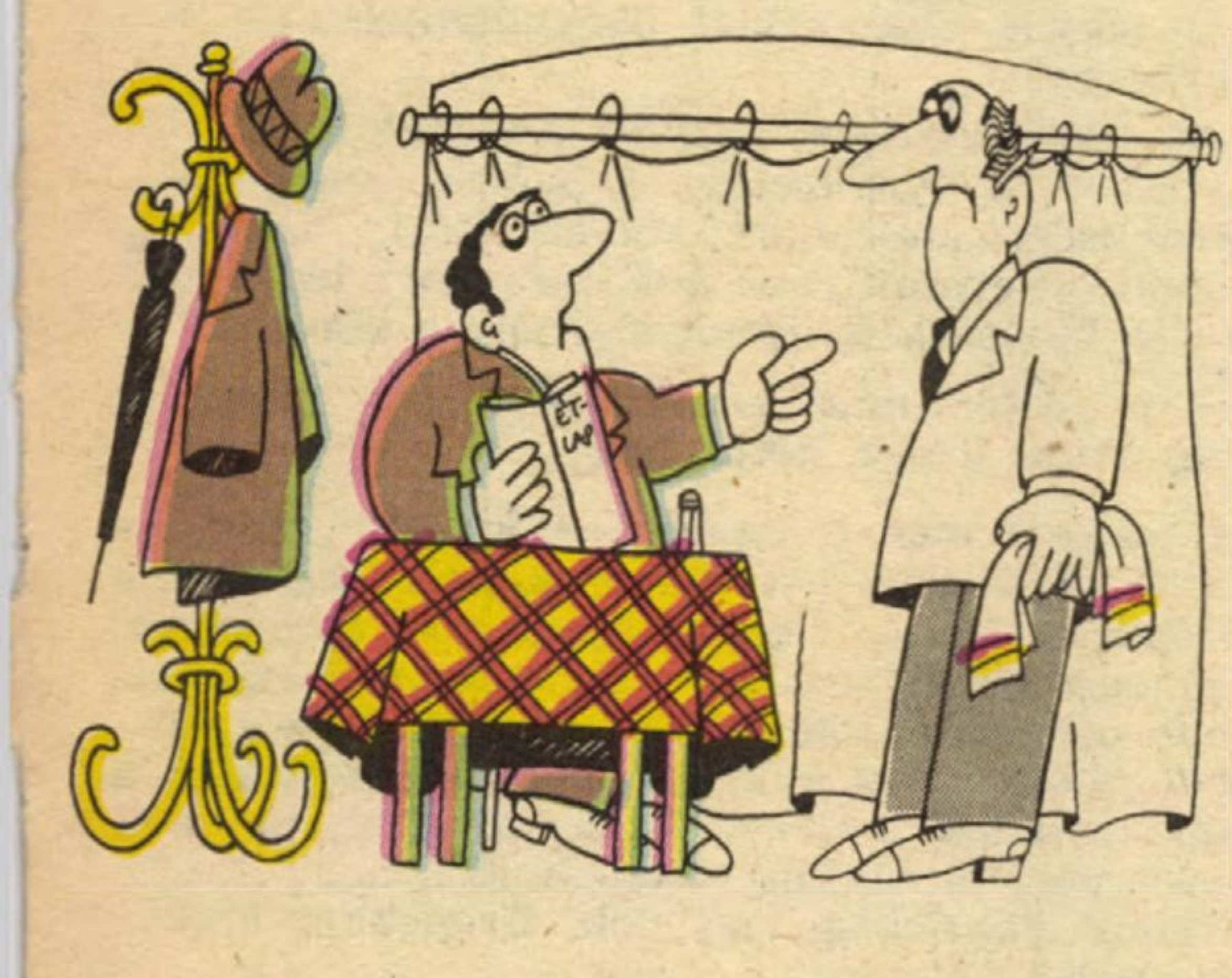

– Nem bánom, ha nincs tüzdelt őzgerinc Cumberland mártással, hozzon egy tökfőzeléket fasirttal

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György

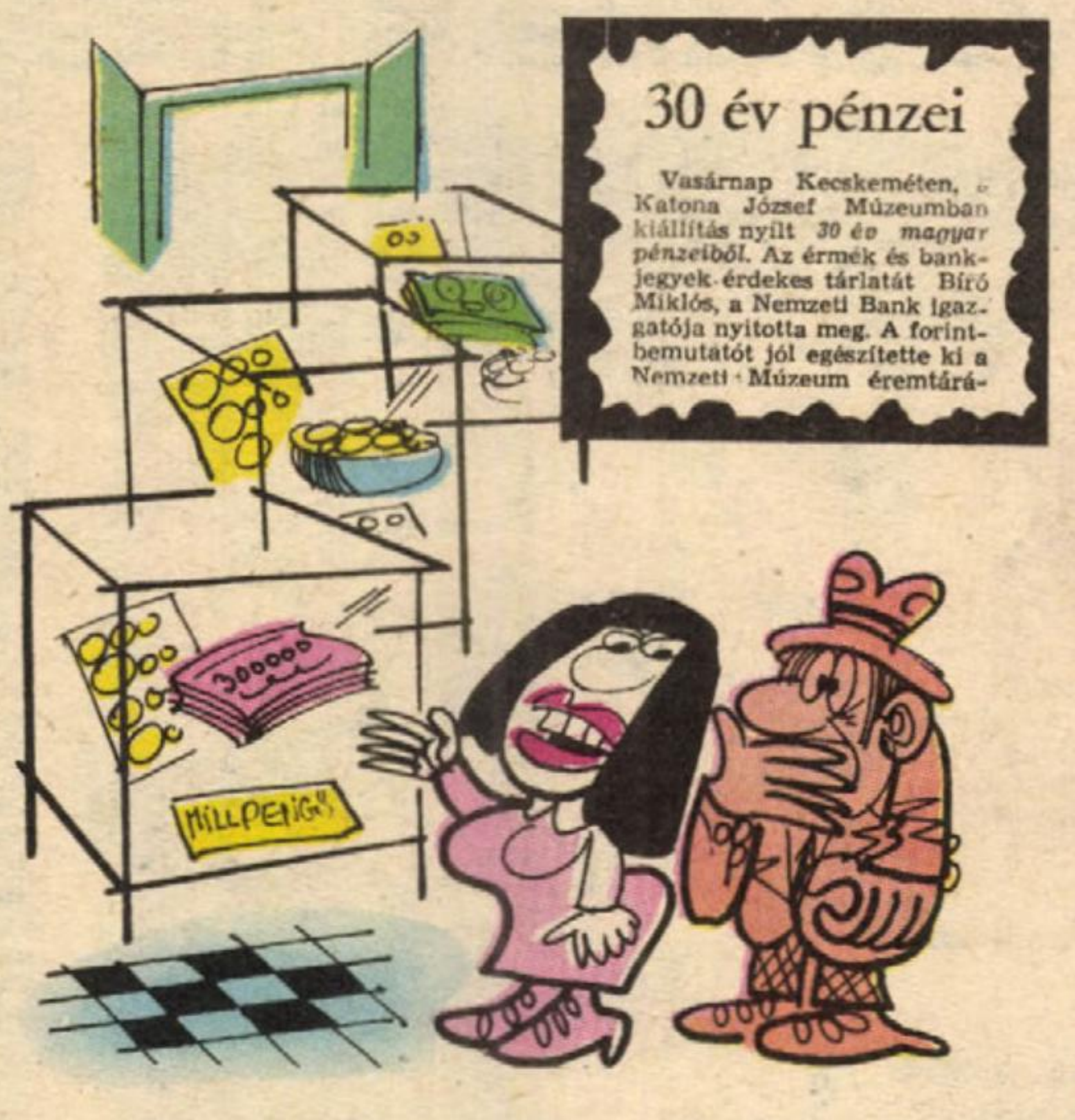
30 év pénzei
Vasárnap Kecskeméten, a Katona József Múzeumban kiállítás nyílt 30 év magyar pénzeiből. Az érmék és bankjegyek érdekes tárlatát Bíró Miklós, a Nemzeti Bank igazgatója nyitotta meg. A forintbemutatót jól egészítette ki a Nemzeti Múzeum éremtárá-
300000
MILLPENGŐ

– Minden pénz előkerül, fiam, csak a te prémiumpénzeidet nem látom soha!

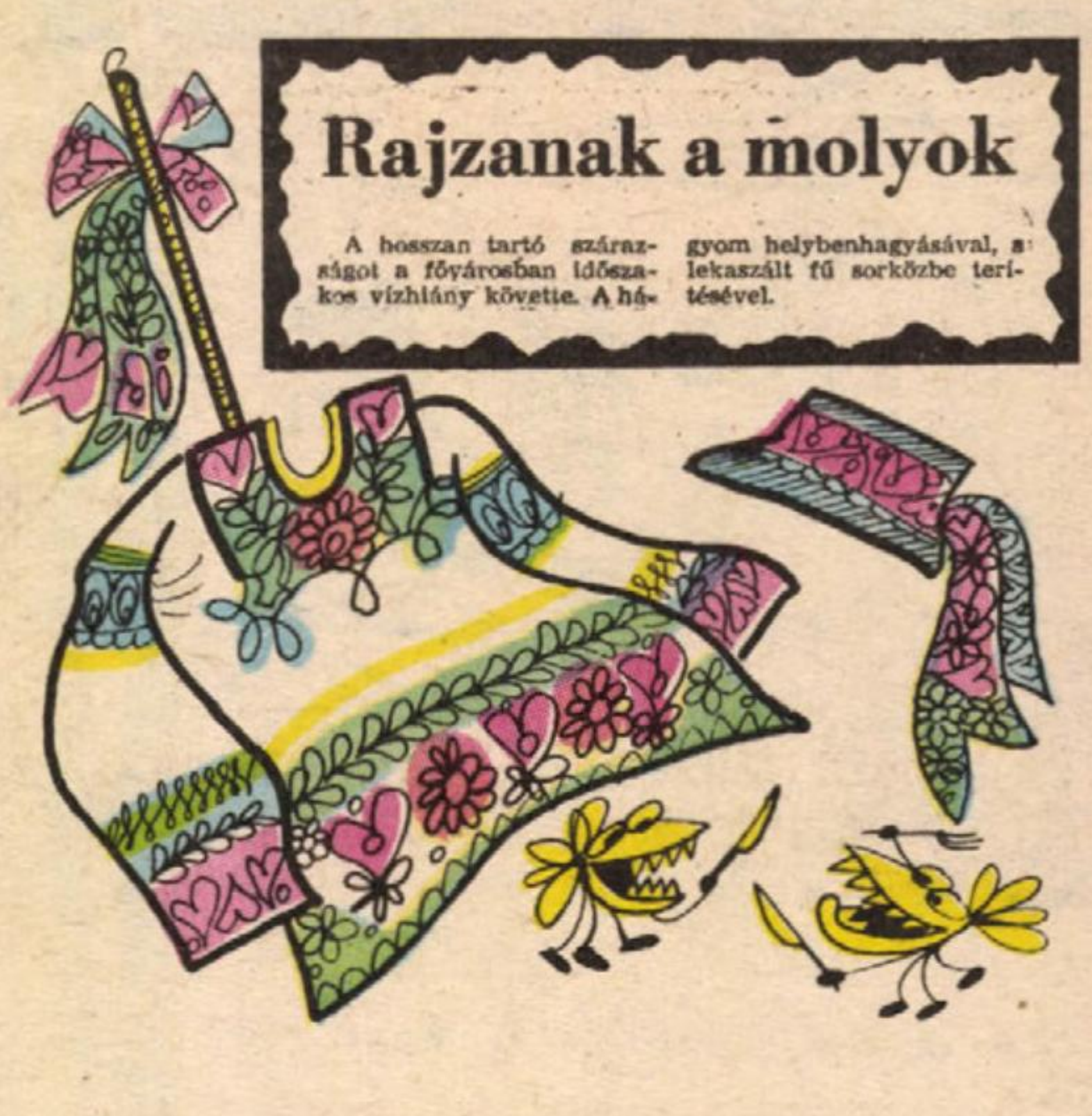
Rajzanak a molyok
A hosszan tartó szárazságot a fővárosban időszakos vízhiány követte. A há-
gyom helybenhagyásával, a lekaszált fű sorközbe terítésével.

– Imádom a magyar konyhát!

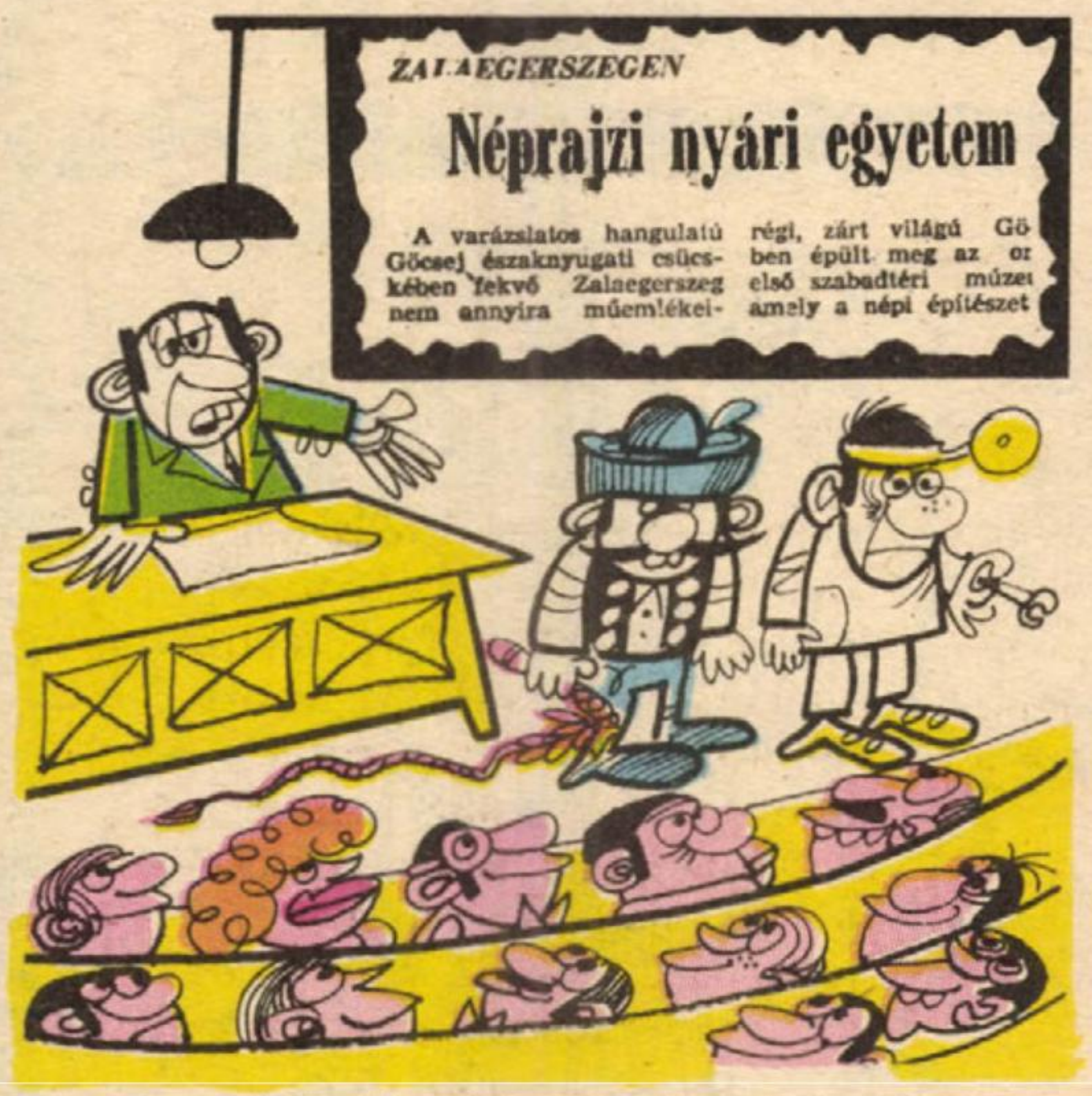
ZALAEGERSZEGEN
Néprajzi nyári egyetem
A varázslatos hangulatú Göcsej északnyugati csücskében fekvő Zalaegerszeg nem annyira műemlékei-
régi, zárt világú Gö ben épült meg az or első szabadtéri múze amely a népi építészet

– Ime, két ritka falusi foglalkozás képviselője: egy csikósszámadó és egy fogorvos.

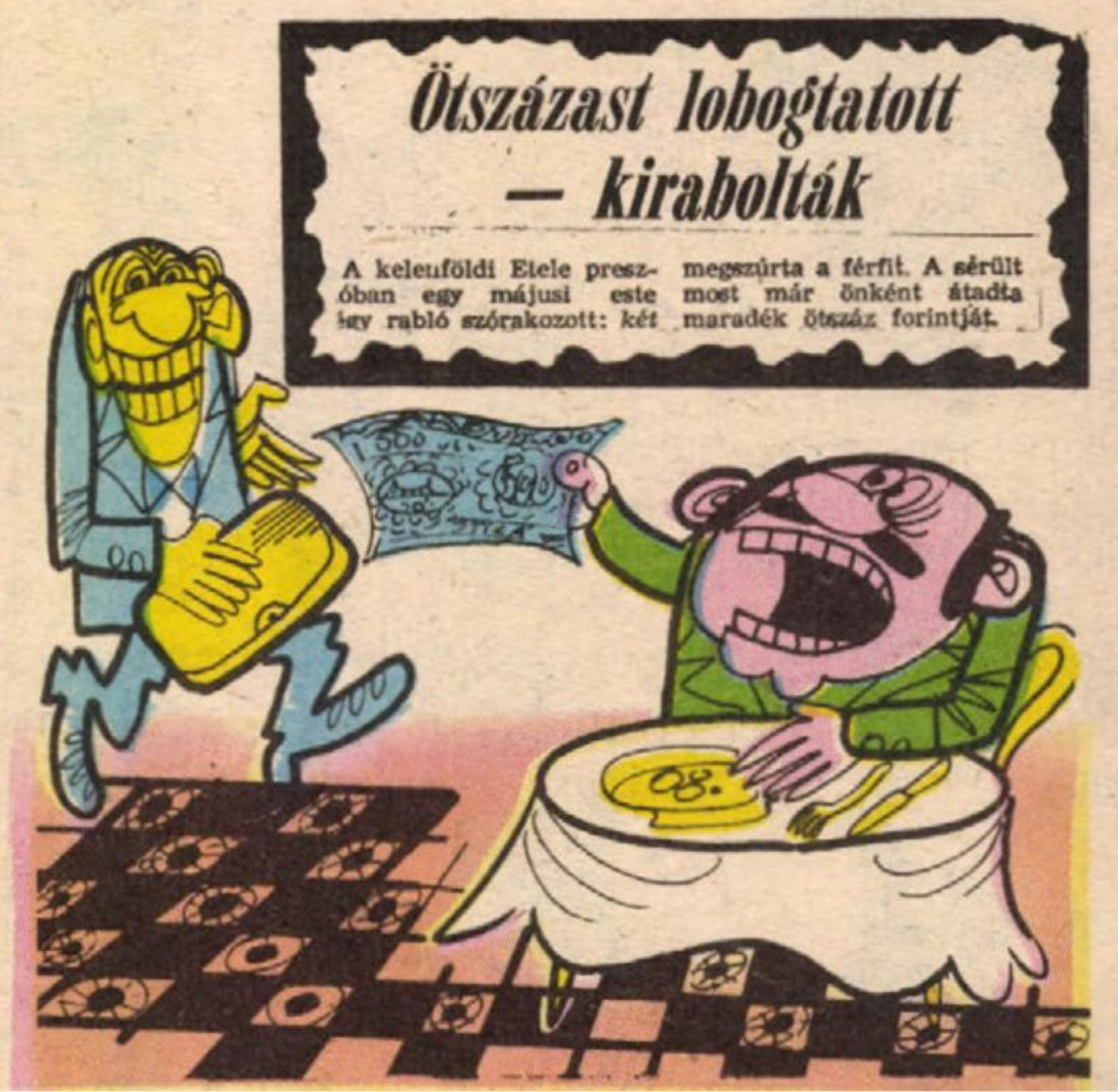
Ötszázast lobogtatott
— kirabolták
A kelenföldi Etele presz-óban egy májusi este így rabló szórakozott: két
megszúrta a férfit. A sérült most már önként átadta maradék ötszáz forintját.
500
08.

– Főúr, fizetek!

TITOKZATOS ALAKZATOK A MARSON

Olvasom az újságban, hogy felbolydult a tudóshad, mert a pasadenai űrközpont képernyőjén a Viking—1 marsbeli adásakor titokzatos alakzatok jelentek meg. Az alakzatok a „B", a „G" betűkre és a „2" számra hasonlítottak.

B és G és 2.

Vajon mit jelentenek ezek a betűk és ez a szám?

Lapom megbízásából azonnal a Marsra repültem. A főszerkesztőm nem nagyon bízott vállalkozásom sikerében, de azért engedélyezte az utazást: a saját szabadságom terhére.

A Marson kietlen, rideg táj fogadott, de néhány napos gyaloglás után végre találtam egy Mars-lakót.

— Jó napot!

— Jó napot. Mi járatban van errefelé, ahol ember se jár?

— Felvilágosításért jöttem. A pasadenai űrközpont képernyőjén rejtélyes alakzatok jelentek meg.

— Ne ijesztgessen, mert még frászt kapok! Miféle rejtélyes alakzatok?

— Ezek az alakzatok „B" betűhöz és „G" betűhöz hasonlítottak, továbbá volt egy olyan alakzat is, amely egy kettesnek látszott. Nem tudná megmondani, hogy micsodák ezek?

— Ki küldte magát? A feleségem? — kérdezte a Mars-lakó.

— Nem ismerem a feleségét . . .

— Szerencséje van. Én is csak az esküvő után ismertem meg.

— A lapom küldött a Marsra. Kiküldött tudósító vagyok.

— Esküszik?

— Esküszöm.

— Rendben van, hiszek magának. Nos, az úgy volt, hogy ülök a Vörös bolygó eszpresszó teraszán és olvasgatom a lapokat. Megmondom magának őszintén, a kávéjuk pocsék, de a felszolgálónő nagyon csinos. És hogy tud nézni azzal a négy szemével!

— A betűkre és a számra vagyok kíváncsi. De nemcsak én, az egész tudományos világ. A Viking—1-ről hallott?

— Persze, hogy hallottam. De nem akartam elhinni. Hol is hagytam abba? Ja, igen. Ülök a teraszon, iszom a kávét, olvasgatom a lapokat, aztán — hogy elüssem valamivel az időt — előveszem a noteszomat. Ebbe írom bele az elintéznivalókat. De mást is. Például azt, hogy kinek tartozom. Az egyik lapra feljegyeztem, hogy Baumbachnak és Gálnak másodikán meg kell adnom az adósságomat.

— És?

— A feleségem azonban mindig kiforgatja a zsebeimet, sőt a noteszomat is áttanulmányozza, ezért óvatosságból csak két betűt, „B"-t és „G"-t írtam be és egy kettest. Vagyis másodikát, amikor meg kell adnom a pénzt.

— Fantasztikus!

— Ez lehetett az a pillanat, amikor a Viking—1 lefényképezte a noteszlapot. Én persze mit sem tudtam az egészről . . .

— Fantasztikus! — kiáltottam ismét. — Odalenn a Földön a tudósok százai törik a fejüket. Ha én ezt elmesélem . . .

— Nagyon kérem, egy szót sem. Ha a feleségem megtudná, kitörne a botrány. Ígérje meg nekem, hogy mindaz, amit elmondtam, köztünk marad. Megígéri, hogy köztünk marad?

Megígértem és amit én egyszer megígérek, azt betartom.

Remélem önök se pletykásak, kedves olvasóim. Nem szeretném, ha Pasadenában, az űrközpontban, híre menne a dolognak. De ha mégis megtudják, én mindent letagadok. Azt fogom mondani: nem tőlem hallották.

Mikes György

VÍZ... VÍZ... VÍZ...

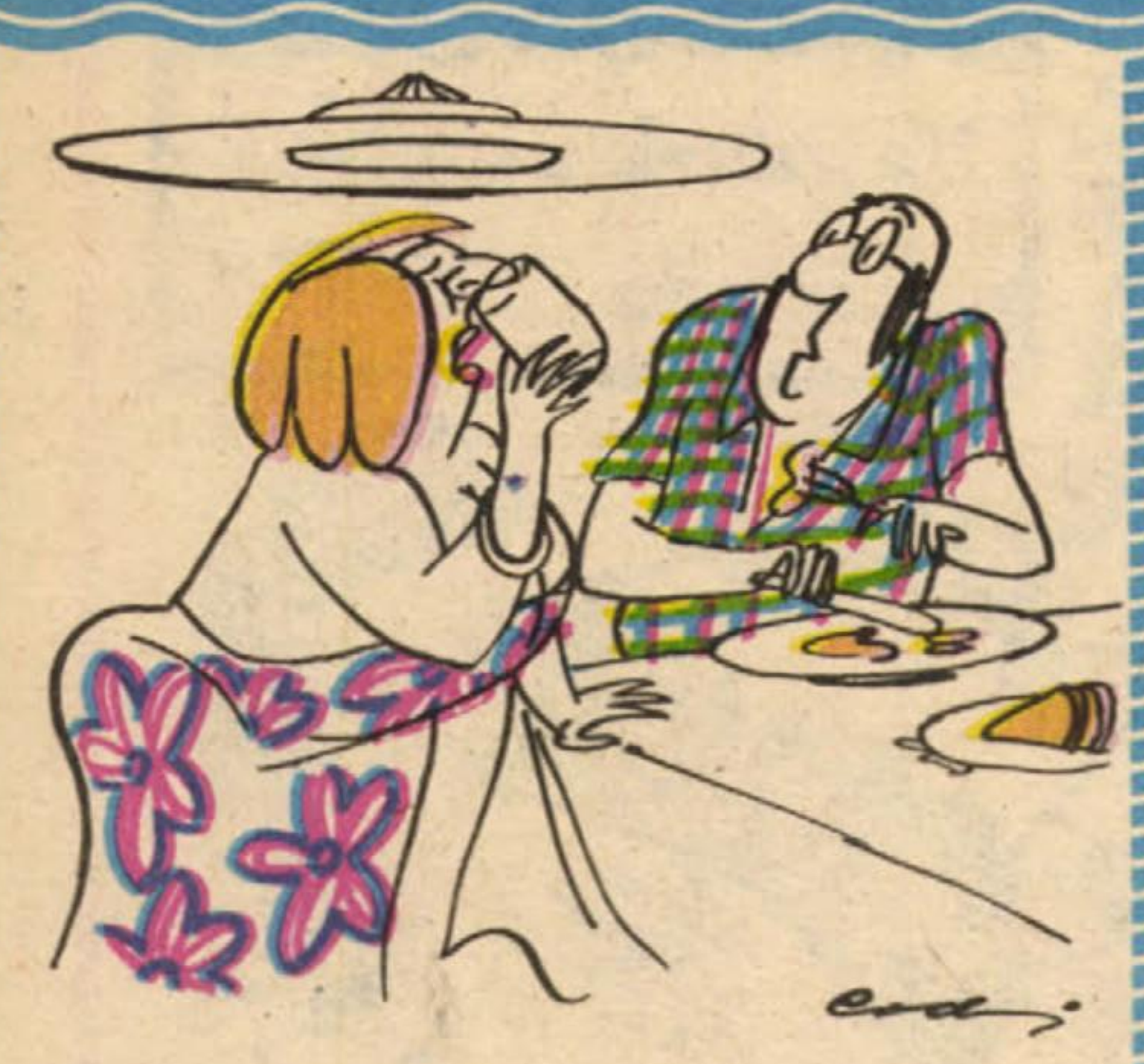

– Már megint rajtakaptalak, hogy vizet iszol!

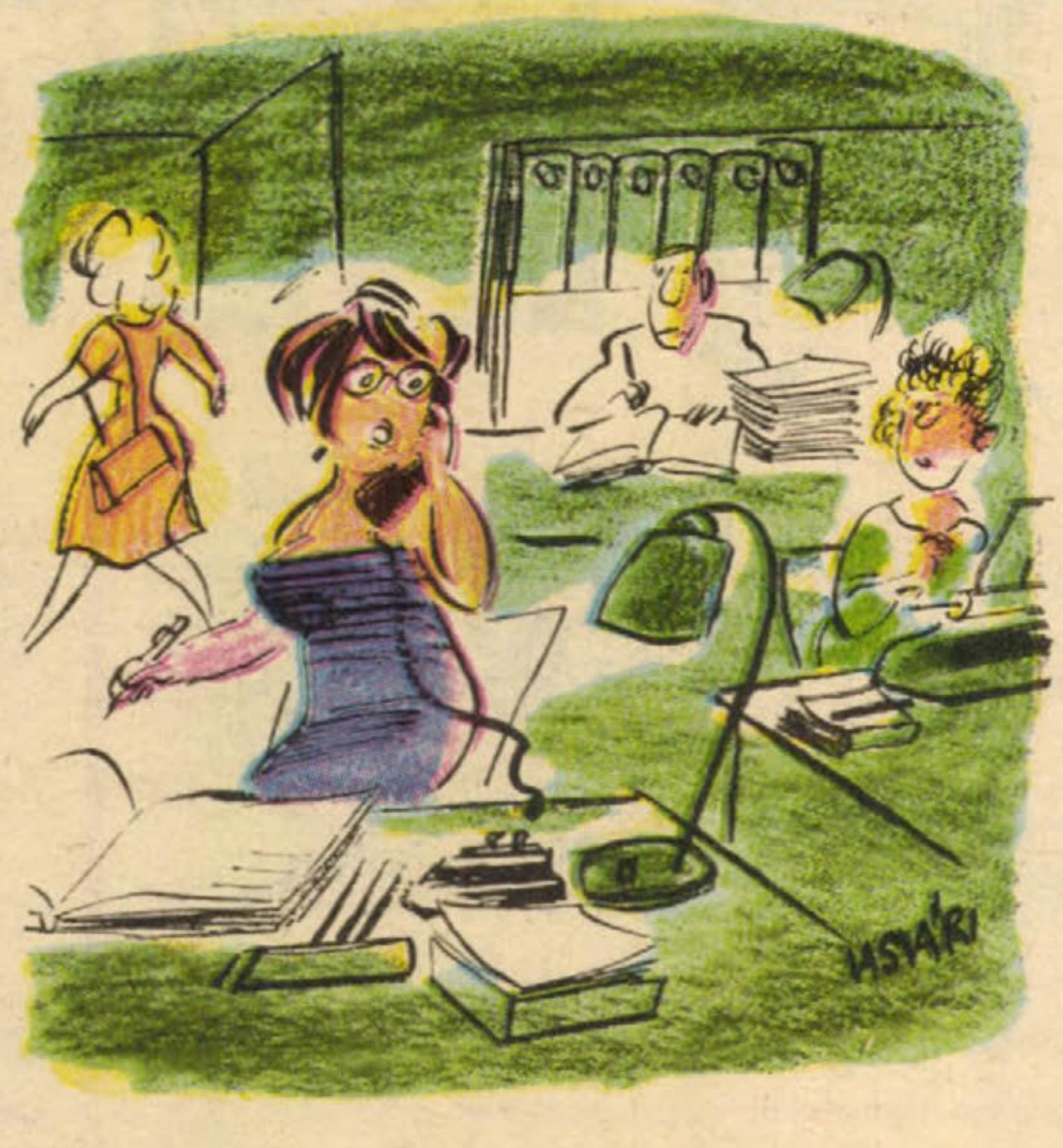

– Van víz? Hazarohanok mosni!

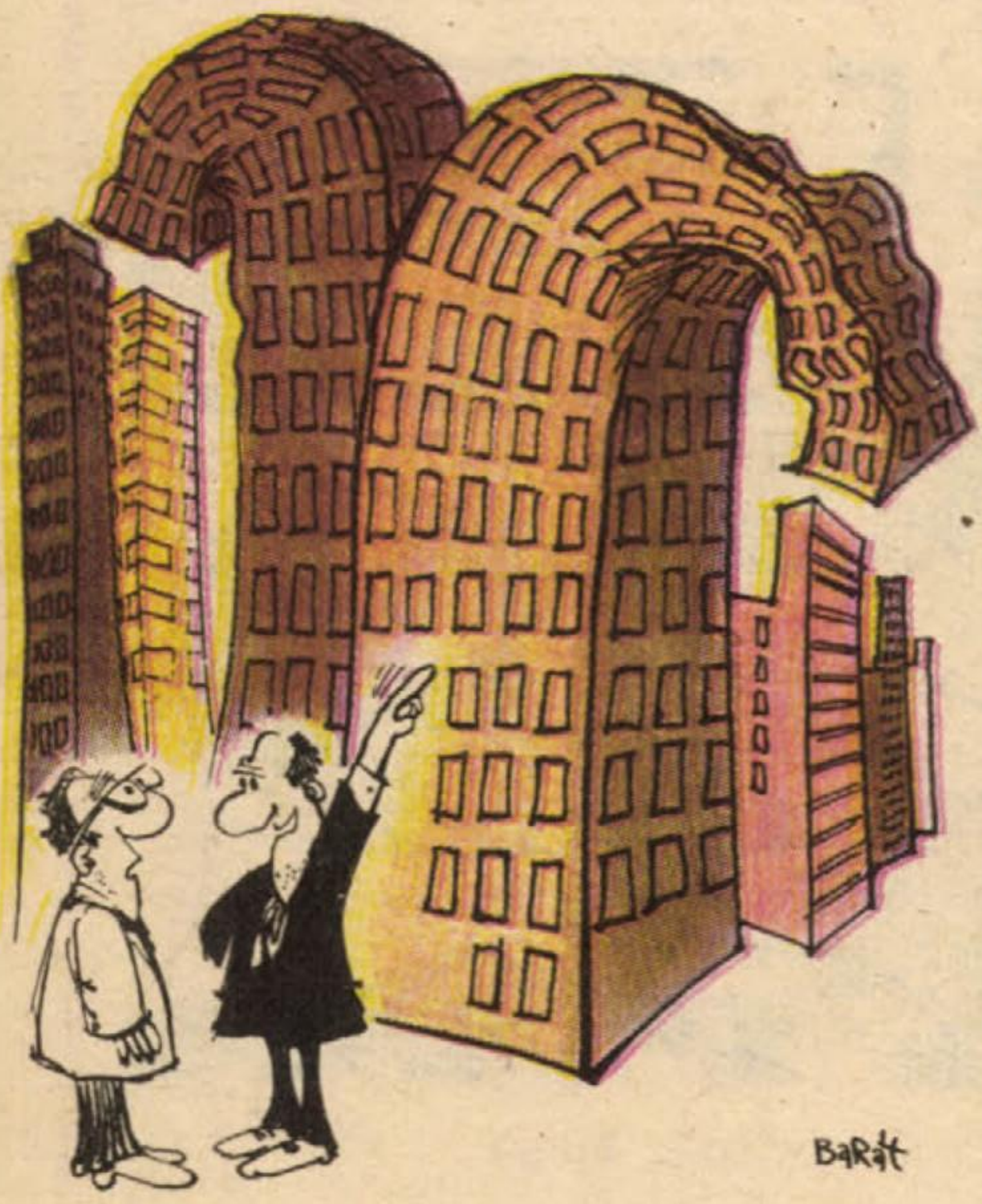

– A felső emeleteken nincs víz, azért ilyen kókadtak...

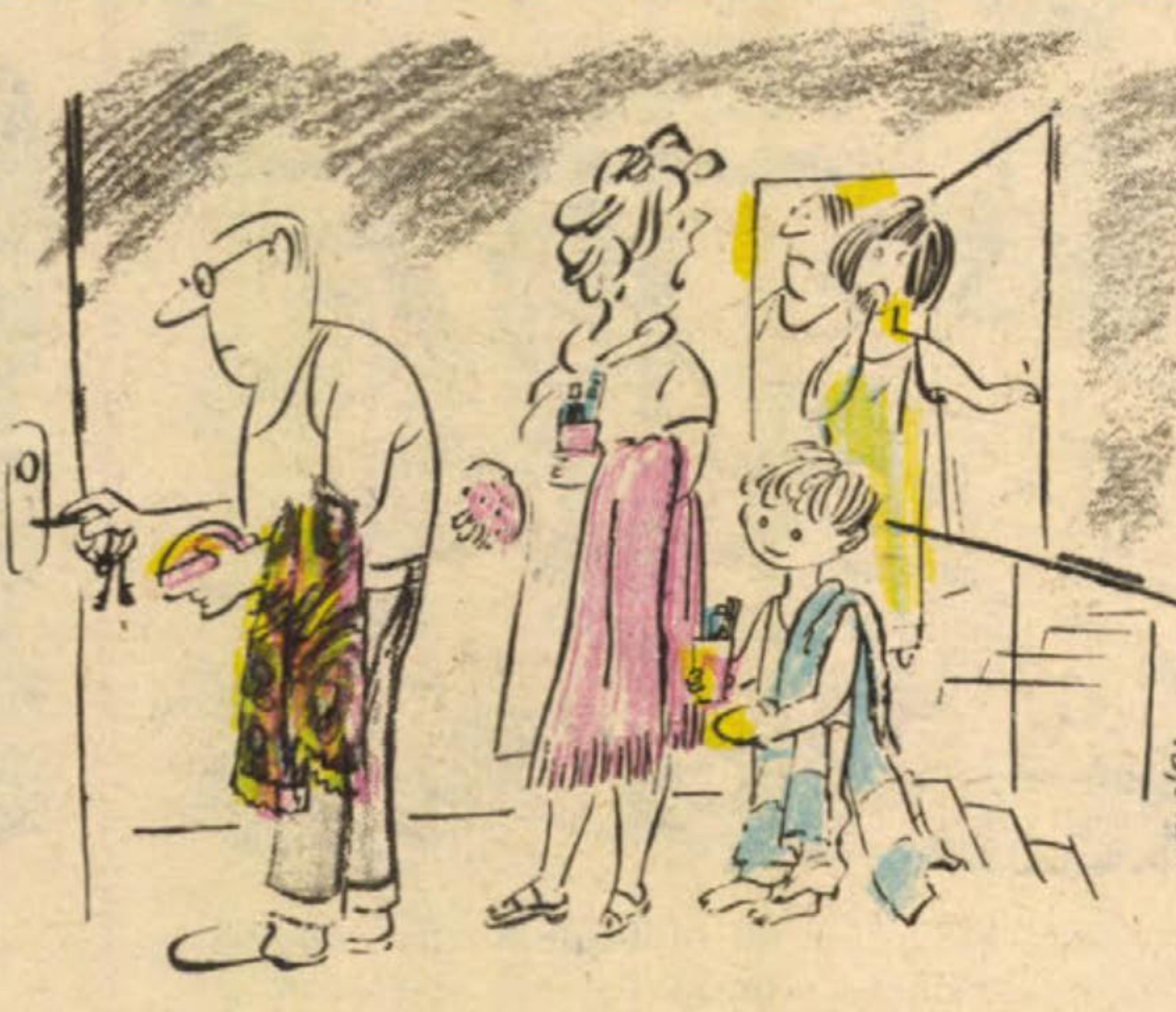

– Nem vagyunk betörők! Lejöttünk a hatodikra mosdani...

FÚJHATOM

Háromig számolok! — kiáltottam. — Háromnál fújok! Eeeegy, kettő, háá...

— Pillanat! — szakított félbe érces hangon egy tekintélyes, középkorú férfi. — Ön nemde az a föltaláló, aki ezzel a szprével meg akarja szüntetni az alkoholizmust?

— Meg én! — bólintottam öntudatosan. — Mert hát mégis csak tűrhetetlen, hogy hússzor annyi sör, háromszor annyi bor és főleg hétszer annyi tömény csúszik le a torkunkon mostanában, mint a fölszabadulás előtt. Elsatnyulunk, meghülyülünk, rút szibarita vázak leszünk, ha ez így megy tovább. De nem megy! Mert ebben a palackban különleges keverék van, ha csak egy milligrammot fújok ki belőle, már az is elég, hogy az országban mindenki megutálja a szeszt, valósággal meneküljön a közeléből. Tehát: eeegy, kettő, háá...

Szelíden megfogta a karomat.

— Ön a magyar nép jótevője lesz — mondotta —, nem vitás. De gondolt-e a külföldiekre?

— Micsoda külföldiekre?!

— Németekre, csehekre, angolokra, mongolokra, franciákra, lengyelekre, mindenkire. Hisz idegenforgalmi csúcsidőben vagyunk, tízezrével tartózkodnak most nálunk más nemzetek fiai, lányai. Milyen jogon szólnánk mi bele az ő privát alkoholfogyasztásukba? Egy ilyen eljárás még súlyos diplomáciai bonyodalmakat is előidézhetne!

Azonnal beláttam, hogy az illetőnek igaza van. Hazasiettem, fölszereltem a palack nyakára egy nemzetiségi szelekciós kondenzátort, hogy ily módon a keverék csak honfitársaimra legyen elriasztó hatással. És ismét kiálltam a körútra.

— Fújhatom már? — néztem körül. — Mert ha igen, akkor eeegy, kettő, háá...

— Álljon meg a menet! — kiáltott rám egy másik, ugyancsak tekintélyes külsejű, ugyancsak középkorú férfiú, elég erélyesen. — Elismerem, nem egészen értéktelen, nem egészen haszontalan ez a maga szerkentyűje. De megfordult-e a fejében, hogy ezzel a micsodával megutáltatja a szeszt azokkal a derék emberekkel is, akiknek egyszerűen munkaköri kötelességük, hogy effajta párlatok közelében legyenek, ilyenekkel foglalkozzanak?

— Kikre tetszik gondolni?

— Vegyészekre. Vegytisztítókra. Gyógyszerészekre. Pincérekre, csaposokra. Sörszállító autók

ZSÖLLYE

A debreceni Nagyerdei Színház augusztusban bemutatja Euripidész Oresztész című tragédiáját. Az előadás színhelye az egyetem melletti templom lépcsője. Az egyik próbán Kristóf Tibor így ugratta az Oresztész szerepét játszó Cserhalmi Györgyöt:

— Voltaképpen nagyszerű lépcsőkön játszani!... Te például a szerepedben már most fokról fokra jobb vagy!

*

Az elmúlt hetek egyik legmelegebb napján történt. A kora délutáni órákban egy verejtékező férfiú jelent meg a Fővárosi Nagycirkusz pénztára előtt. Kopasz fejebúbját egy hatalmas kockás zsebkendővel törülgetve, még egy utolsó pillantást vetett a pénztár fölötti hatalmas plakátra, mely a műsoron levő Trolle Rodin Vízicirkusz attrakcióit hirdette, aztán behajolt a pénztárablakon.

— A délutáni előadásra kérek egy jegyet!...

A pénztárosnő kézbe vette az aznapi jegygarnitúrát.

— Sajnos, alig van már néhány megmaradt jegyem!... Hova óhajtana ülni?...

Az izzadó férfiú hatalmasat sóhajtott.

— Ha lehetne, a medencébe, kezicsókolom...

A Városmajori Szabadtéri Színpad zenés komédiájának, a Próbababának premierjét hatalmas zivatar szakította félbe. Az előadást kénytelenek voltak abbahagyni, no nem azért, mintha a színészek nem vállalták volna a további játékot, hanem azért, mert a zenekar tagjai nem voltak hajlandók drága hangszereiket veszélyeztetni a mostoha időjárásban. A közönség azonban csökönyösen a helyén maradt, és nem törődve a reá zúduló víztömeggel, kiabálva, tapsolva biztatta a művészeket az előadás folytatására. A nézőtéren foglalt helyet a darab egyik főszereplőjének, Schubert Évának a férje, Verebes Károly is. A mellette levő széken egy majd két méter magas fiatalember torka szakadtából biztatta a társulatot a további játszásra, miközben hatalmas lapát tenyereivel egy pillanatra sem hagyta abba a tapsolást. Verebes néhány perc elteltével megunta a dolgot és megkocogtatta a fiatalember vállát.

— Kéremszépen... Én nem bánom, ha tapsol... de legalább ne fröcsköljön!!!

Rátonyi Róbert

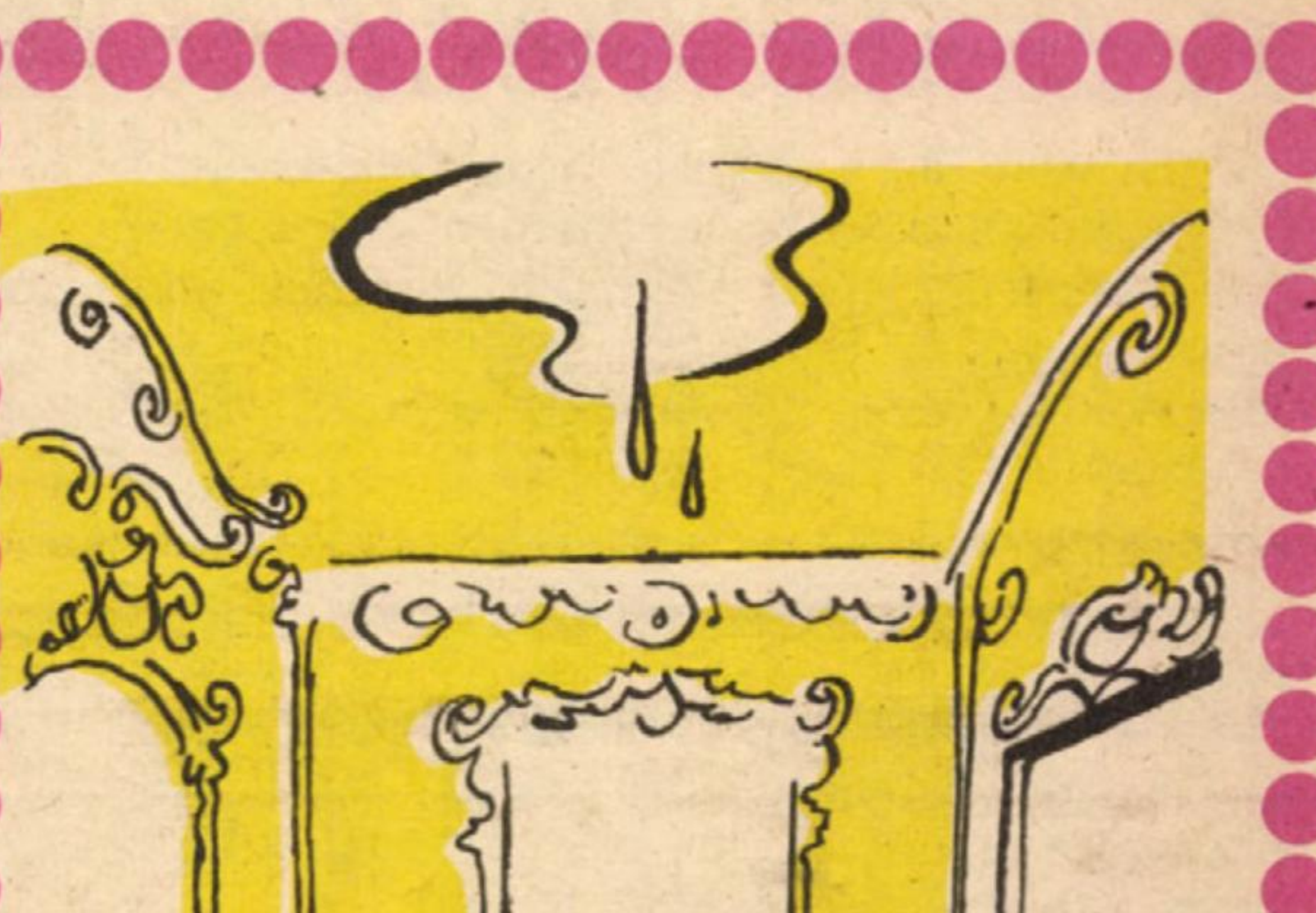

– Ilyen előkelő házban is csepeg?
– Igen, de ez pezsgő!

MÁR?

vezetőire és a mitfárerekre. Szeszgyári munkásokra. Kijózanító állomások dolgozóira. És még kismillió másra. Kivenné a szájukból a falat kenyeret? Hagyományos iparágakat tenne tönkre munkaerőhiány előidézésével?

Minthogy mindez nem állt szándékomban, gyorsan föltaláltam egy port, beleszórtam a palackba, kizárva ezzel a keverék hatása alól azokat, akiket munkájuk kapcsolt a szeszhez, alkoholhoz.

És már emeltem is a magasba a megreparált szóró-masinát.

— Fújhatom már?... Hát akkor eeegy, kettő, háá...

— Stop! — fogta be a tenyerével a kifúvó szelepet a harmadik férfi. — Hová rohan? Összebütykölt valami marhaságot, és már szórná is ész nélkül? Tud-e egyáltalán különbséget tenni ez a bigyó a hébe-hóbások és a furtonfurtosok között?

— Kik között, könyörgök?

— Nézze, fiam, vannak, akik csak időnként, szórványosan, passzióból, egészségügyi megfontolás okán, átmeneti érzelmi indulatból isznak, iszogatnak. Ezek a hébe-hóbások. És vannak elenyésző számban furtonfurtosak. Megrögzött iszákosok, akiknek tényleg méreg a túlzott mértékben fogyasztott alkohol. Maga csak úgy összekeverné ezt a két kategóriát?

Tehetetlenül tártam szét a karom.

— Dehát hogyan oldható meg az egyéni különválasztás?

Tanácsadóm legyintett.

— Pofonegyszerű. Bízni kell az emberekben. Az emberek önismeretében. Minden ember pontosan tudja önmagáról, hogy ő hébe-hóbás vagy részeg disznó, megátalkodott alkoholista, furtonfurt ivós. Mindenkitől kérdezze meg, még a kocsmaajtó előtt, hogy melyik csoportba tartozik. És a választól függően csak azokat fújja be, akiket kell.

Egymásra nézett a három tekintélyes férfi, az idegenforgalom, a szeszipar és a vendéglátóipar képviselője, engedékenyen biccentettek.

— Akkor fújhatja.

Kürti András

VALÓFELBEN

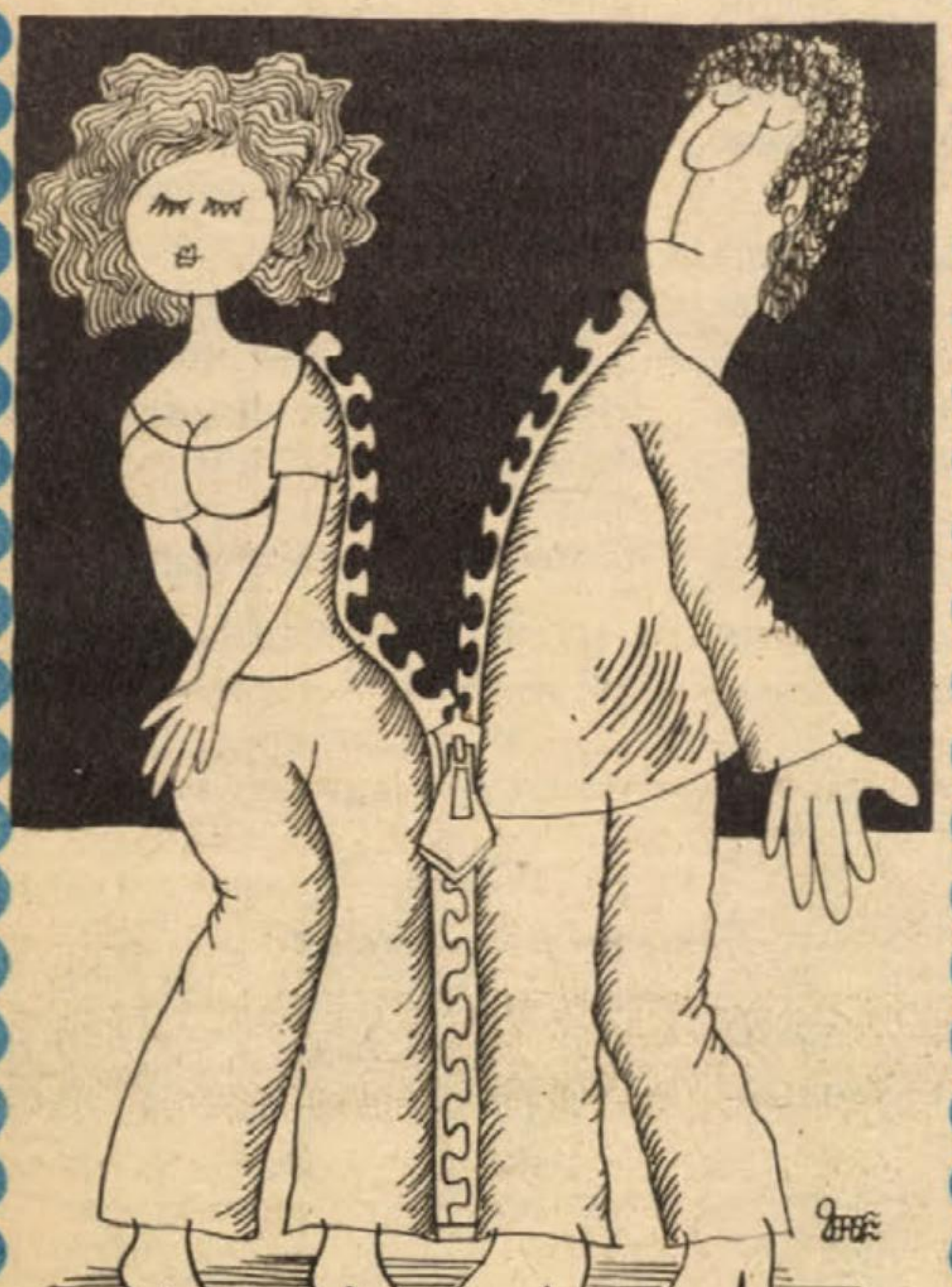

KÖLCSÖN EGYIPTOMNAK

Lengyel Gyula rajza

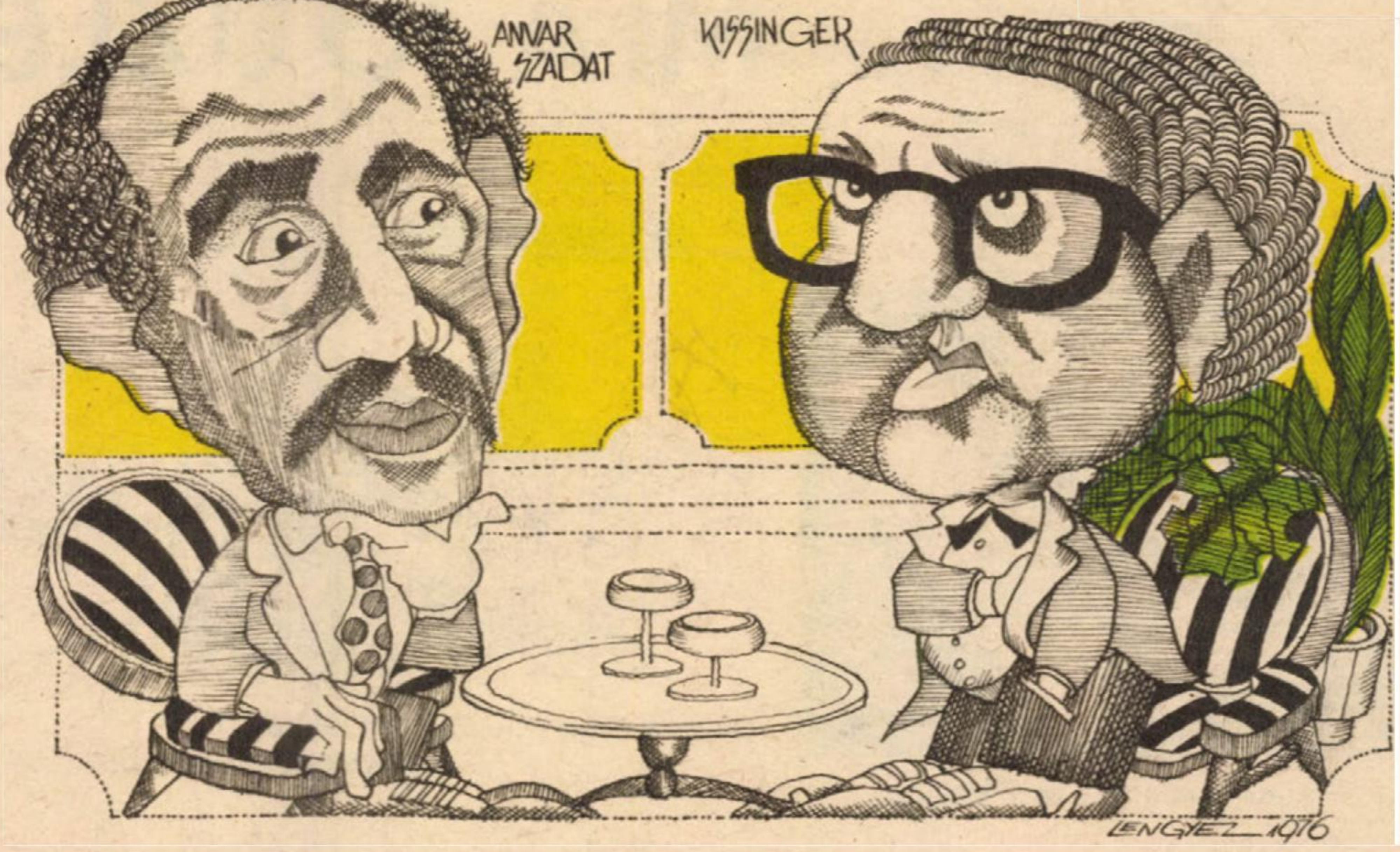

– Türelem, Anvar! Biztosan tudom, hogy reggel még volt három dollár valamelyik zsebemben.

TIPUSLAKÁS

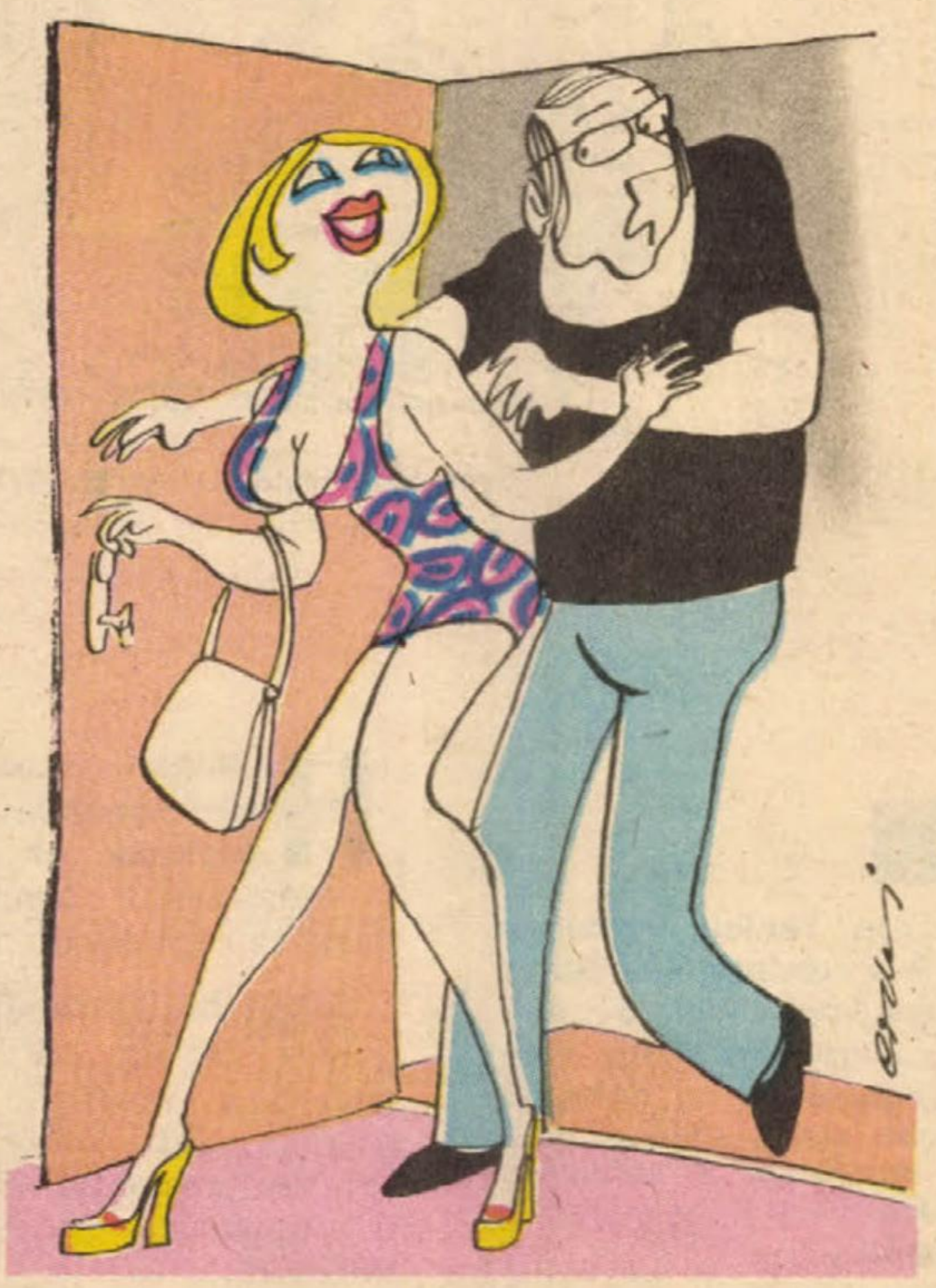

– Mondja, nem voltam én már magánál? Itt minden olyan ismerős...

AZ ÖRÖK FIATALSÁG TITKA

Marcel Garagnani párizsi, noha Triesztben született, foglalkozására nézve pedig nyomdász. És most érettségizett. Ezekben a hetekben ugyan rengetegen érettségiztek, ebben még nem lenne semmi különös, bár annyit érdemes megjegyezni, hogy a franciáknál az érettségi a legnehezebb vizsga, a jelölteknek a fele mindig megbukik az első nekifutásra.

Garagnani úr azonban nem bukott meg, sőt: kitüntetéssel végzett. Szereplésének leginkább az az érdekessége, hogy egy kis késéssel határozta el magát erre a nehéz vizsgára: a nyomdász ugyanis jelenleg 88 esztendős. A sorrendre sem ügyelt igazán: életében több, az érettséginél magasabb fokozatú diplomát megszerzett már, azonkívül számos kitüntetés tulajdonosa, amelyeket az első és a második világháborúban tanúsított vitéz magatartásával nyert el. Amikor megkérdezték tőle, hogy jutott eszébe nekivágni az érettséginek ilyen hajlott korban, ezt válaszolta: „Tudják, az öreg emberek gyakran az unalomtól halnak meg!”

A tanulás jelszavával eddig inkább a fiatalságot biztattuk. Marcel Garagnani tanulási receptje azonban, úgy látszik, az öregség és a halál ellen is használható.

A GYORS DÖNTÉSEK ÉRDEKÉBEN

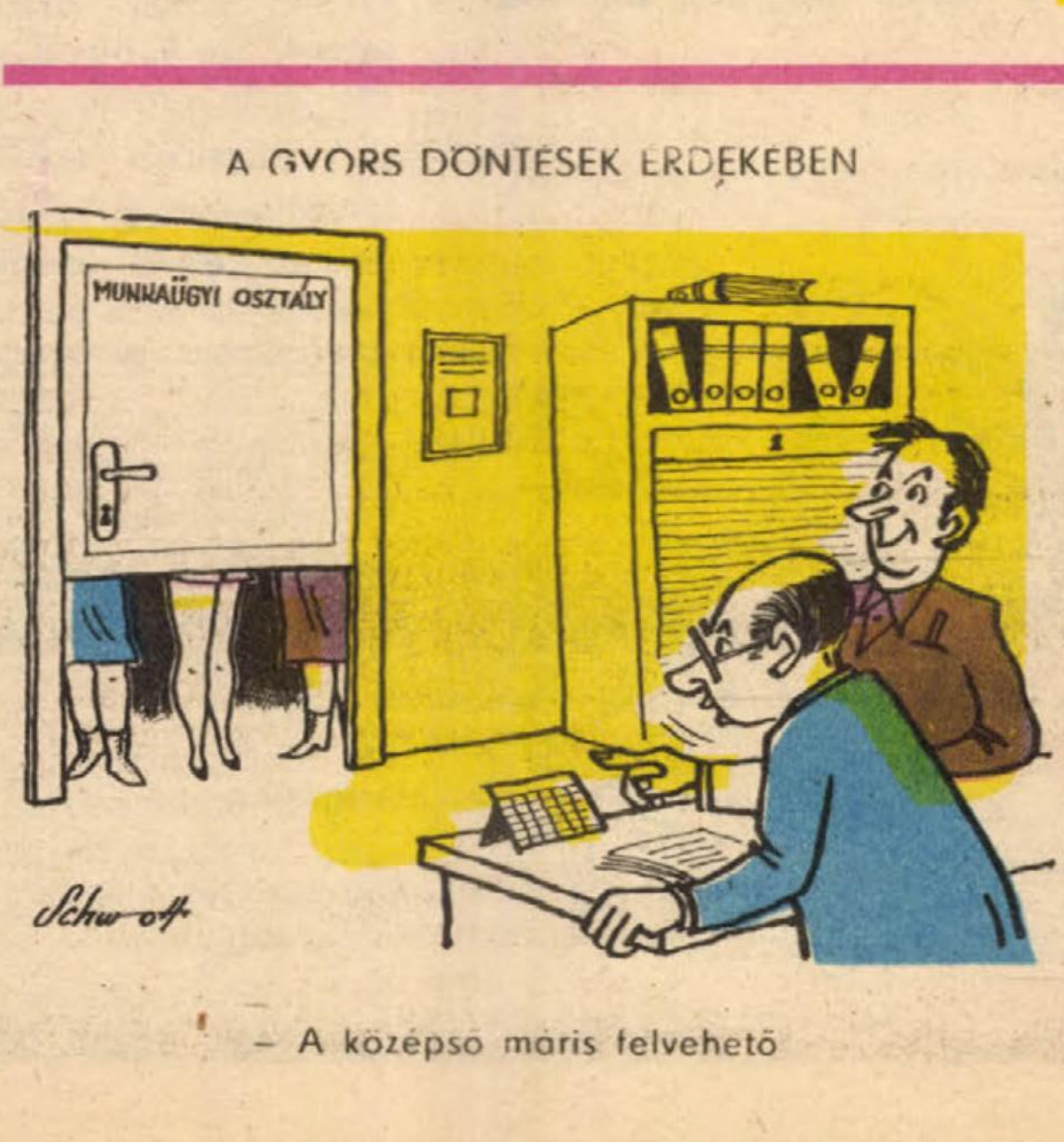

– A középső máris felvehető

GONDOS VIZSGÁLAT

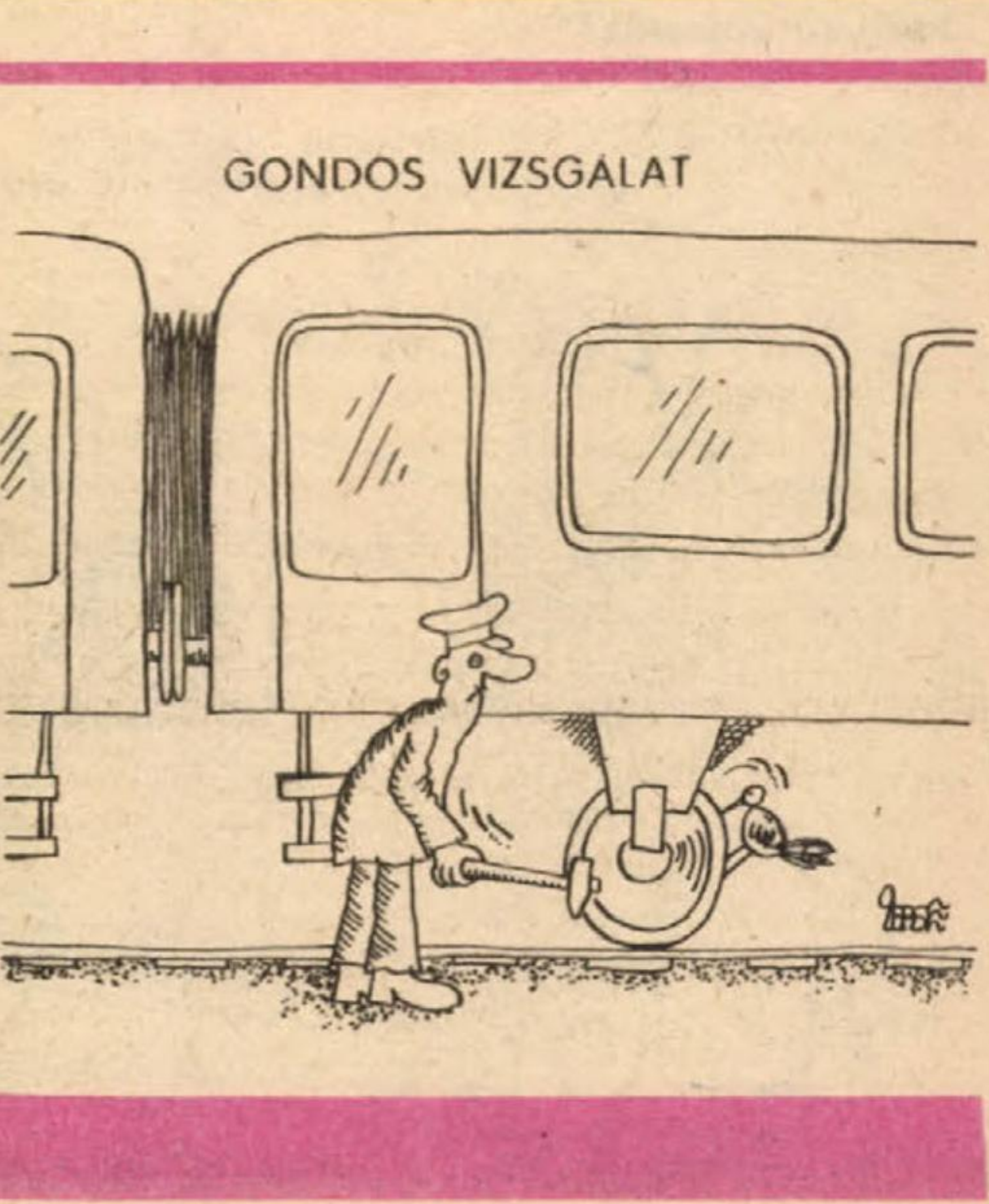

Megkérdeztük rajzolóinkat: MI A JÓ ÜZLET?

Brenner György:

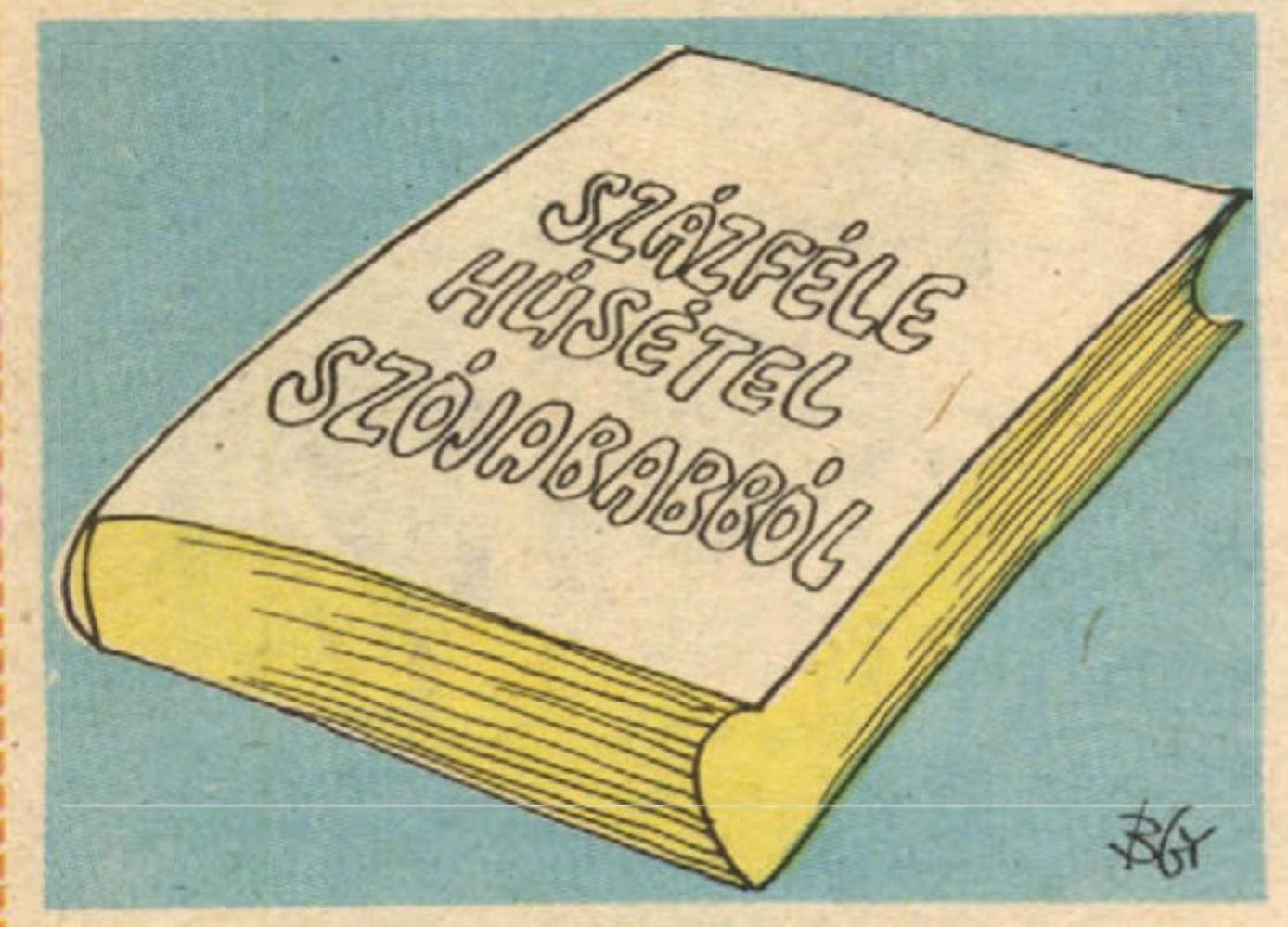

– Újra kiadni egy régi könyvet.

Sajdik Ferenc:

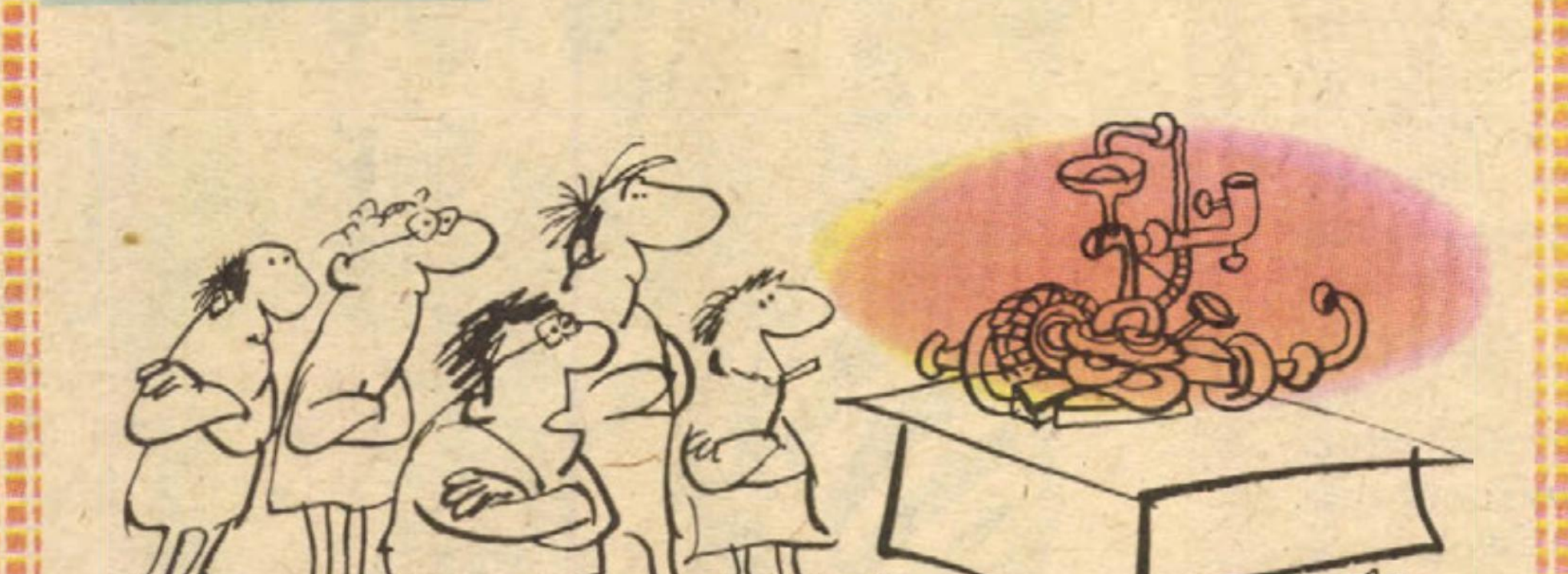

– Ilyen izéket kellene eladni külföldre

Endrődi István:

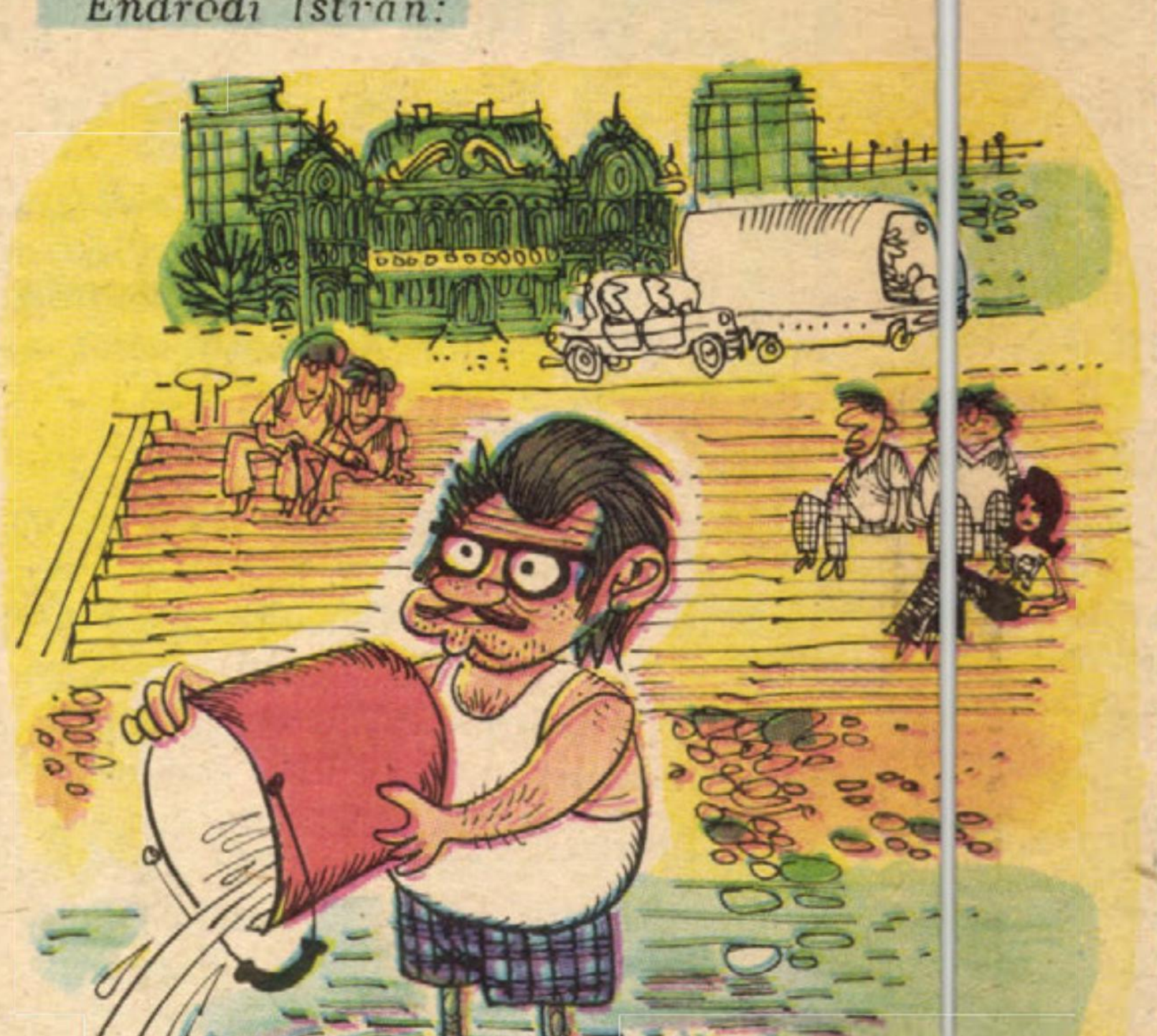

– Dunába vizet hordani.

Várnai György:

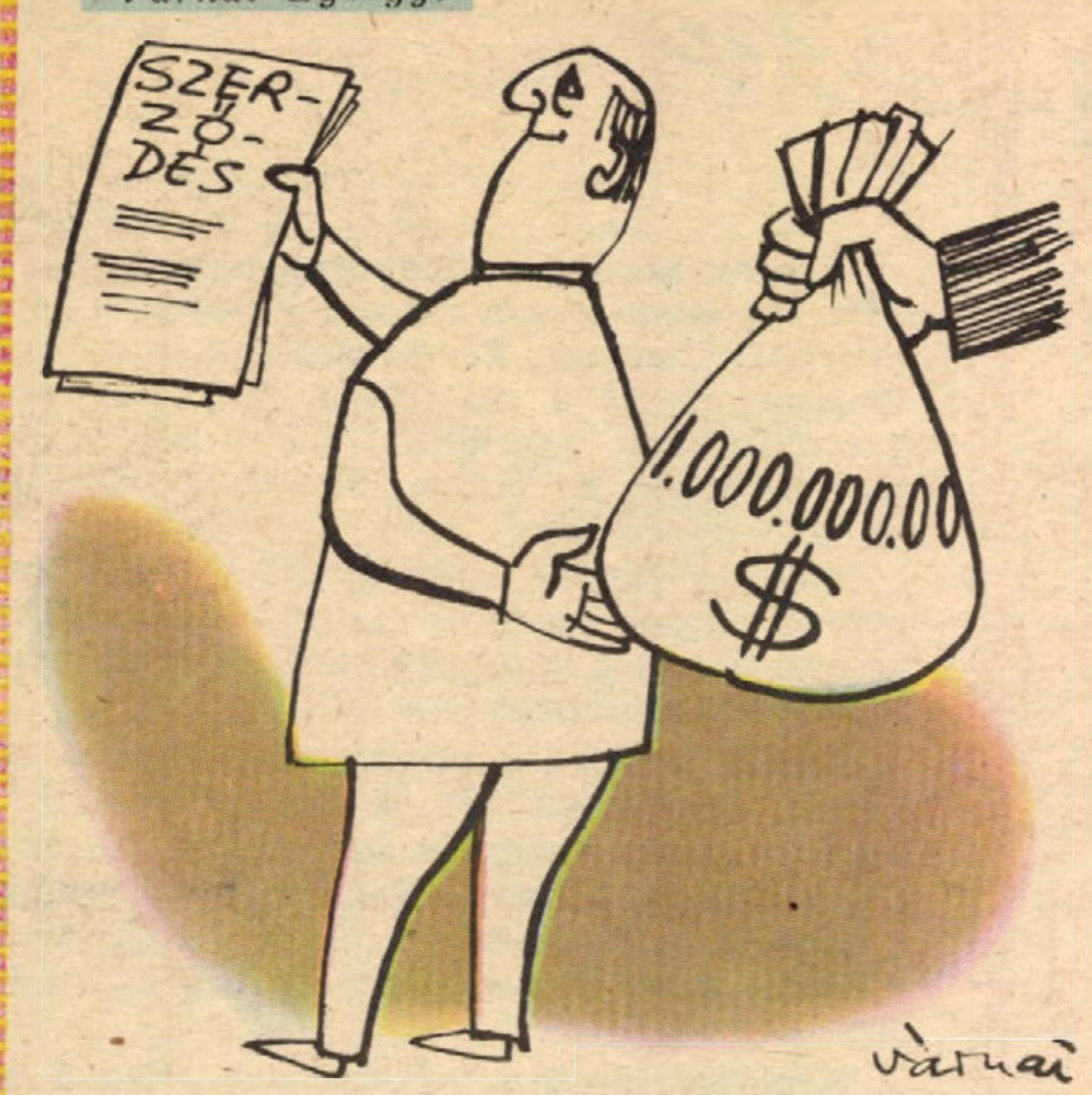

– Lockheed gépeket vásárolni, amíg rá nem jönnek.

Fülöp György:

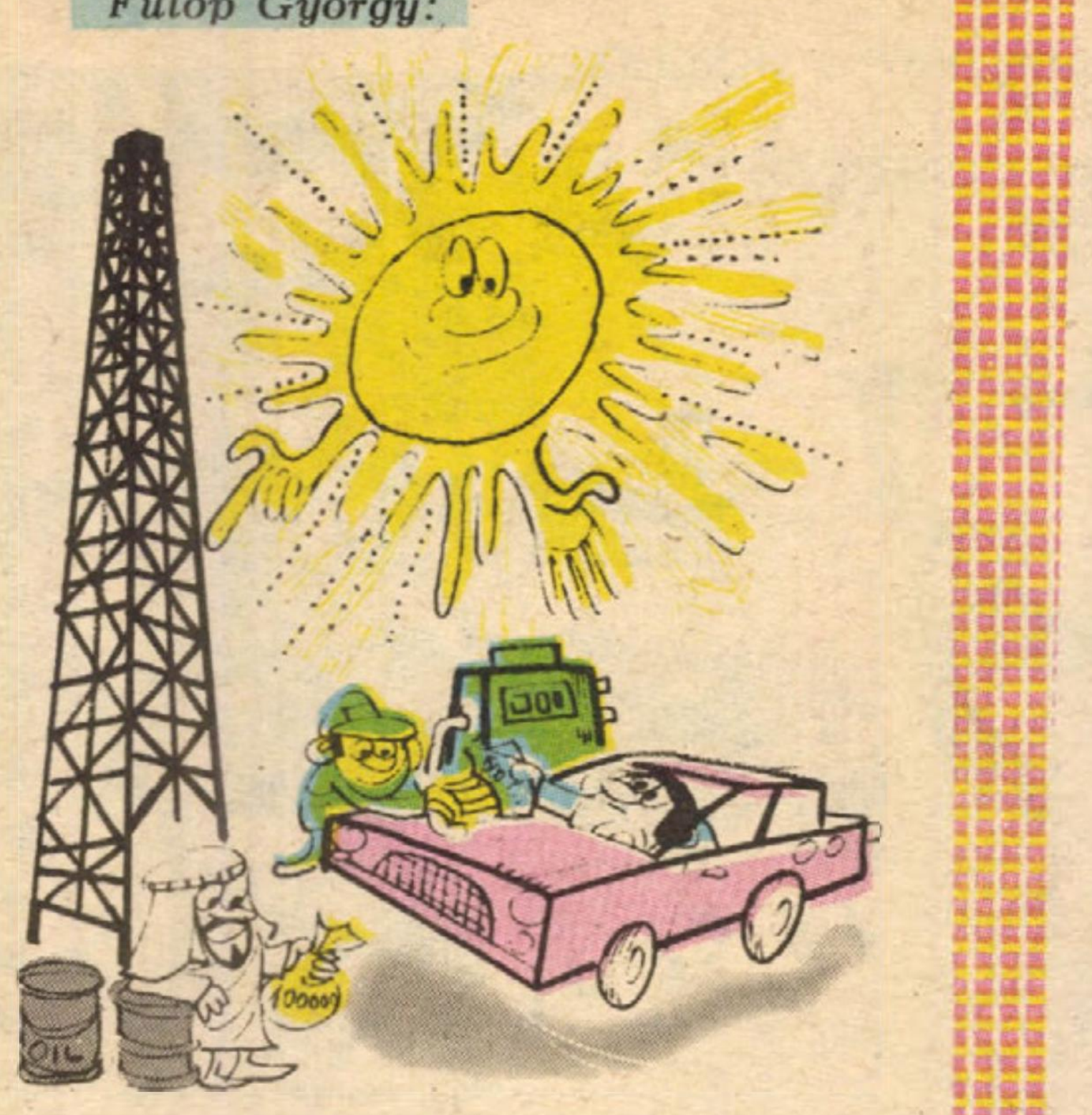

– Olajkút Arábiában, vagy benzinkút Magyarországon.

Hegedűs István:

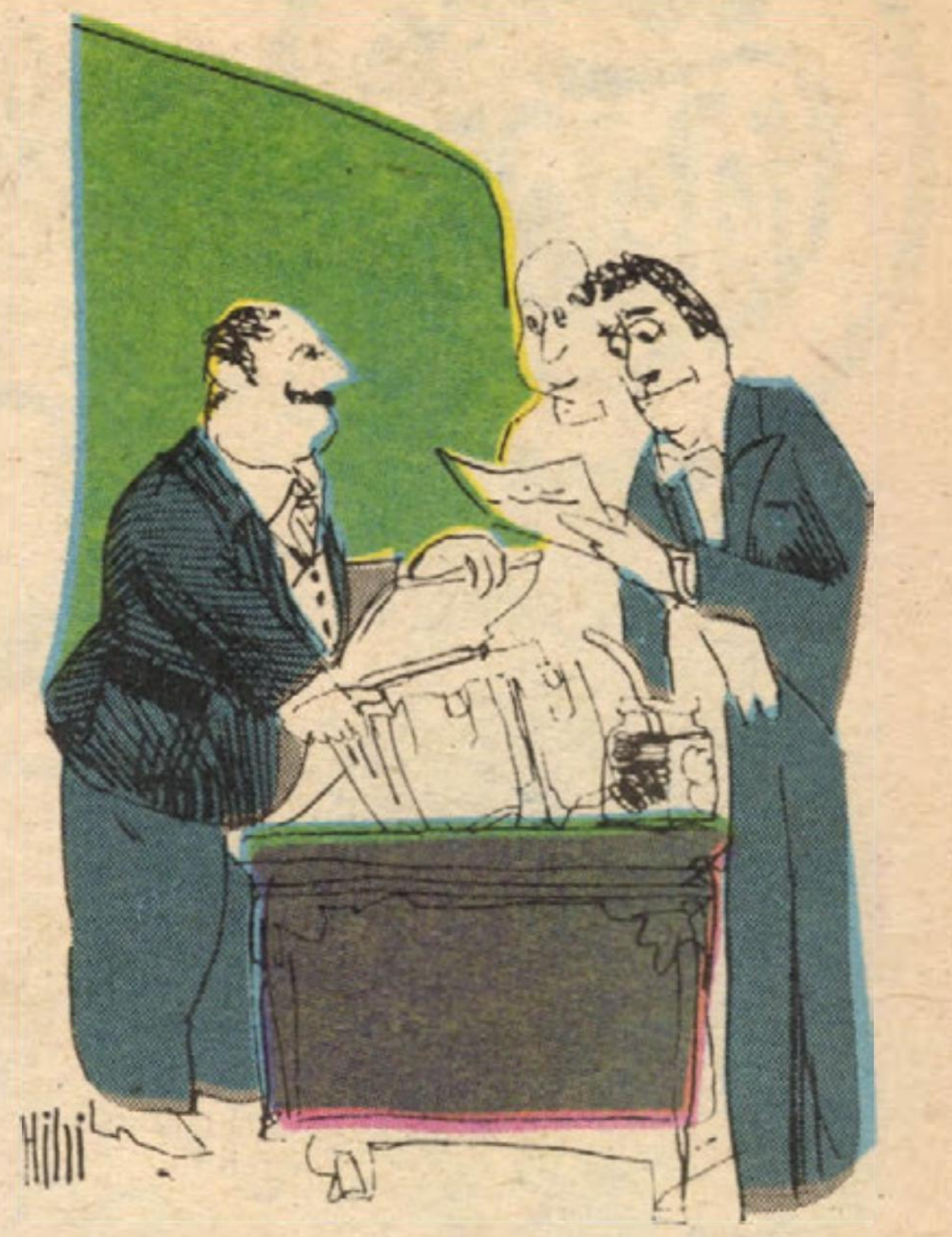

– A baracklekvár licencét eladni a Közös Piacnak.

Szűr-Szabó József:

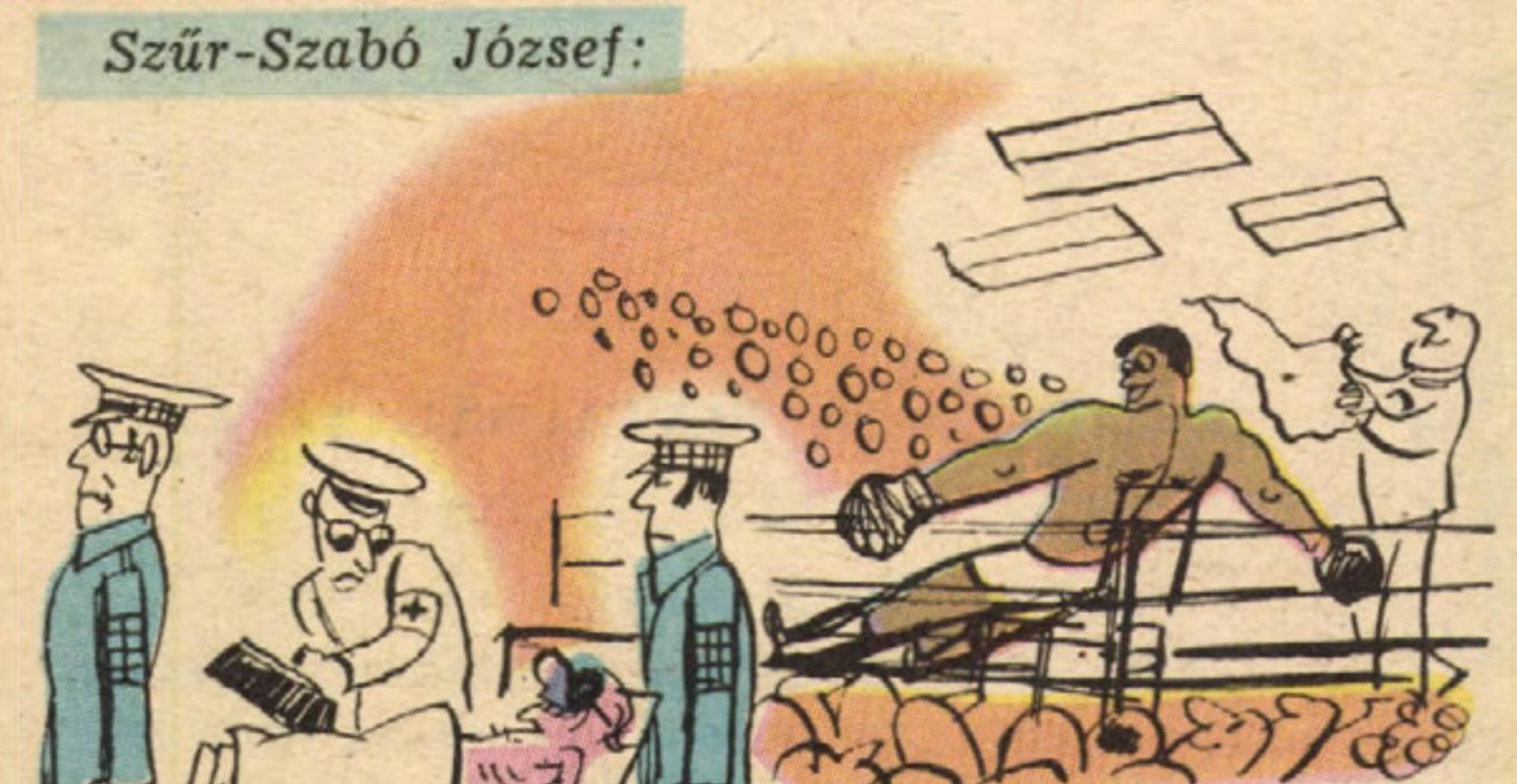

– Hagynám magam kiüttetni Muhammed Alitól, akkor se fizetnék rá.

Barát József:

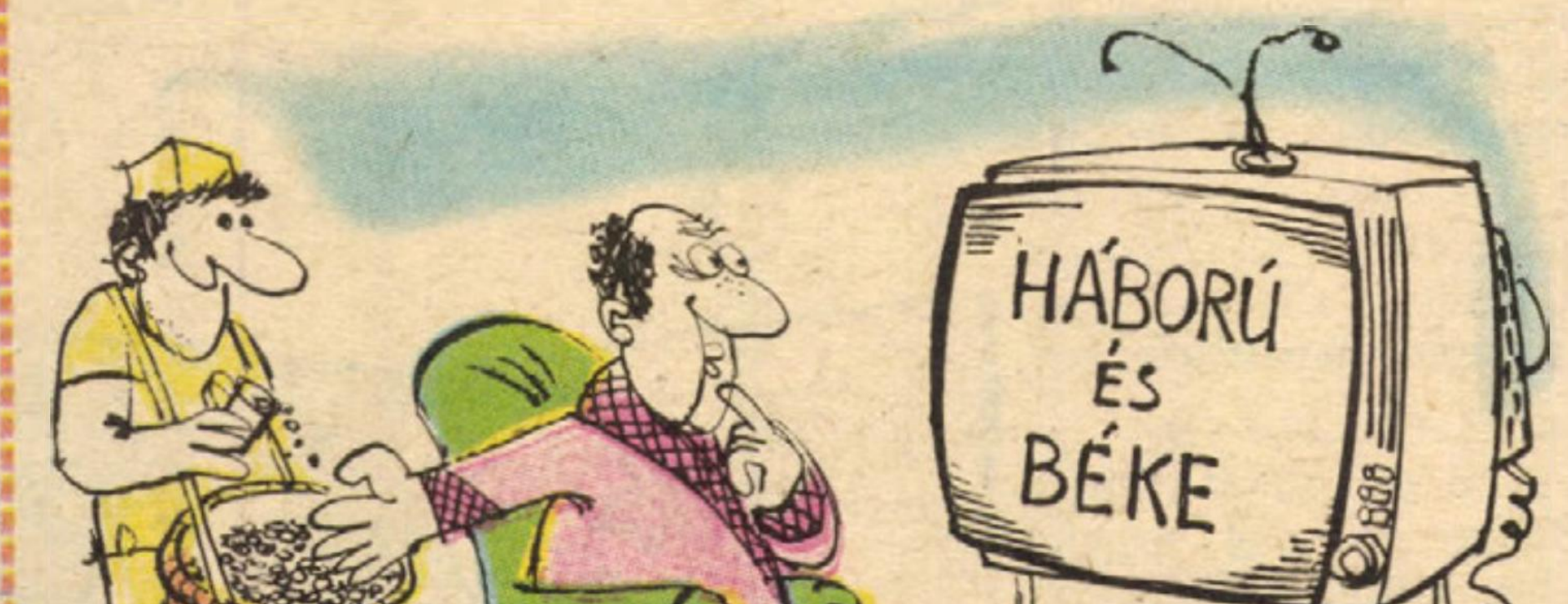

– Szotyolát árulni kétmillió tévénézőnek.

Lehoczki István:

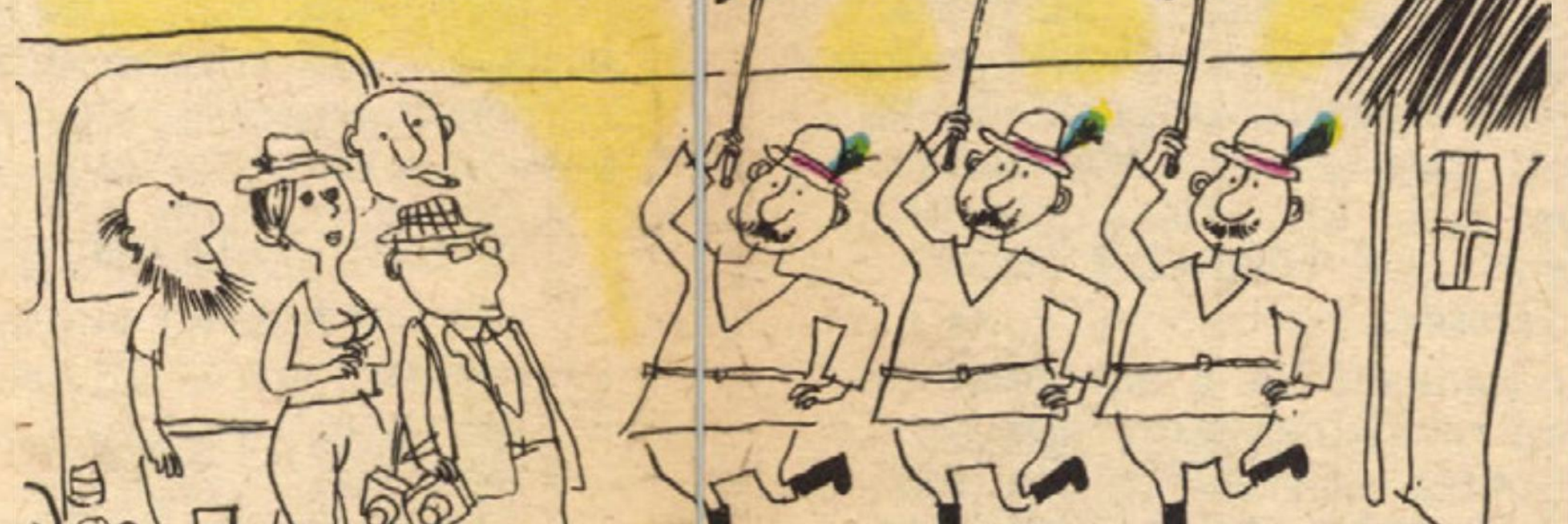

– Magyarnak lenni.

Erdei Sándor:

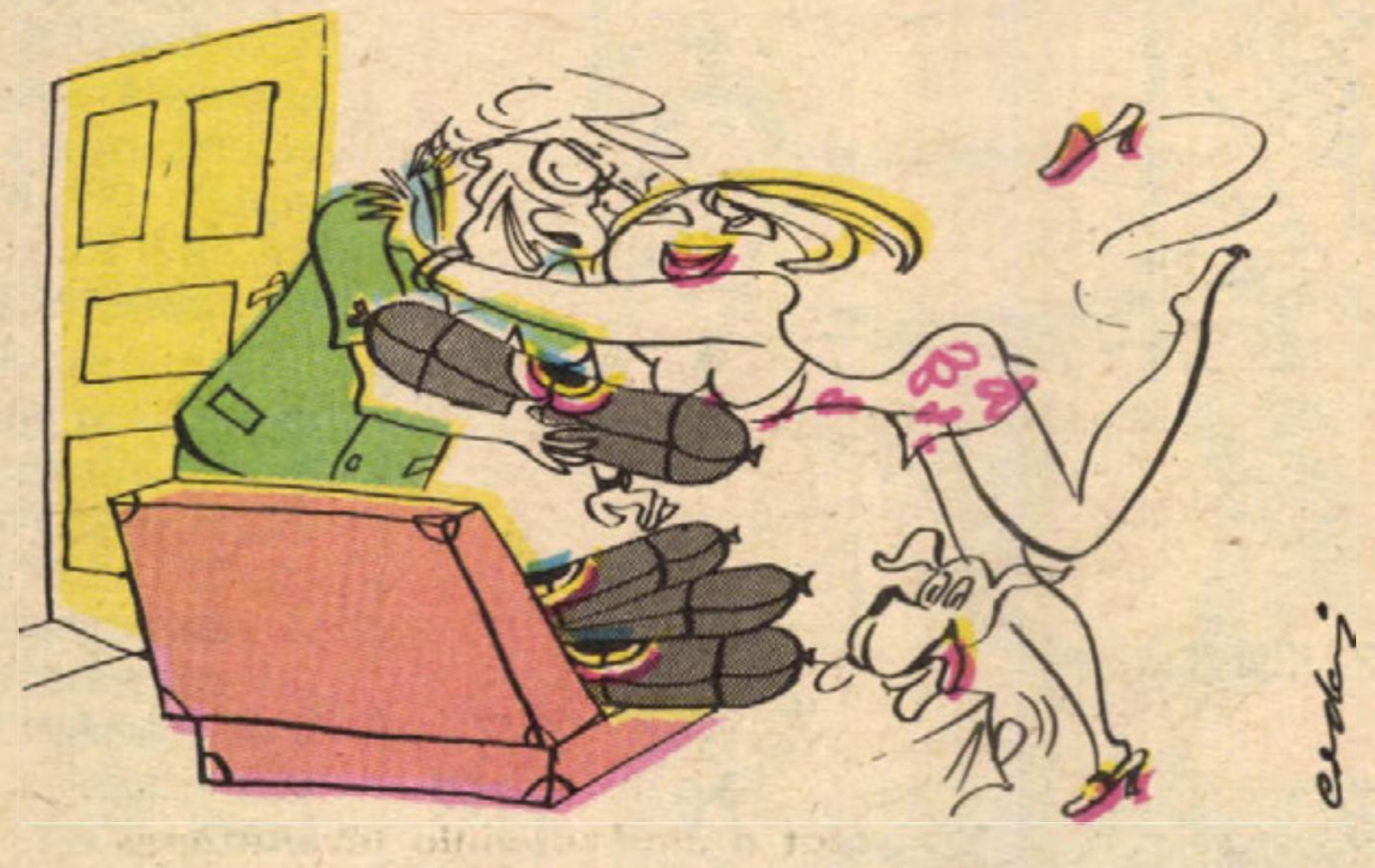

– Nyugatról magyar szalámit hozni.

Balázs-Piri Balázs:

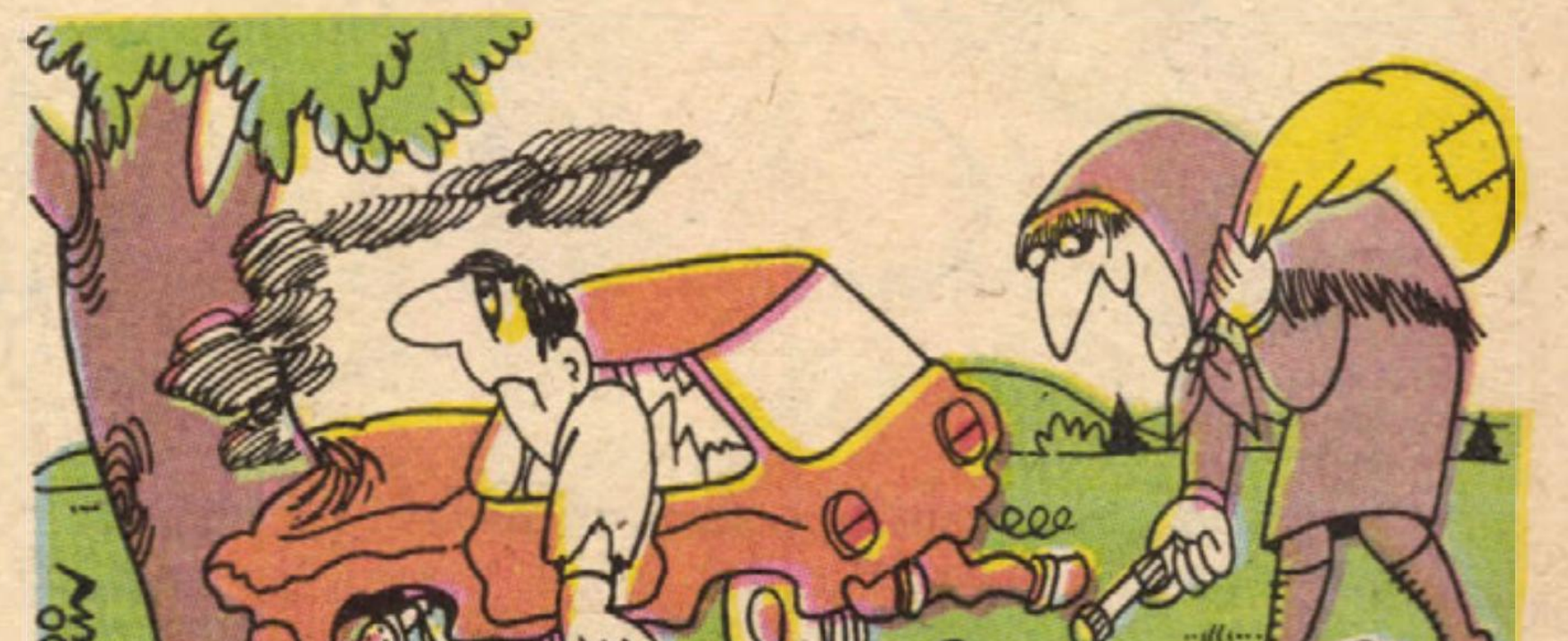

– Az autóalkatrész-szedés.

KÖZVÉLEMÉNYKUTATÁS

A Marie-Claire hölgyek számára szerkesztett párizsi hetilap. Nemrégiben a szerkesztőség közvéleménykutatást rendezett. A házastársi (élettársi) hűség jelentőségéről faggatták az olvasókat és a megkérdezettek 31 százaléka azt válaszolta: „még gondolni sem szabad" a házastárs (vagy élettárs) megcsalására. 42 százaléka ugyancsak nem lelkesedett a dologért, igaz, nem annyira erkölcsi megfontolásból, mint inkább azért, mert a csalást „bonyolultnak" tartja. És a megkérdezetteknek mindössze 8 százaléka nevezte „helyesnek, elfogadhatónak" a hűtlenséget. De még e helyeslők is rövid határidejű csalást tartanak elfogadhatónak csupán.

Szerelmi ügyekben Párizsról s a franciákról éppen ellenkező kép él a köztudatban. Ami ismét csak azt bizonyítja, mennyire nem lehetünk előítéletek rabjai. A magyar férjek s feleségek pedig, a Marie-Claire közvéleménykutatásának eredménye nyomán, ismét visszhangozhatják Batsányi – igaz, annak idején más vonatkozásban leírt – sorát: „Vigyázó szemetek Párizsra vessétek!"

NEVELŐAUTÓ NOTÓRIUS GYORSHAJTÓK SZÁMÁRA

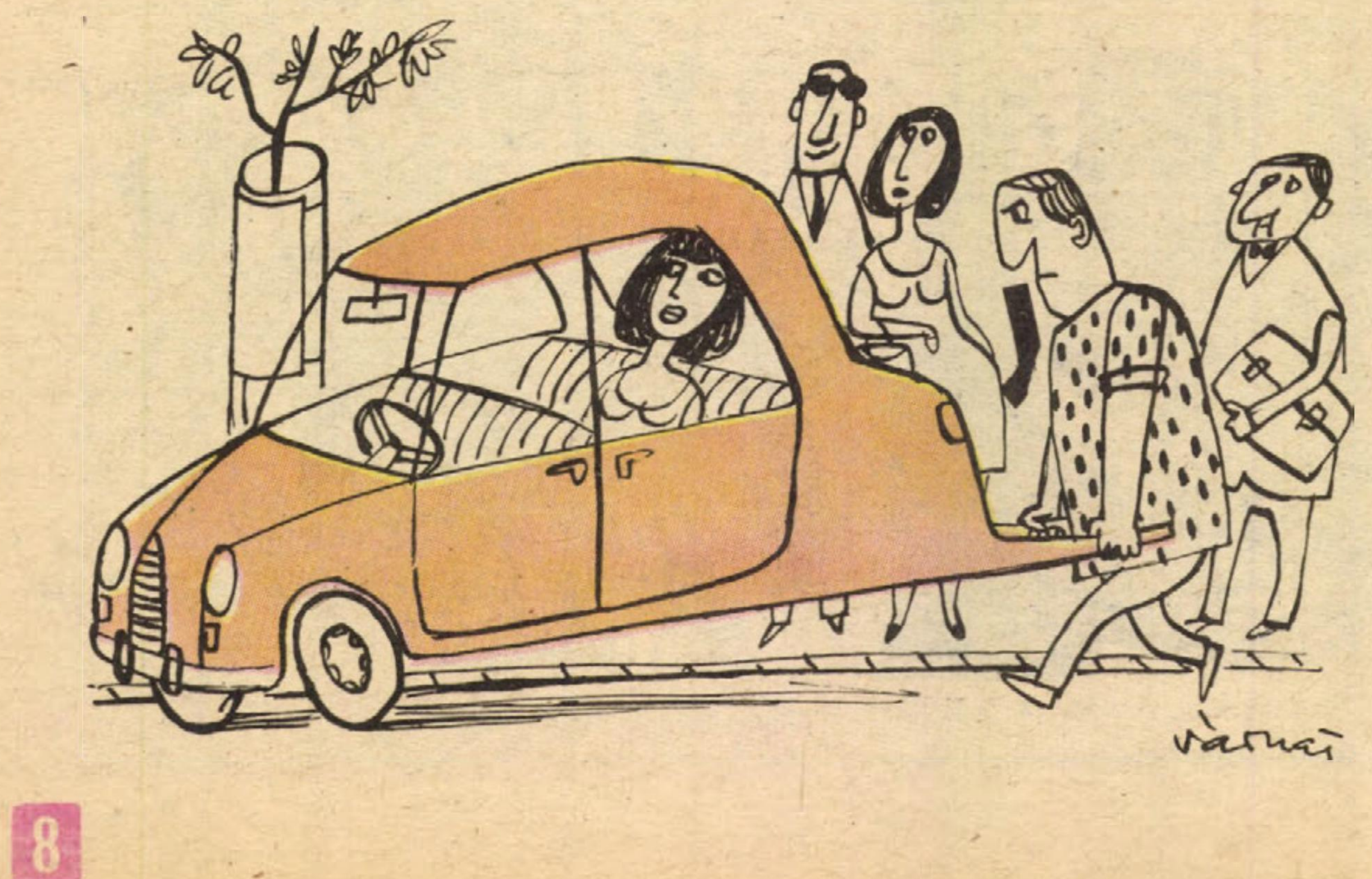

MONTREALI KÉPESLAP

Hullámzik a sokaság az olimpiai parkban. Az olimpiai parknak az a dolga, hogy hullámozzanak benne, az olimpiai park az egy olyan hullámzóhely.

Sokan hullámoznak például a koporsós ember körül. A koporsós ember a kerékpár-stadion betonszárnya alatt ütötte fel koporsóját, ott van reggeltől estig, fényképezteti magát és csekély adományokat fogad el.

Csonttá aszott öreg legény a koporsós ember, nagy tollas kalappal a tűfején, roppant bakanccsal a tűlábán. Fehér rövidnadrágot visel, oroszlánfejű övvel, a szemében furcsa zöld lángok.

A koporsót vontatni lehet, nagy biciklikereken gördül, oldalt egy pótkereket is szereltek rá, ha esetleg defektet kap a koporsó. Apró perselyeket szögeztek a koporsó oldalára, gipszmalacot, tiroli házikót, oda lehet dobni az aprópénzt. A koporsó fedele nyitva, belül megágyaztak. Kispárna, paplan, lepedő, a koporsós ember a koporsóban alszik. Magára húzza a fedelet és jóéjszakát. A koporsó felépítményéről apró edények lógnak, palacsintasütő, bádogkanna, aztán virágcsokor, árvalányhaj: vidám koporsó ez. Meg kis zuhany is van rajta, a csap elcsavarásra vizet is csorgat. A koporsós ember jön, megy, pattog, vizet enged a tenyerébe, teát főz, palacsintát süt, mutatja, hogy milyen komfortos lakás is egy koporsó.

Elöl-hátul felirat is van a koporsón. Hátul egy plakát: „Támogasd a tűzoltóságot", elöl meg szabályszerűen a névtábla: „Elzear Duquette, az országút királya, kutyájával, Baya hercegével."

Maga a herceg meghatározhatatlan fajú fekete jószág, de legalább nem pattog. Békésen heverészik a napon, a szeme barna és teljesen tiszta. Üdítő változatosság.

— Hova valósi? — kérdem a vézna Elzeart.

— Montrealban születtem.

— Vagy úgy!

— Semmi vagy úgy. Néha visszatér az ember.

— Mióta csinálja?

— Negyvenkét éve.

— Hány éves?

— Hatvanöt múltam.

— Hány országban járt?

— Ötvennégy országot tapostam végig a koporsómmal. Százhatvankét pár bakancsot nyűttem el.

— Nem furcsa koporsóban aludni?

— Eleinte furcsa volt. Aztán arra gondoltam, hogy az alvás is olyan, mint a halál.

— Miért csinálja?

— Dohánynagykereskedő családból származom, de nem volt kedvem dohánynagykereskedni.

— Tehát szabad, mint a madár?

— Szabadabb. Sok madarat kalitkába zárnak.

Felbukkan egy bohóc. Piros kosztüm, csúcsos süveg. Lisztfehér arcára az olimpiai ötkarikát festette kékkel. Egy öreg Don Quijote jön, vállig érő fehér hajjal, zöld bársonynadrágban, mezítláb, de nyakkendővel. A kerékpár-stadion betonpárkányán dagadt hobo alszik, a nyelve kilóg, furcsán nyöszörög álmában. Egy öreg ember vetkőzni kezd az újságárus standja mögött. Földhöz vágja a ballonkabátját, kalapját, szemüvegét, rájuk tapos és közben előttem ismeretlen nyelven ordítozik.

Egy rémes pillanatra az az érzésem támad, hogy a koporsós az egyetlen normális ember az olimpiai parkban.

— Idefigyeljen — mondja. — Mit kérdezget maga itt engem?

— Egy cikket akarok írni.

— Maga görög?

— Magyar vagyok.

— Jaaa... na, mindegy. Idehallgasson, ha megjelenik az a cikk, okvetlenül küldje el nekem.

— Jó, de hova címezzem?

Rámnéz, rettenetesen csodálkozik.

— Micsoda kérdés. Hát akárhová.

Persze, persze...

Peterdi Pál

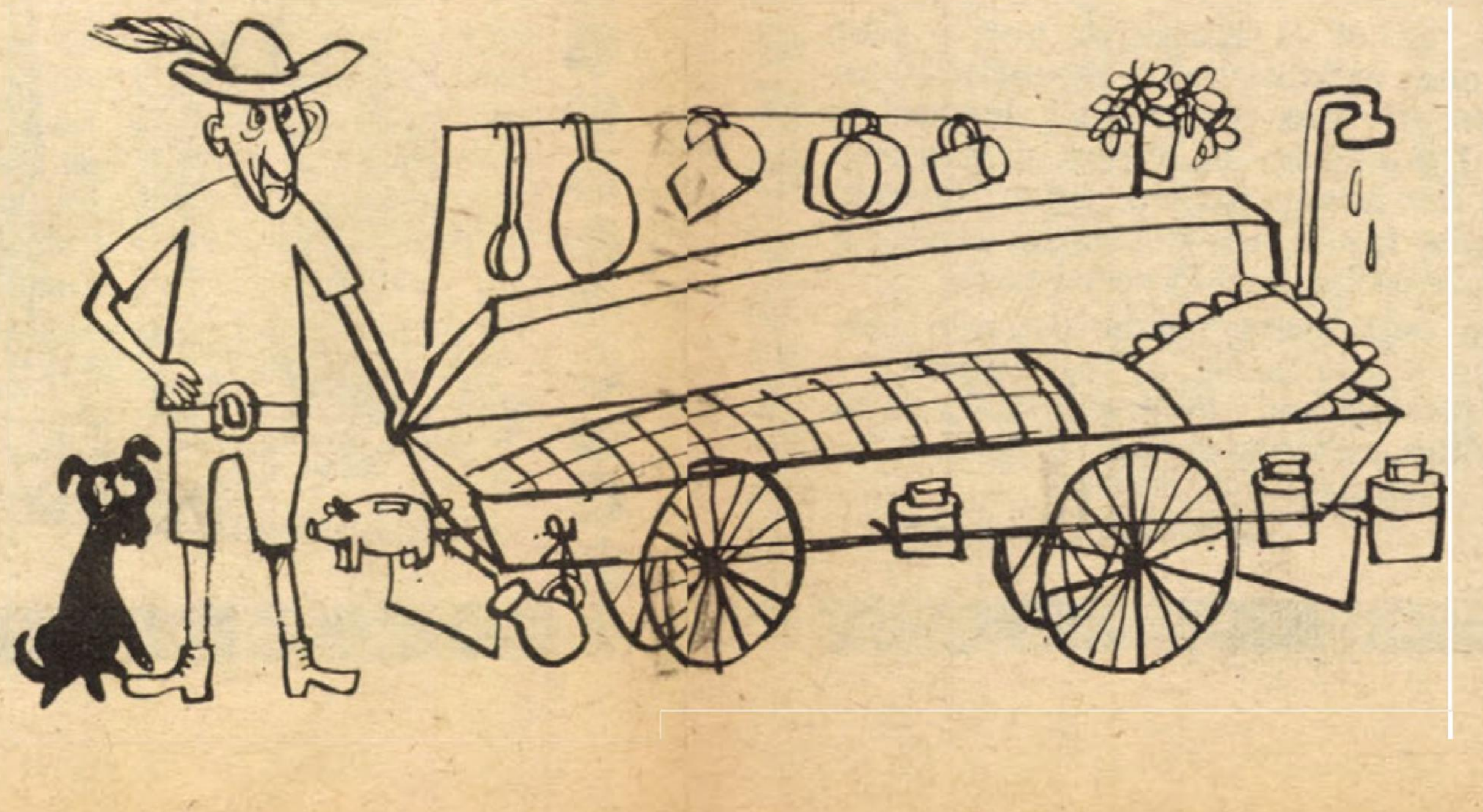

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI.

Kiss a kerékpárjával elcsúszik a csatakos úton és lepotytyan a pocsolyába. Arra megy egy idős nénike, és szánakozva megkérdezi:

— Ó, szegény ember, hát leesett?

— Nem — mondja morogva Kiss —, én mindig így szoktam leszállni!

Magyar turistáknak a sixtusi kápolnát mutogatja az olasz cicerone:

— Nézzék ezt a mennyezetet! Négy évig dolgoztak rajta!

— Ezt ismerjük! — mondja az egyik magyar —, amikor a mi kis családi házunkat építettük, ugyanígy jártunk a kőművesekkel!

KÜLFÖLDI ROKON

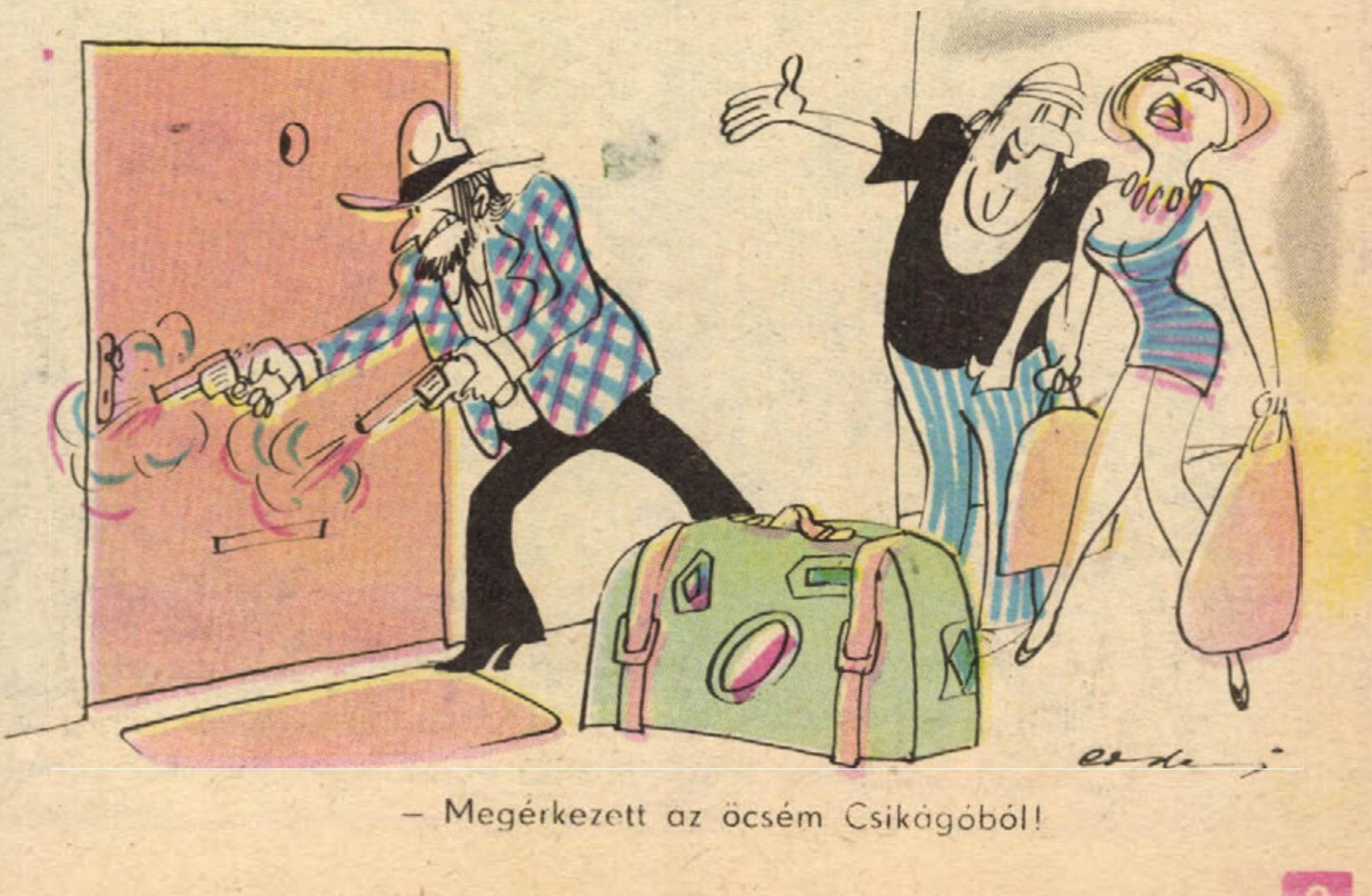

– Megérkezett az öcsém Csikágóból!

CSAK FIATALOKRÓL

TÓT
DALLOS
LEHOCZKI

DOKUMENTUM

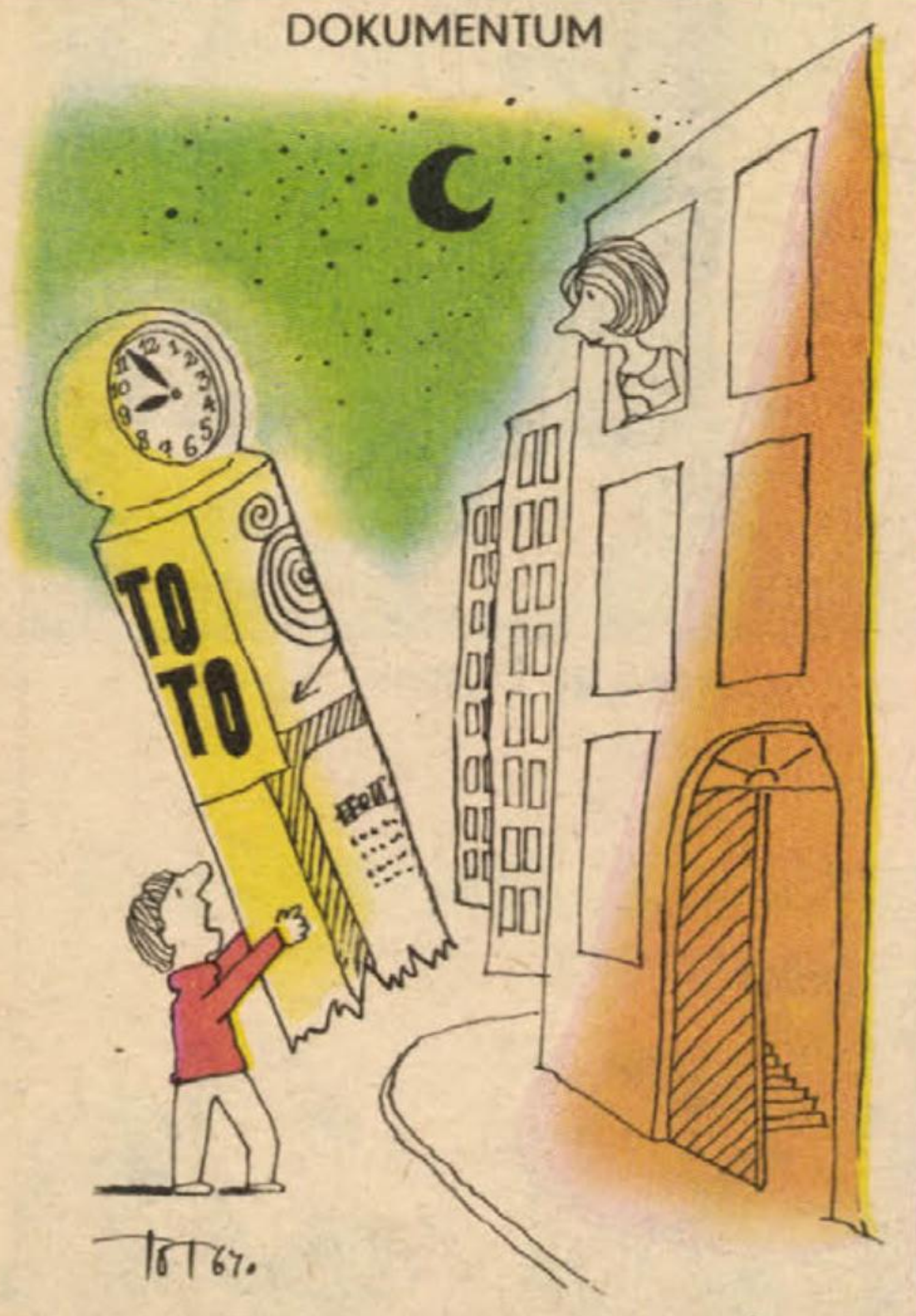

– Látod, ilyen sokáig vártam rád!

ELMÉLYÜLT SZERELEM

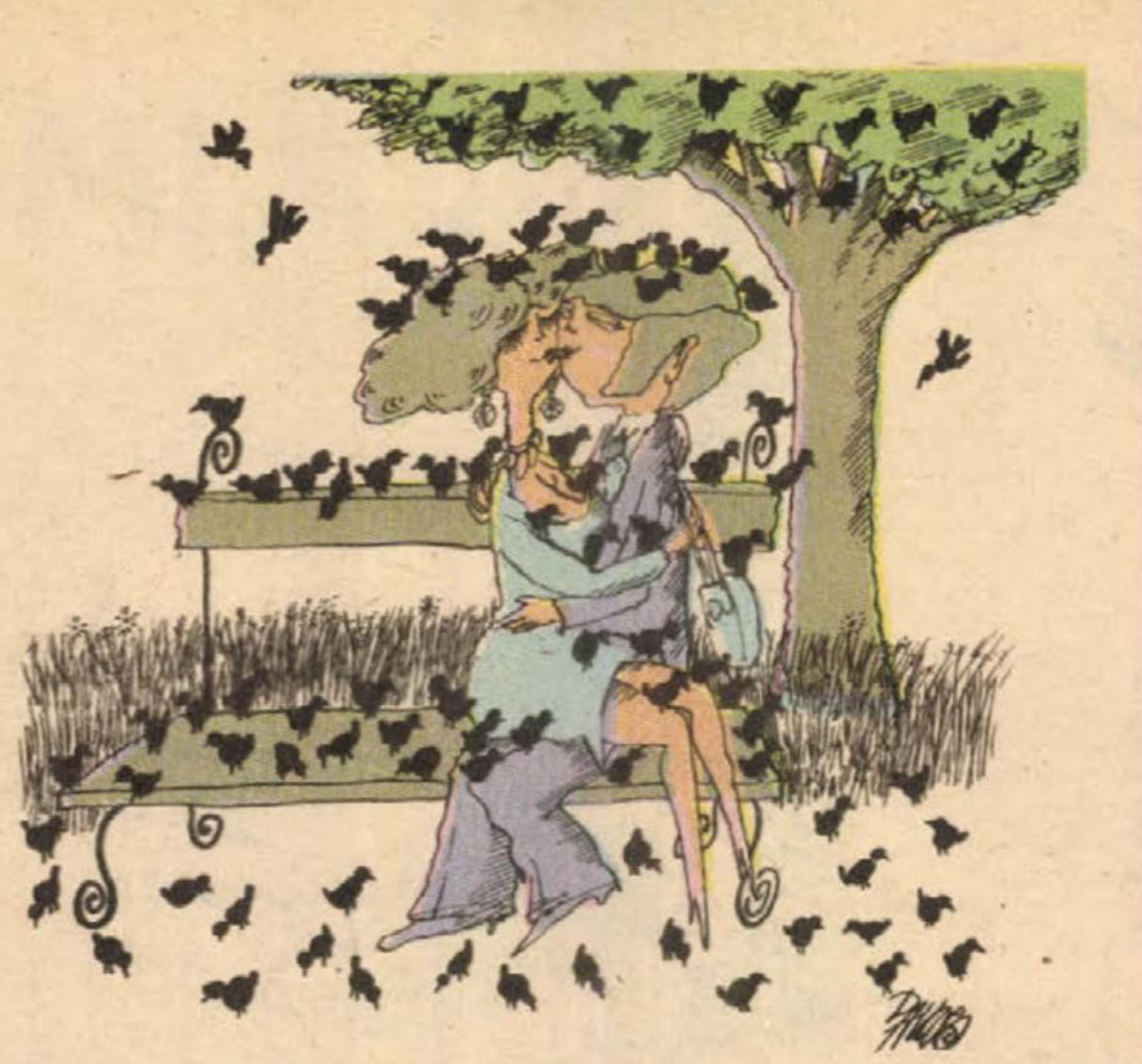

ÉPÍTŐTÁBOR

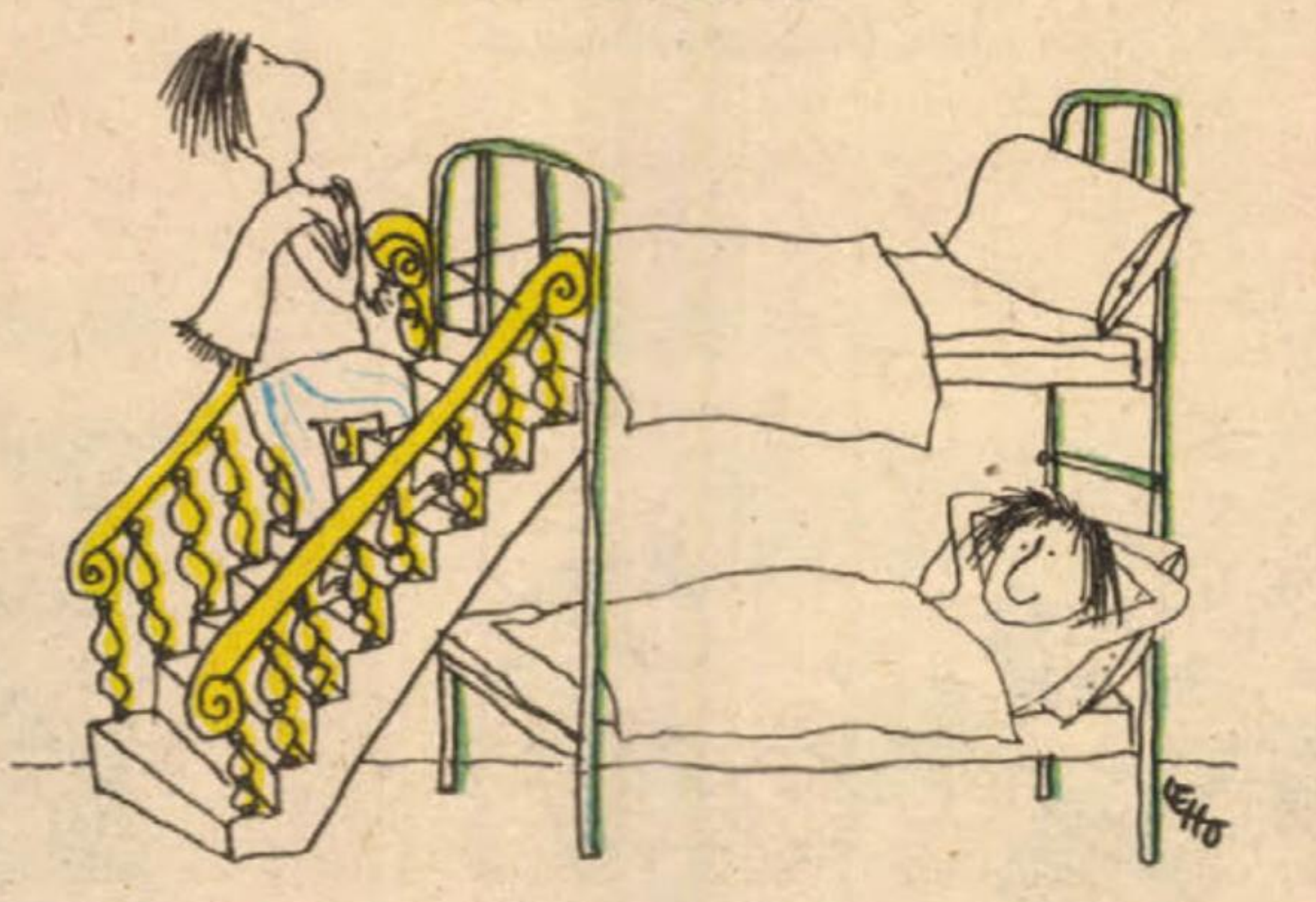

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A padláson három denevér lóg, szabályszerűen, fejjel lefelé. A negyedik viszont egyenesen áll.

— Hát ez megbolondult? — kérdi az egyik társa.

Mire a másik:

— Ugyan, hagyd, csak jógázik!

✦

A dülöngélő részeg az utcán nekimegy egy asszonynak, mire az egy hatalmas pofont lekever neki.

— Ejnye — morog a részeg —, csak nem értem máris haza?

DRAKULA

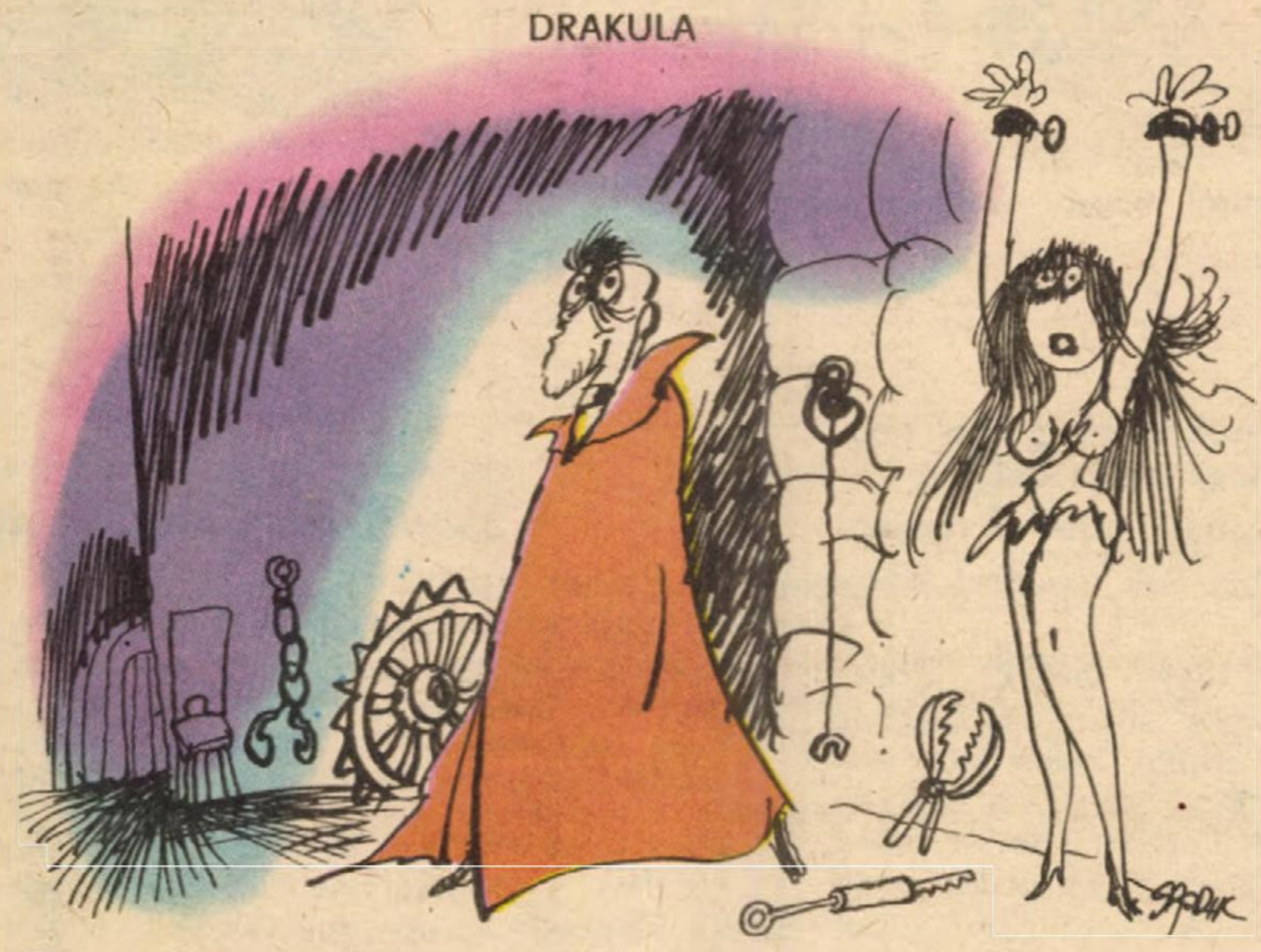

– Nekem sem könnyü, én a kinzáson kívül semmihez sem értek . . .

SZTK-RENDELÖBEN

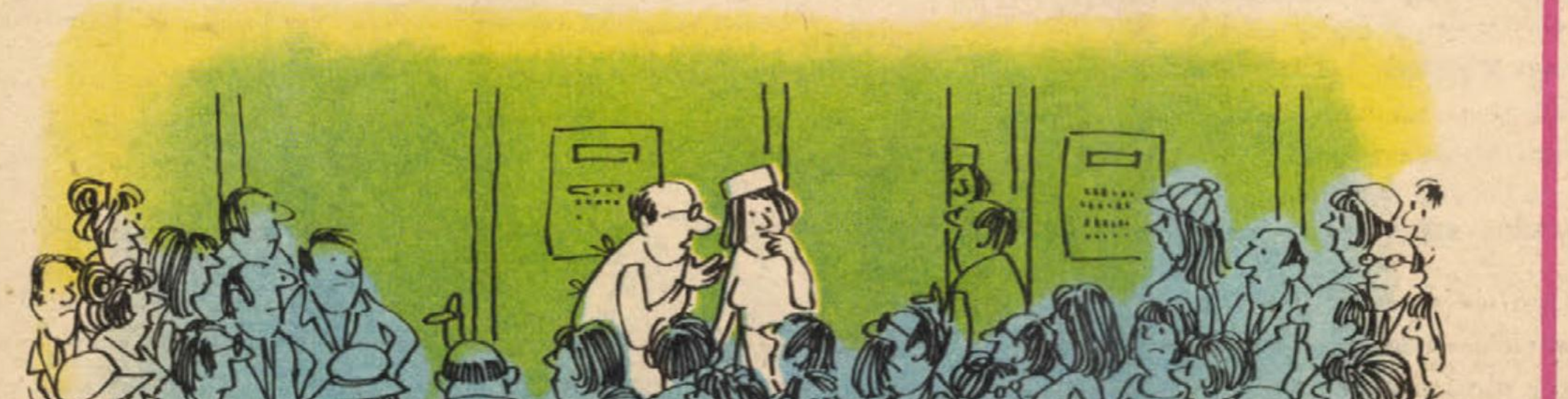

– Maga nagy emberismerő Mancika. Melyikük szimuláns?

SZENT ELFOGULTSÁG

A piros sarokban a magyar versenyző, a kék sarokban a posztomán versenyző. A rekamié sarkában én. Természetesen, mint minden magyar, én is a mi drága, szépséges magyar gyerekünknek szurkolok, mert bár a posztomán is tagja az emberi nemnek, de remélhetőleg nem sokáig.

Micsoda remek emberpéldány ez a magyar gyerek! Igazi mokány kunfi. Kackiás bajusz, acélos tekintet, domború mellkas, ívelt koponya, fejhez símuló bársonyos fülek.

Nézzék viszont a posztománt. Hosszú majom kezek, besüllyedt áll, kiálló pofacsont, előre ugró homlok, vizenyős szemek. A füleivel pedig vitorlázni lehetne. Nem is értem, miért nem a finn dingiben indult. Ez a korcs merészeli bántani a mi drága gyerekünket, azt a szittya Apollót?!

Méghogy bántani? Hahaha . . . Hozzá se tud érni. A miénk akkorát behúz neki, kemény kis színmagyar, piros-fehér-zöld ökleivel, hogy a majomkezű finn dingi-fülű posztomán csak menekül. Bravó magyar!

De nézzék csak mit csinál a posztomán? Szabálytalankodik. Persze mit várjon az ember egy ilyen lombroso-fejű, istenhátamögötti posztomántól. Megpróbálja elgáncsolni a magyart. Jellemző! A posztománok történelme tele van gánccsal, álnoksággal, orvgyilkossággal. Nem értem, miért nem inti meg a bíró? Miért nem lépteti le? Miért nem irtja ki? Miért nem üti agyon? Ez a bíró egy aljas, rókalelkű posztománbérenc! Le van fizetve!

Úgy ám, de hiába hamiskodik a gaz posztomán, nem fog ki a mi magyarkánkon. Magyarkánk kibújik az ellenfél szorításából és úgy vágja fültövön a posztománt, hogy csak úgy nyekken. Bravó, a posztomán a padlóra került. Rászámolnak: 1-2-3-4-5-6-7-8 . . . Nagy nehezen feltápászkodik, de már csak a gong menti meg a kiütéstől! Bravó, drága magyar gyerek! Mutasd meg neki, milyen emberek teremnek a Duna—Tisza közén, a dunántúli dombságon, a tiszántúli síkságon, a muskátlis, rekettyés gólyafészkek alján!

Szünet. Kifújom magam, amíg a posztománt életre keltik a kék sarokban. Odanézz, milyen bamba képű, idétlen, visszataszító figura. Tipikus posztomán!

— Szervusz apa, hogy áll a mérkőzés? — jön a fiam.

— Csak idő kérdése, hogy a miénk elintézze ezt a varangyos békát — felelem. — Már kezdődik is. Nézd, milyen vitézül küzd a mi botondunk, ez a kunfi-hunfi! Az a lompos, kopasz, kócos posztomán meg csak rúg, harap, köp, csal és hazudik.

— Mit mondasz fiam? Hogy én a posztománnak szurkolok? Hogy a bajszos lenne a posztomán és a hosszabbik a magyar? Elnéztem volna?

Csakugyan! Gondolhattam volna. Hiszen már külsőre is különb a miénk. Szép, nyúlánk fiú, intellektuális homlok, az arc sima, nem rútítja az az undorító kajla bajusz. A füle igazi arisztokratikus fül, finoman lebegő. Áttetsző, tűnődő szemek, nem az a szúrós mosdatlan tekintet mint a másiké.

De mit akar ez a bíró, miért inti meg a miénket? Méghogy gáncsolt? Hát tehet róla, hogy nemesen szép hosszú lába van, mint a gazellának, amiben felbukik egy ilyen törpe posztomán? Mit csinál az a gnóm, veri az öklével a mi drága magyar gyerekünket és a bíró . . . számolni kezd 1-2-3-4 . . . pfuj bíró! Véget vet a küzdelemnek.

Eb ura fakó, akkor is a magyar volt a jobb és csak azért nem győzött, mert megakadályozták benne, mert kivitték a teremből, lepedőben és hordágyon. De még így is, ahogy aléltan fekszik a mentők karjaiban a szép, finom, beesett homlokával, még így is ő a különb, a szebb, a férfiasabb, a nemesebb, az előremutatóbb.

A posztomán csak azért győzhetett, mert ebben a sportban a durvaság, a kegyetlenség, a szadizmus, a primitívség dominál. Ezek pedig tipikus posztomán tulajdonságok.

Novobáczky Sándor

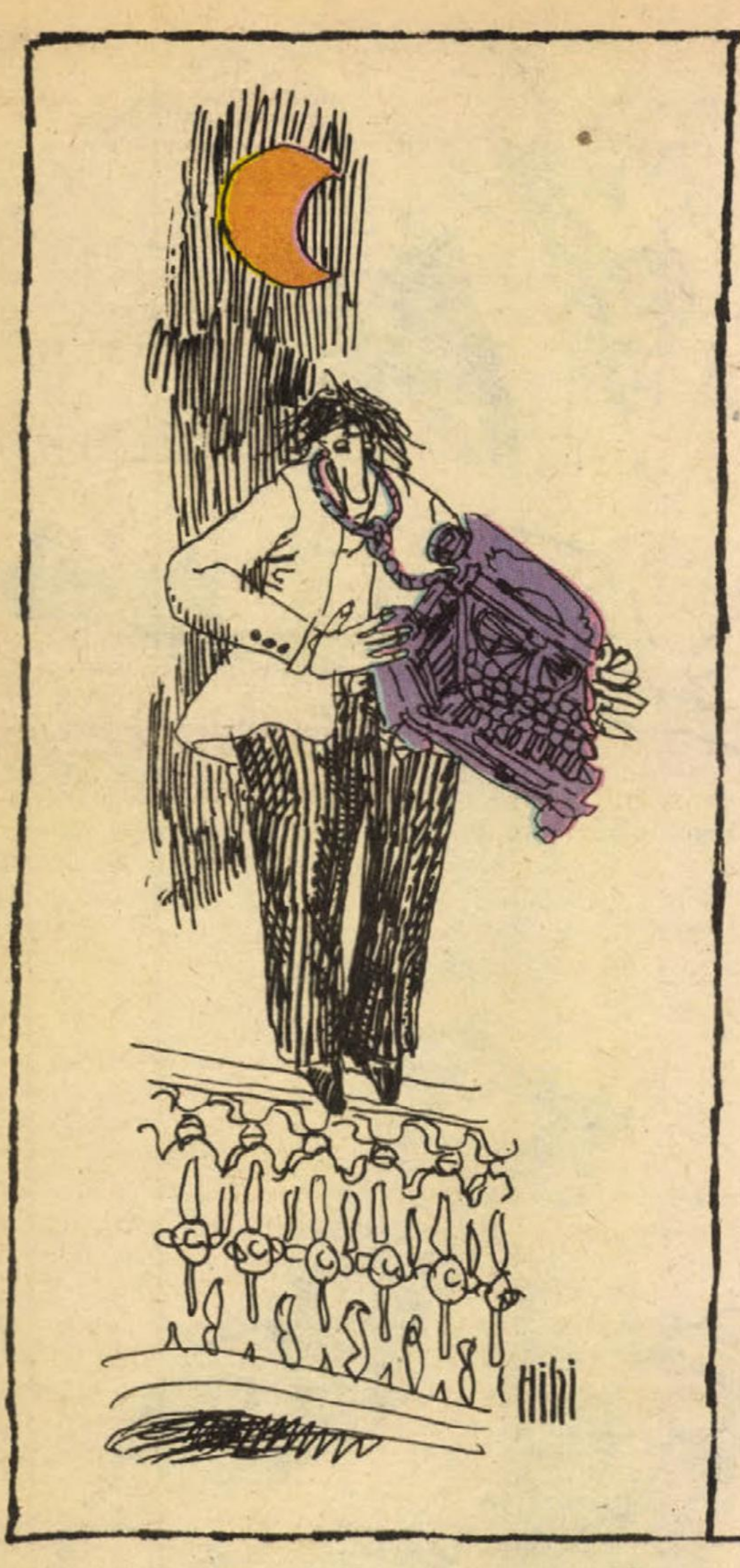

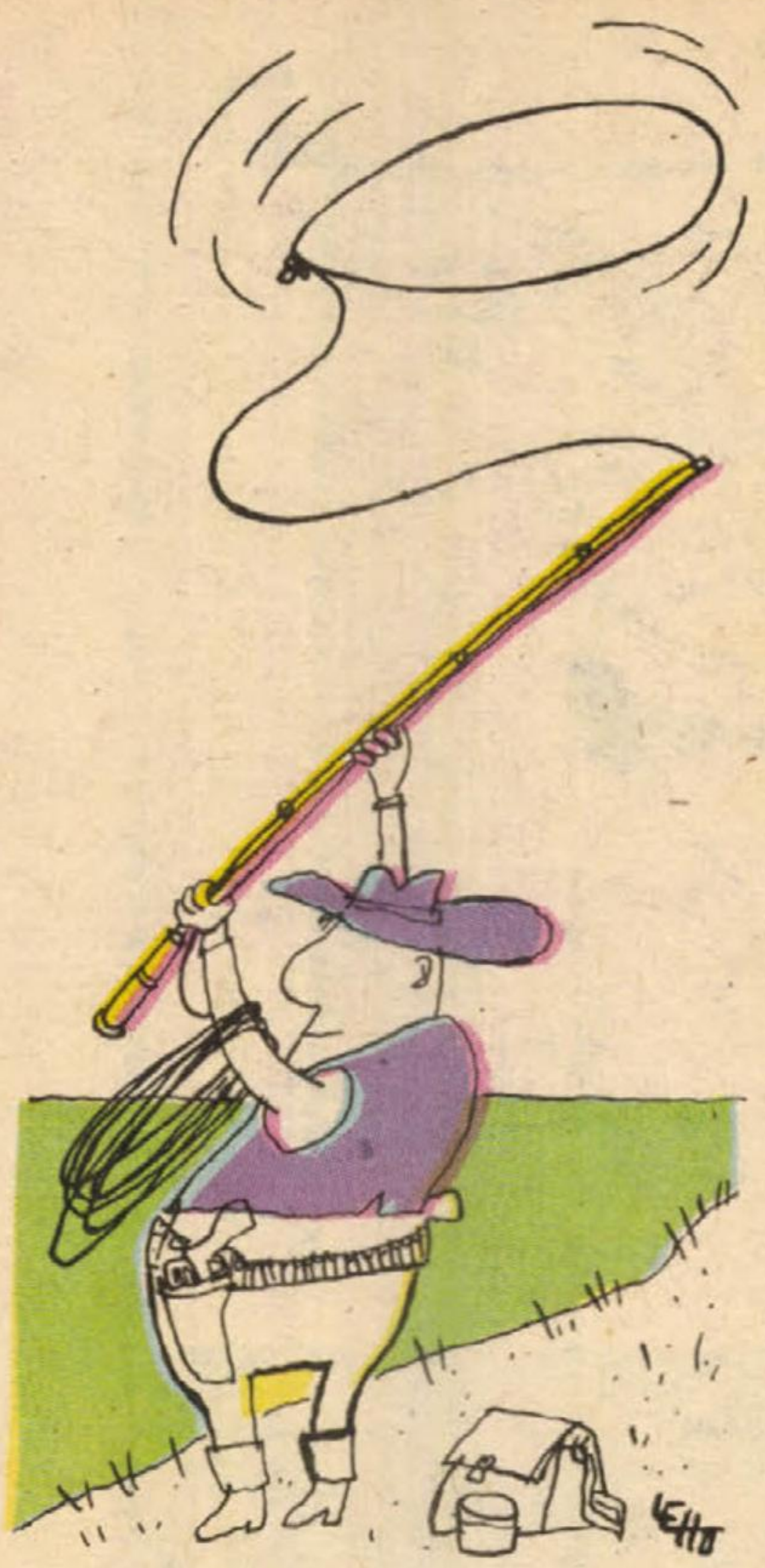

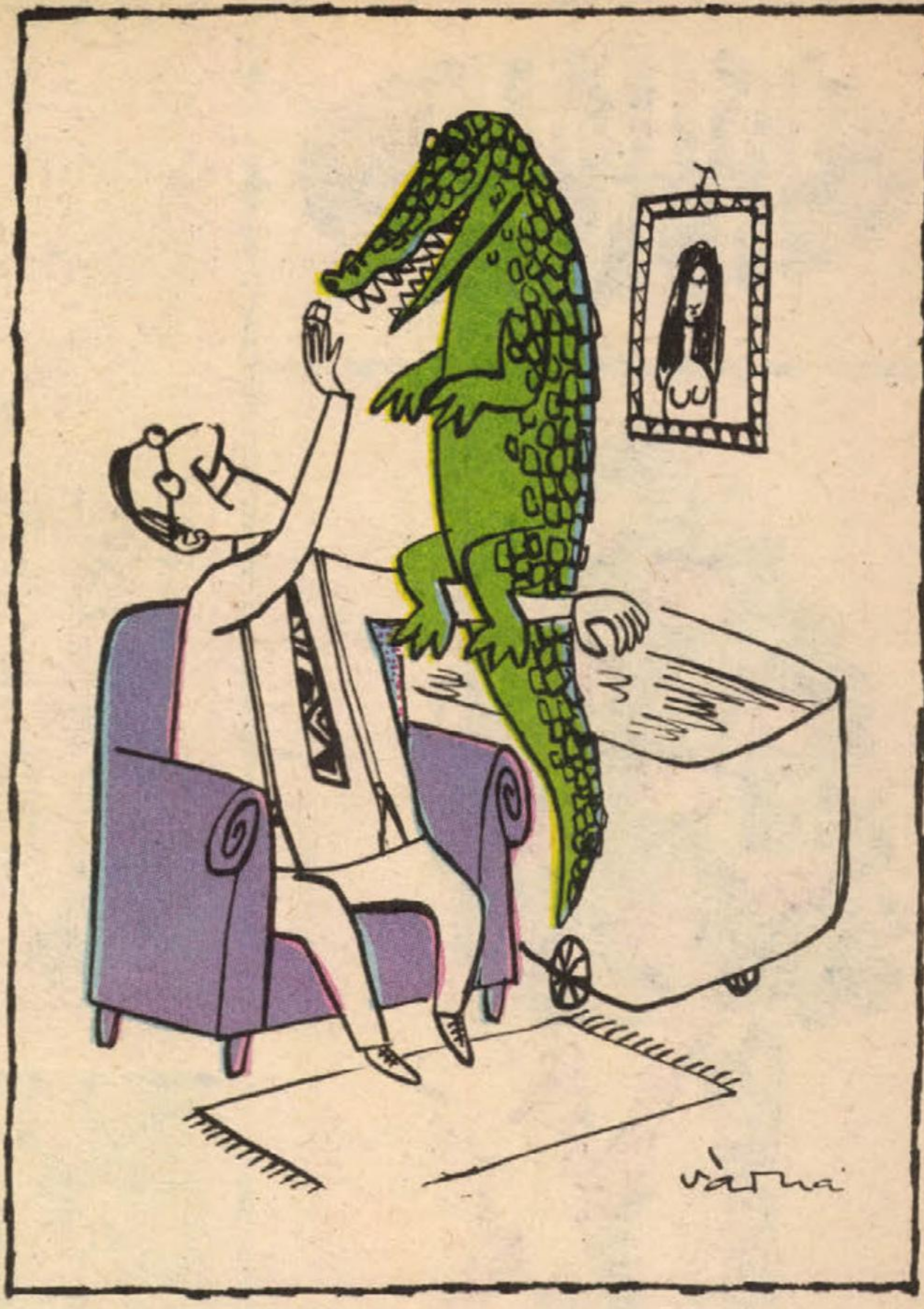

EXCENTRIKUS

HEGEDÜS, LEHOCZKI, VÁRNAI, SAJDIK, FÜLÖP, SZÜR-SZABÓ, BALÁZS-PIRI

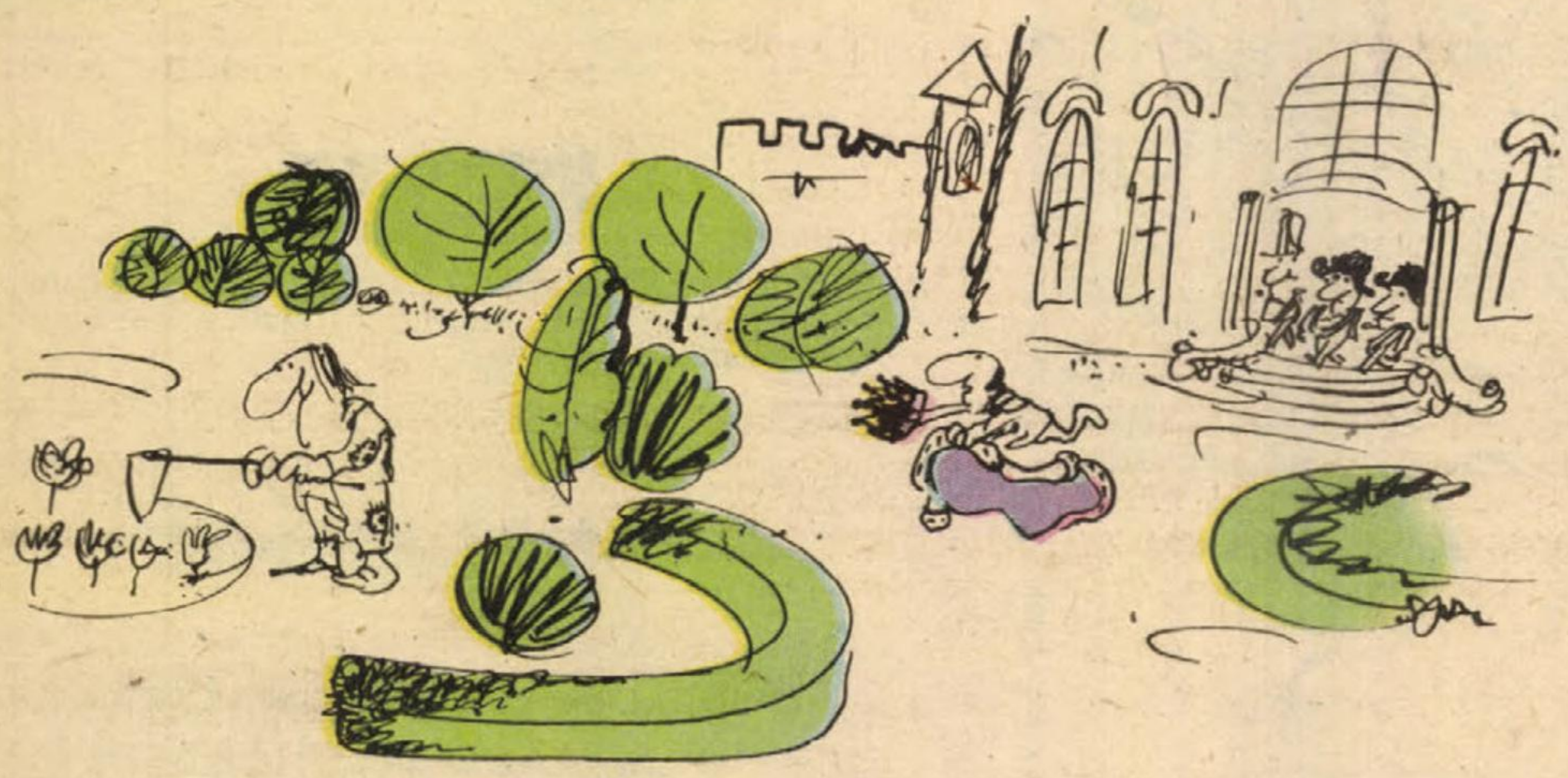

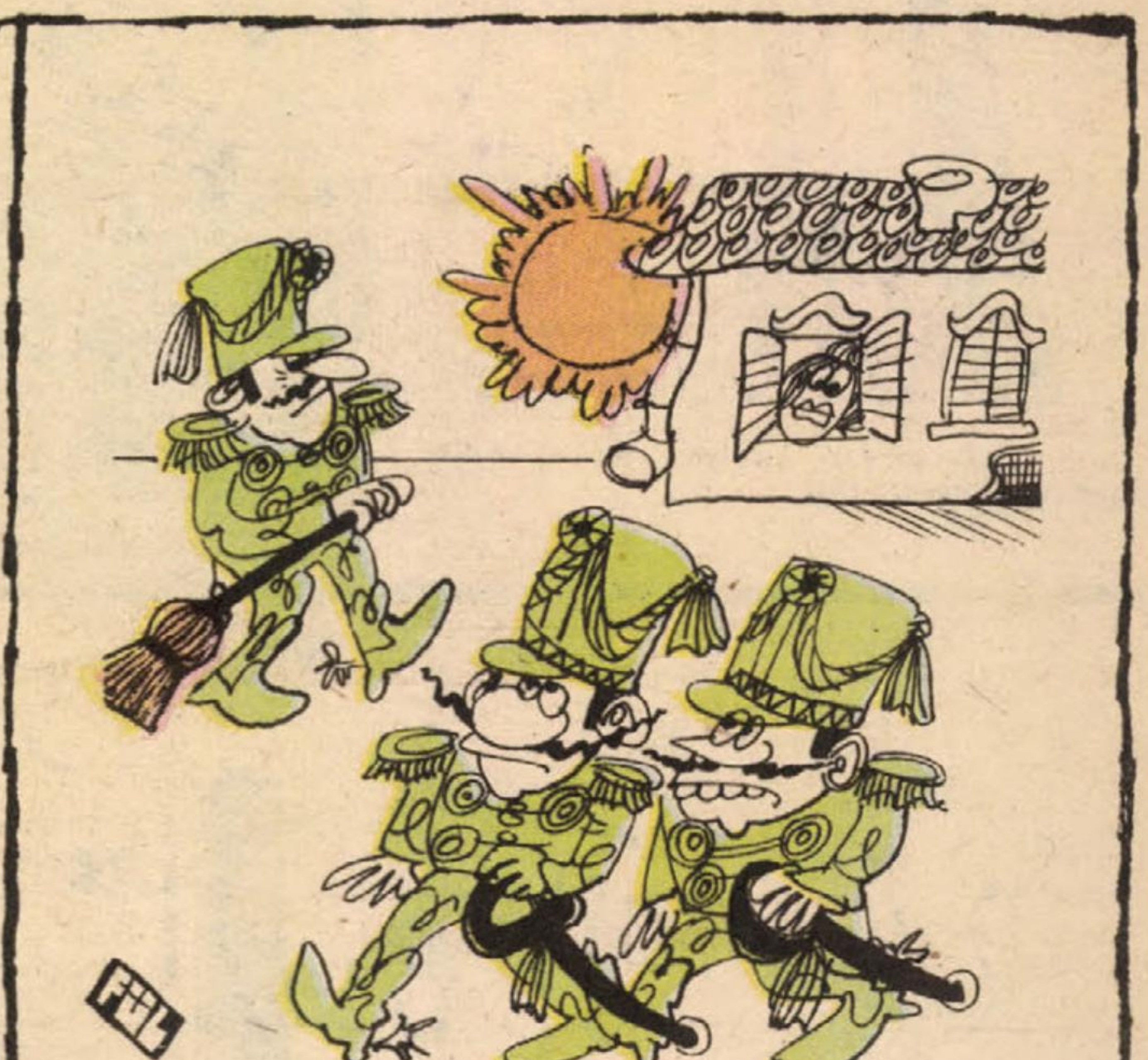

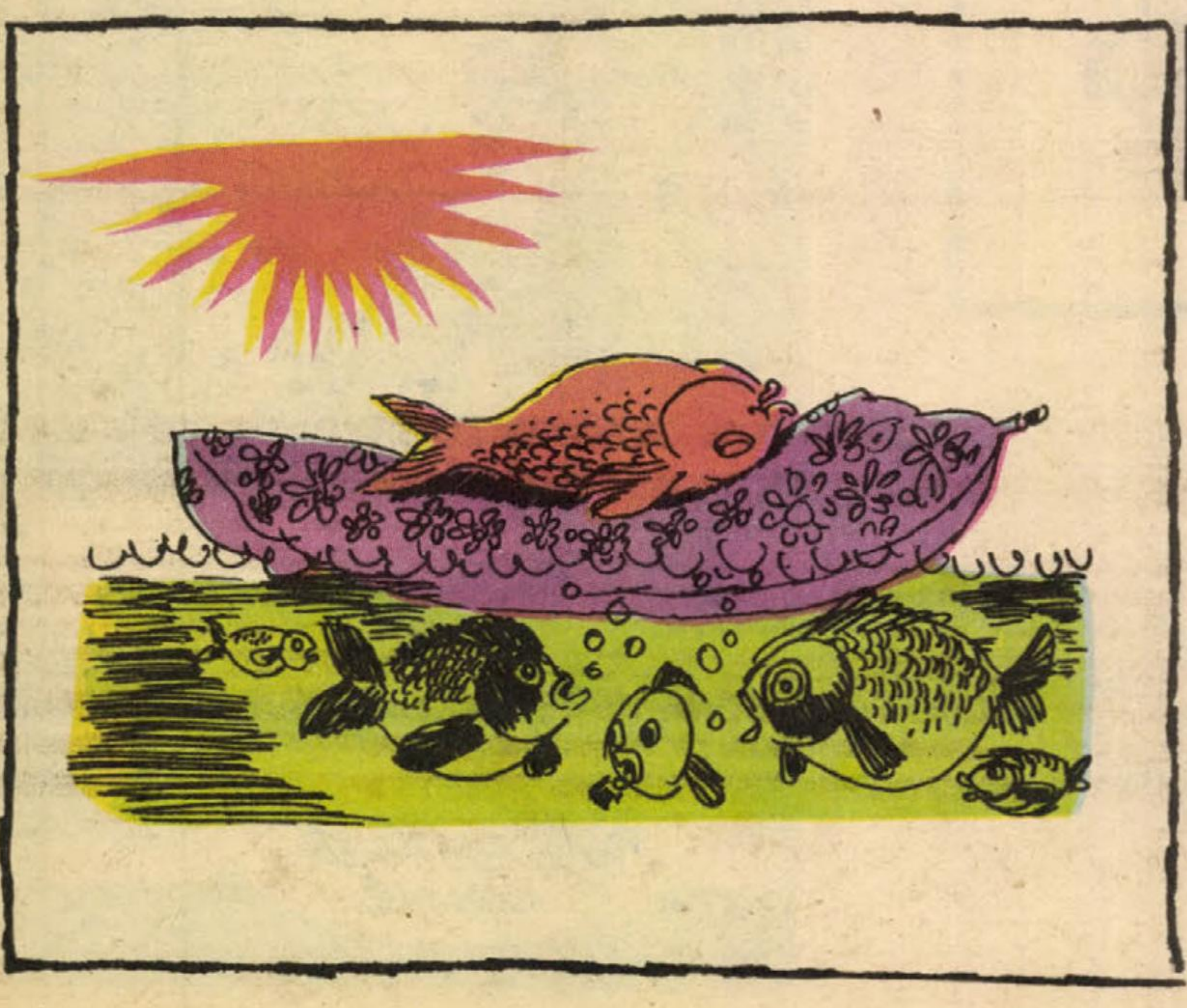

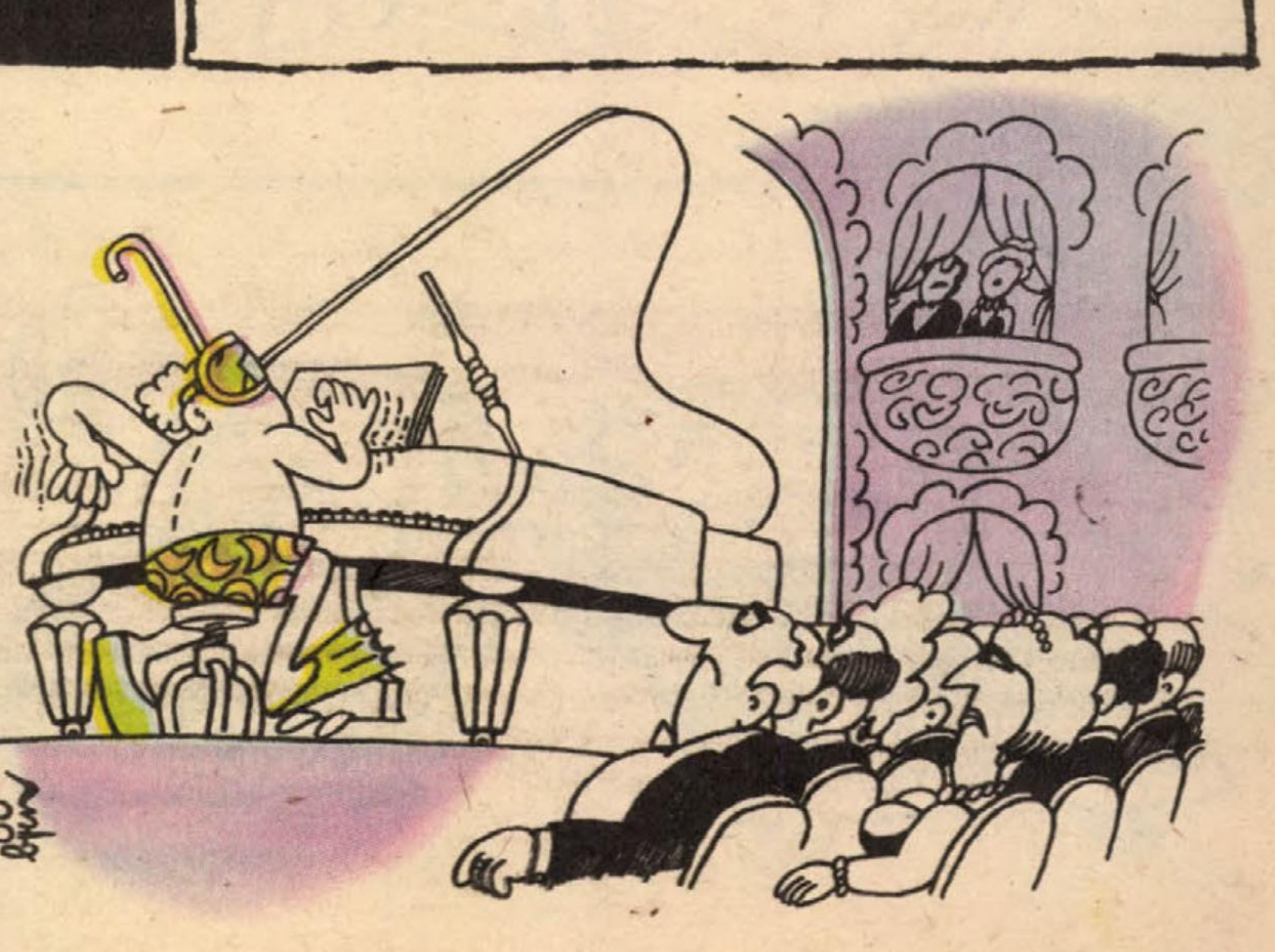

IMPORT HUMOR

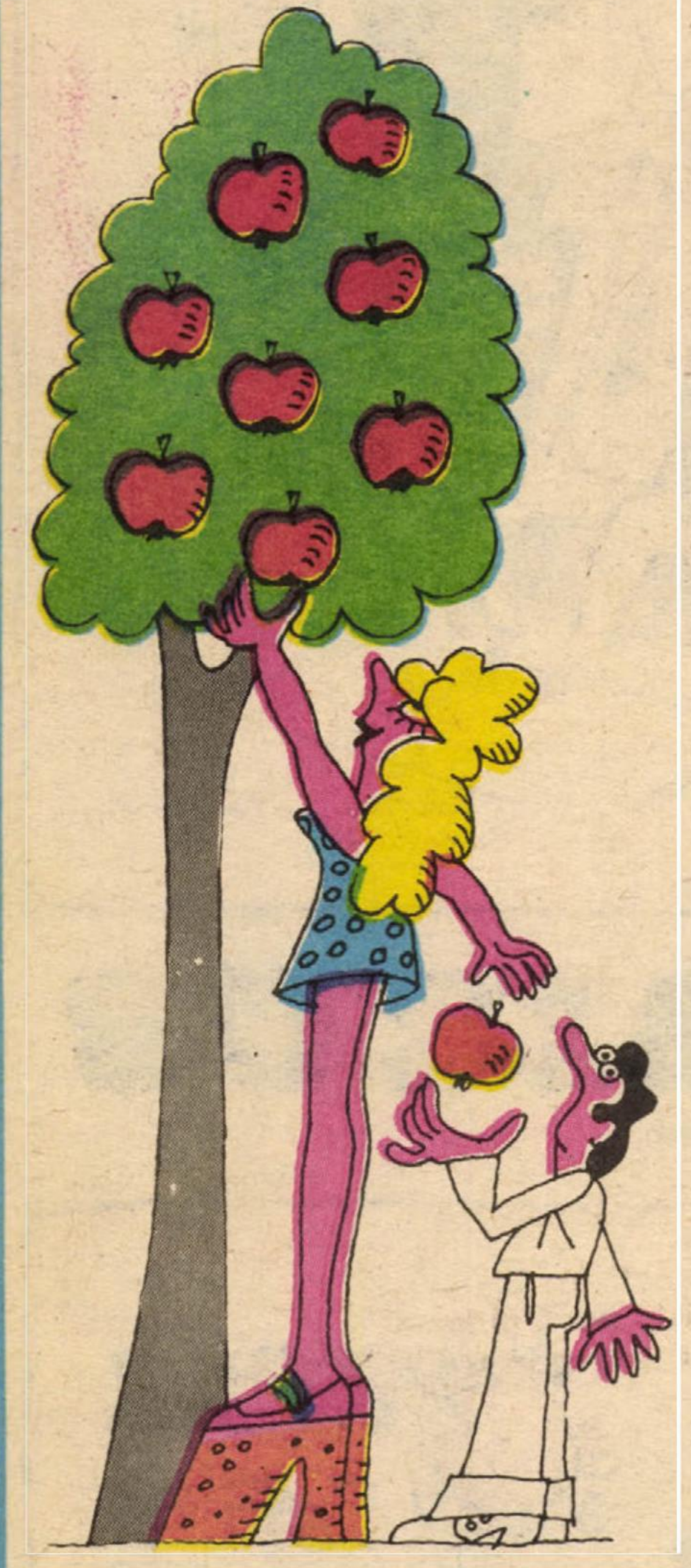

– Csak lassan, Evelyn, ne kapkodja el az almaszedést.

KEZDŐ KALAPÁCSVETŐ

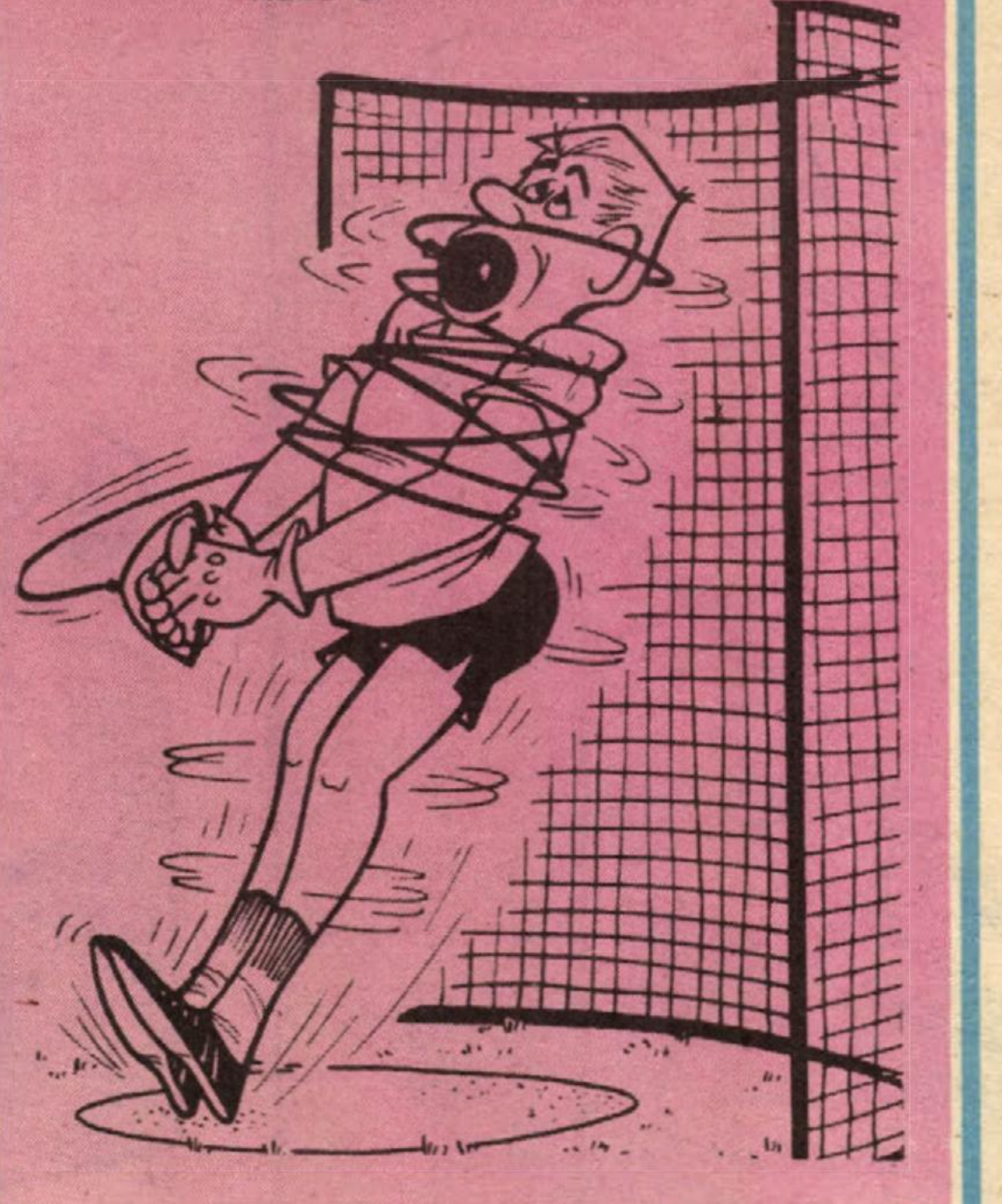

NEM SZÁMÍT A KIÜTÉS

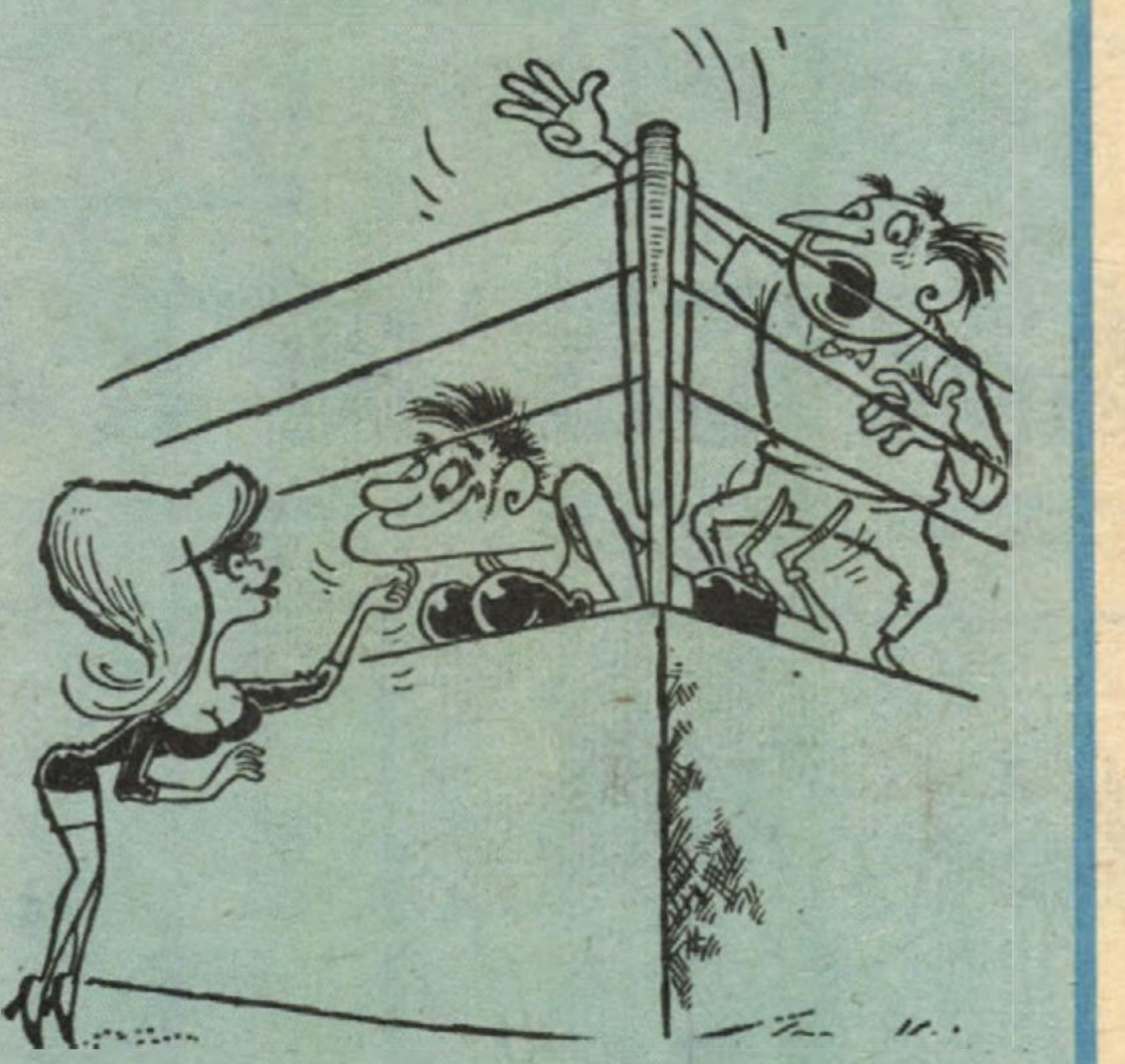

– Nyolc... kilenc... tiz... tizenegy... tizenkettő.. tizenhárom... tizennégy... tizenöt...

HANGVERSENY

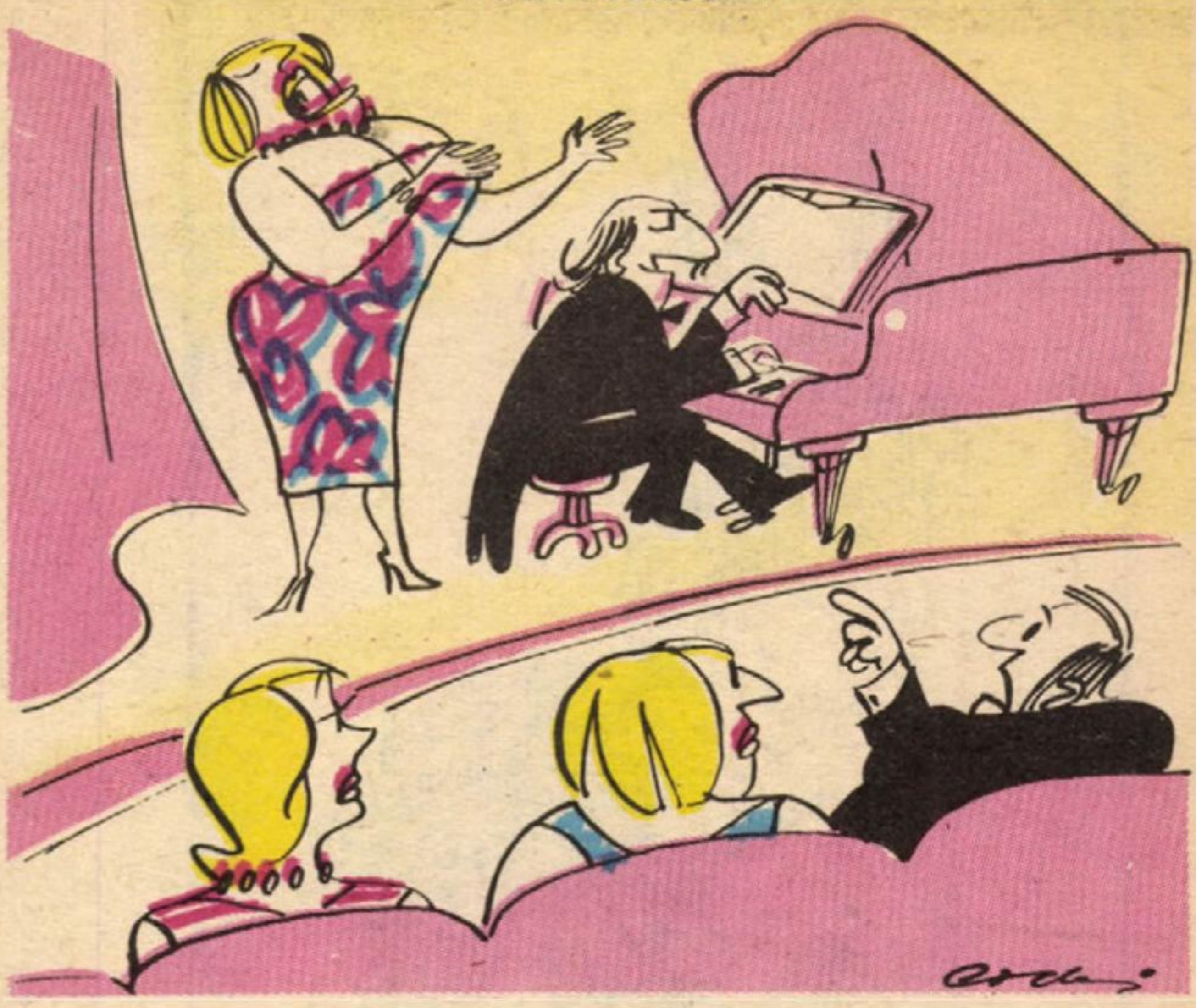

– Vendégművészre tellett, de szinkronra már nem!

OLCSÓ SZÁLLÁS

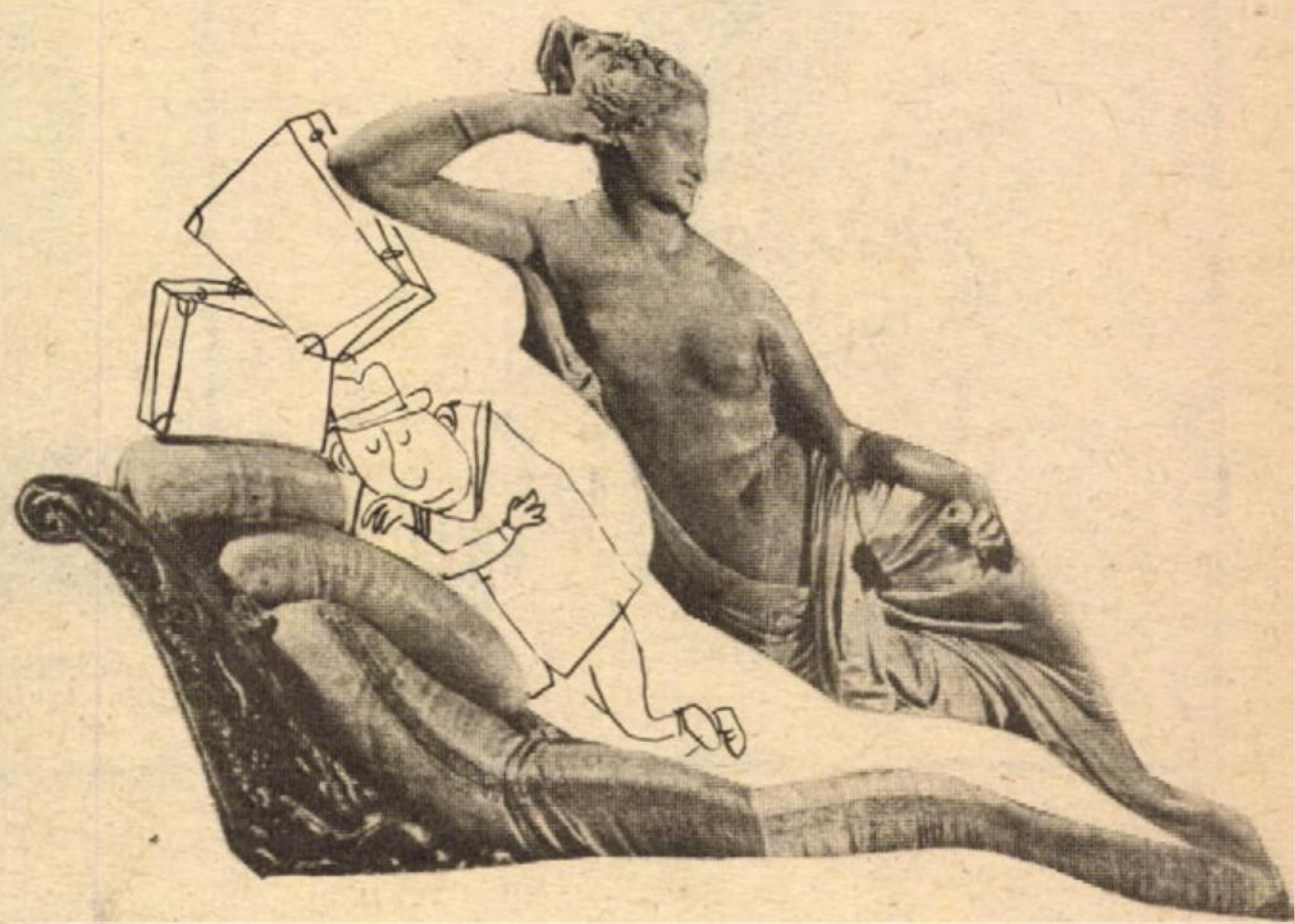

A VÁLASZ

A northamptoni új buszpályaudvaron hatalmas figyelmeztető tábla jelent meg: „Óvakodj a tolvajoktól!"
A tábla másnapra eltűnt.
Ellopták.

PRAKTIKUS

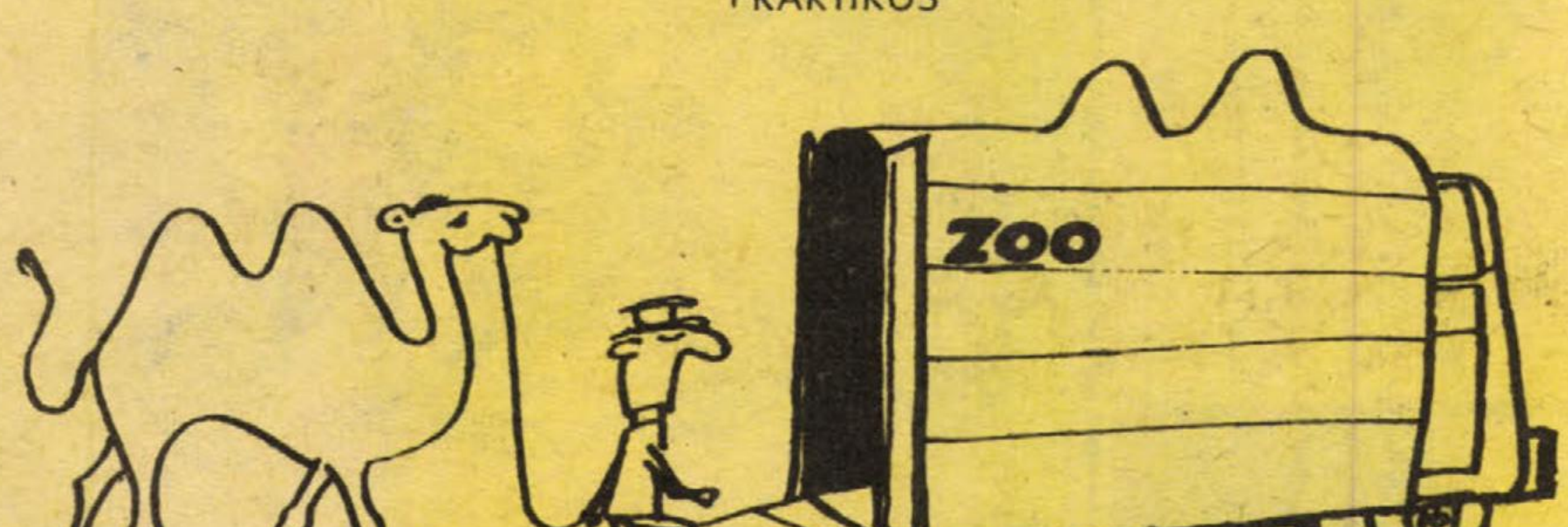

MEGJELENT!

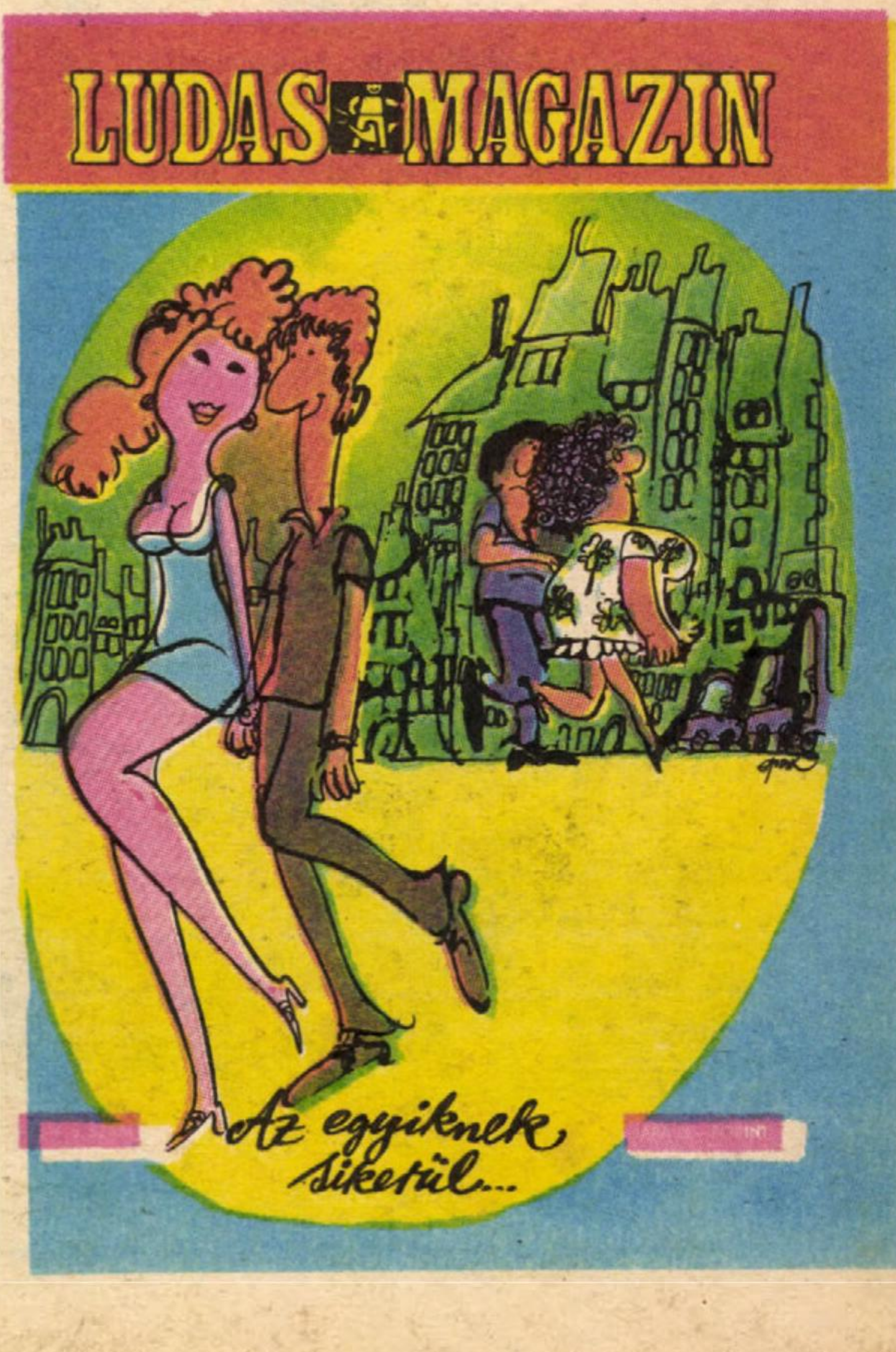

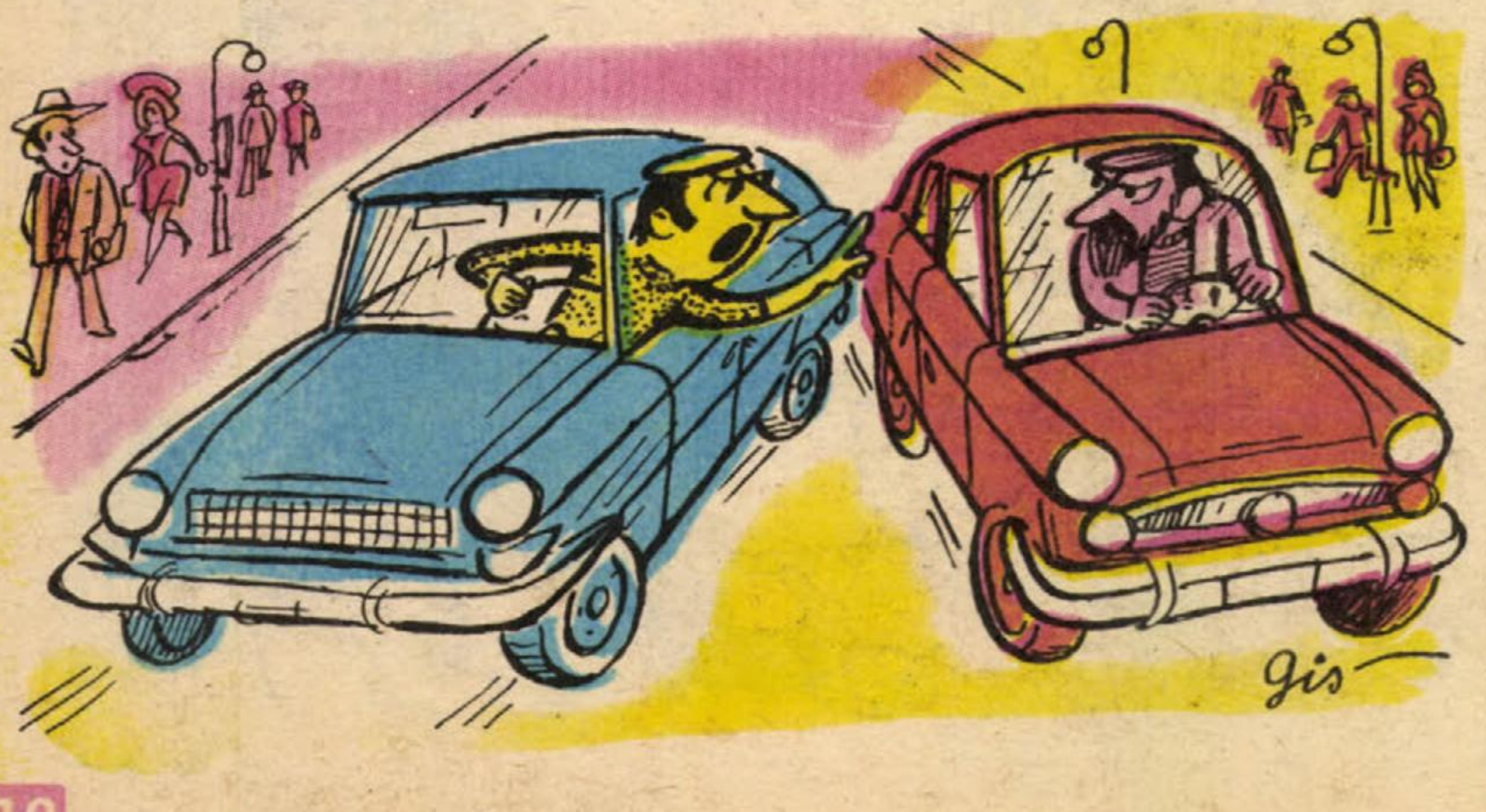

AUTÓSMŰSOR

– Várjon, várjon, még nem mondtam el mindennek!...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXVI.

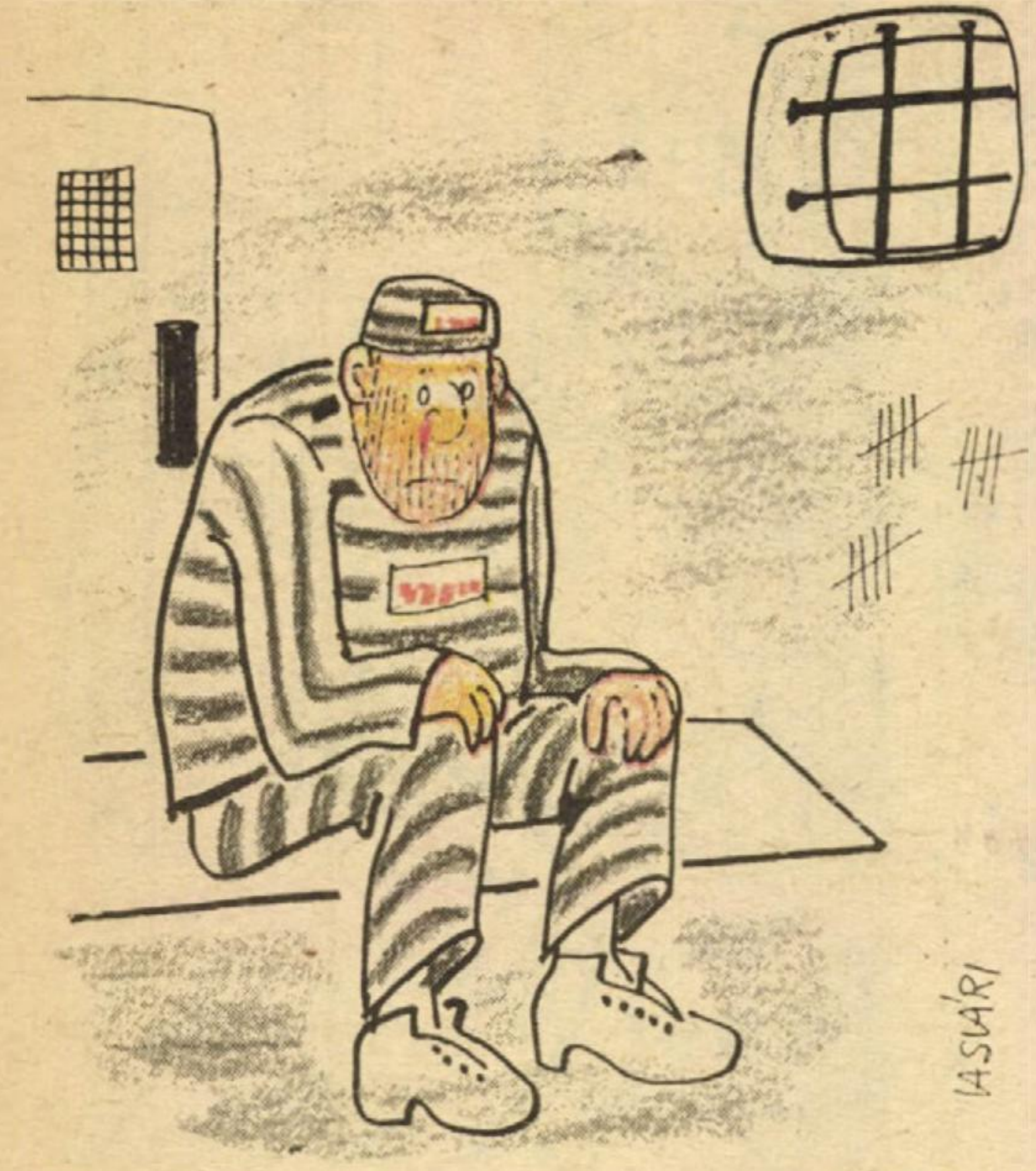

„Minden nagy gondolatnak,
Hiába, ily kicsinyes a bukása."

(Madách)

NYOLCVAN!

George Burns, a kiváló színész, hatvanhetedik éve dolgozik a könnyű műfajban. Áprilisban Oscar-díjat kapott a Napsugár-fiúk című filmben nyújtott teljesítményéért, június közepén pedig megünnepelte nyolcvanadik születésnapját. Ez alkalomból hosszabb nyilatkozatot adott a Sunday Express munkatársának.

— Akár hiszi, akár nem, ma is meg tudom csinálni mindazt, amit huszonegy éves koromban megcsináltam. Ebből is láthatja, milyen mafla gyerek voltam fiatal koromban. A lányokat nagyon szeretem. Mondjuk elviszek egy húszéves lányt valami elegáns étterembe, utána, ha romantikus hangulatban vagyok, meghívom a lakásomra. Felhajtunk egy pohárka finom konyakot, felteszek egy lemezt, bedobom a csábvilágítást, aztán, a kellő pillanatban — behívom a zongorakísérőmet. Elénekelek a kislánynak négy-öt dalt, utána megyek és lefekszem. A lányt a zongorakísérő kíséri haza. Ehhez még csak egyetlen adatot. Már négy zongorakísérőmet túléltem.

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

VETÍTSEN ÖN IS
Meopta gyártmányú

MEOLUX II, DUAL

normál és szupernyolcas
filmfelvevőgéppel.
Ára: 2890 forint (OTP-re)
Exportálja: MERKURIA

És fényképezzen diavetítővel!

(A Magyarország hirdetései között észlelte Magony János)

Gémje, amelynek végén a markolókanál van, 100 méter hosszú. Figyelmet érdemel a markolókanál mérete is: egyszerre 100 kilométer földet tud fölemelni. Képünkön:

S. O. S.! Hármat markol, s nem marad az országból semmi!

(A Képes Újságban találta: Farkas László, Berettyóújfalu, József Attila lakótelep)

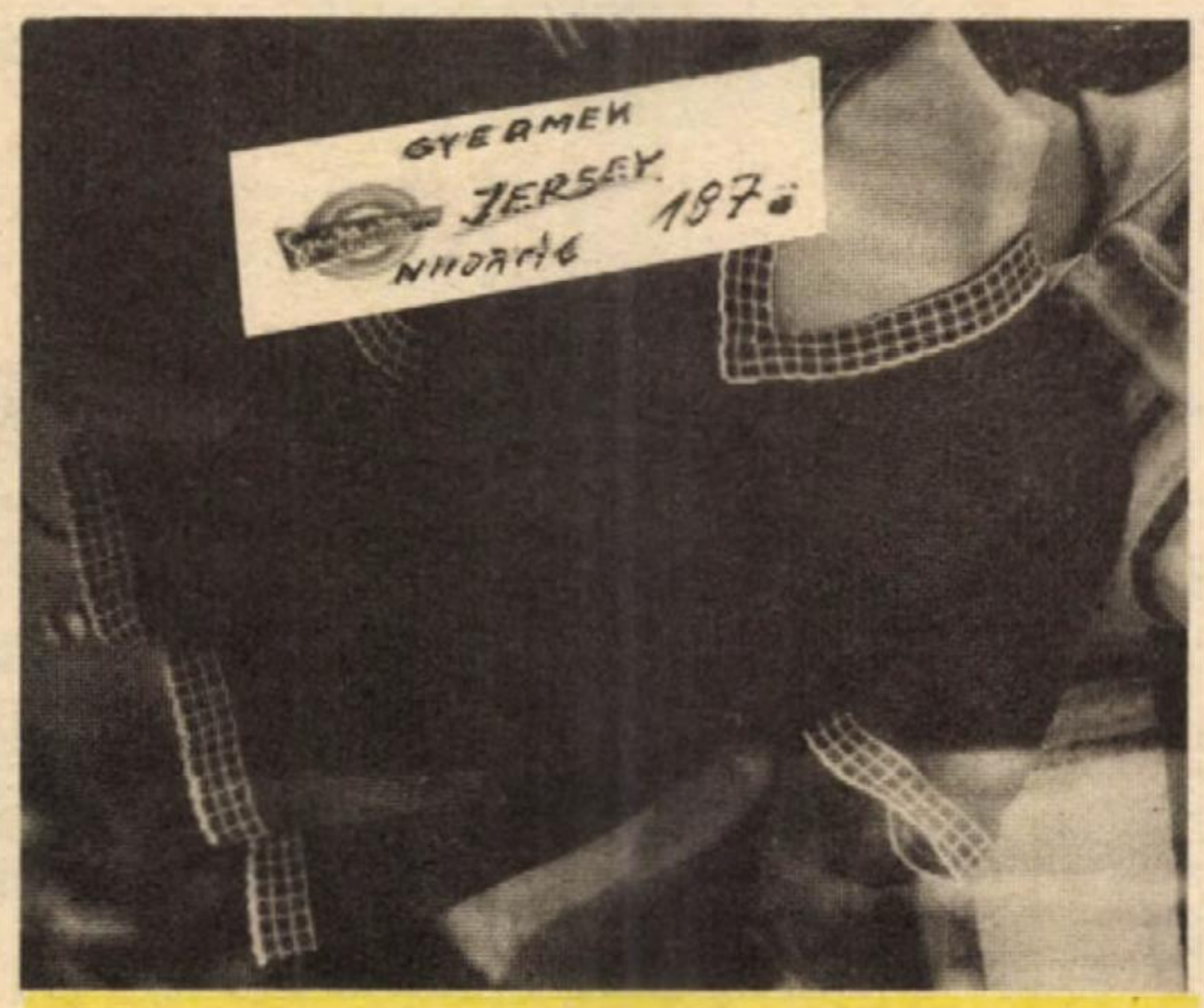

Nadrág? Meglehetősen sajátos fazon...

(Egy pestlőrinci kirakatban látta: Kovács Teréz 1188 Budapest, Zrínyi u. 26.)

N. m. Sütőipari Vállalat
Salgótarján

„NÉRÓ ÉDES TEASÜTEMÉNY"

Nevet adni aztán tudunk!

(Beküldte: Országh Kamilla 1093 Budapest, Szamuely u. 24.)

19.05 Reklám

19.10 Esti mese
○ **Mikes beszélni tanul**
Csehszlovák mesefilm

Örömmel közöljük: Mikes megtanult beszélni. Amikor felhívta a figyelmünket erre az esti mesére, már nagyon sok szót ismert. Büszke lehet rá az édesanyja, hiszen Mikes még csak negyvenhét éves.

(A Rádió és Televízió Újságban észrevették a lap munkatársai)

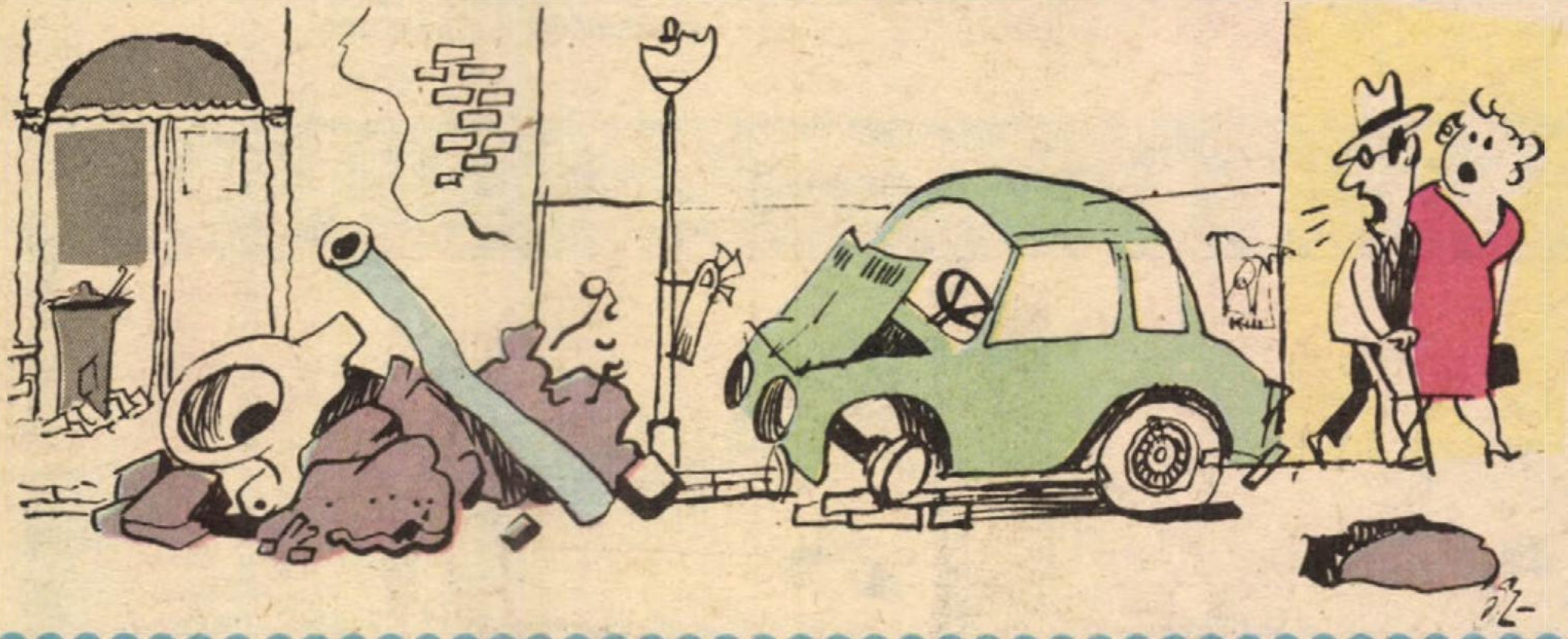

RONCS-AUTÓ

— Ideje volna ezt elszállítani, rontja a városképet!

TERELŐPULI

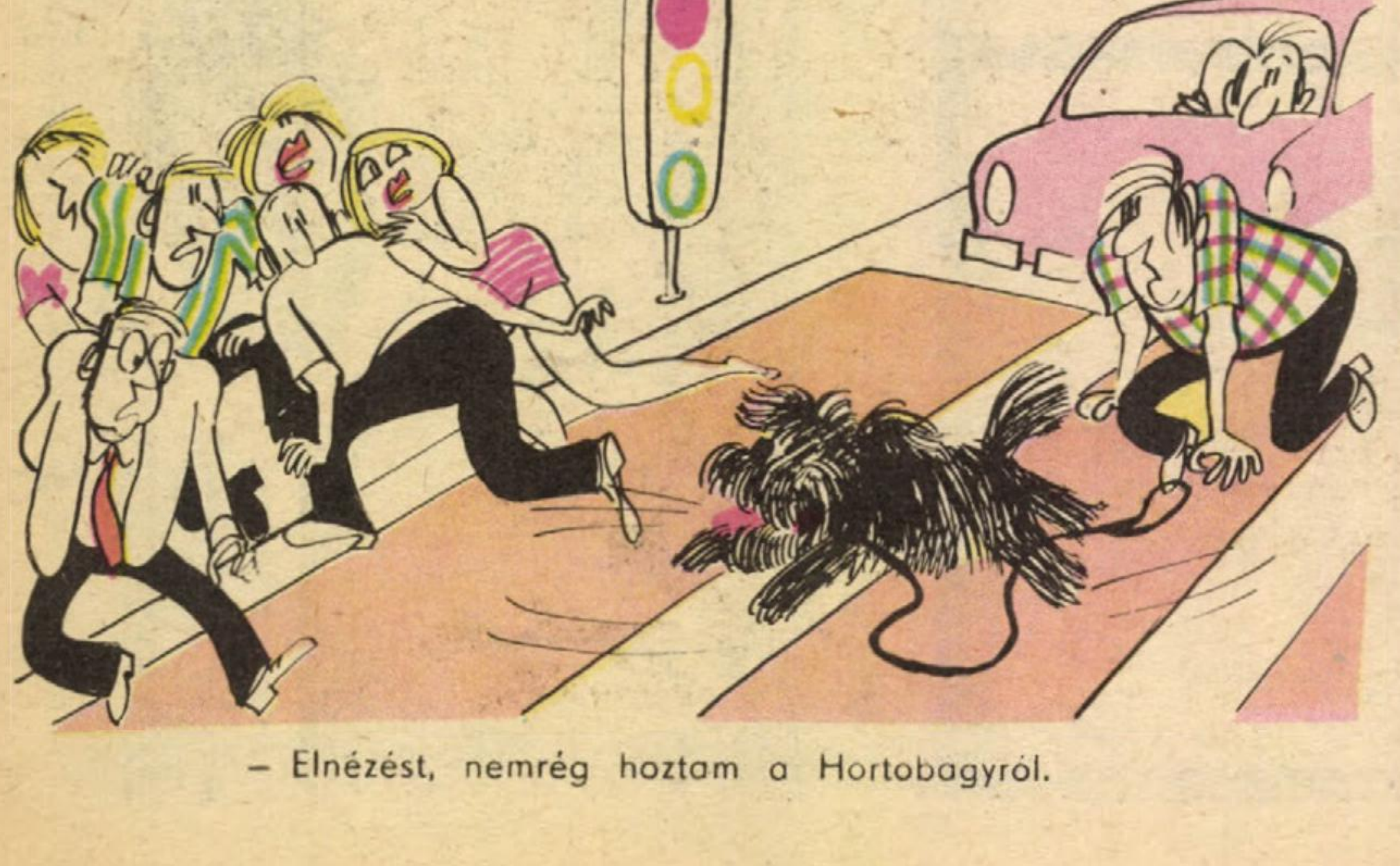

– Elnézést, nemrég hoztam a Hortobagyról.

MUNKAIDŐ ALATT

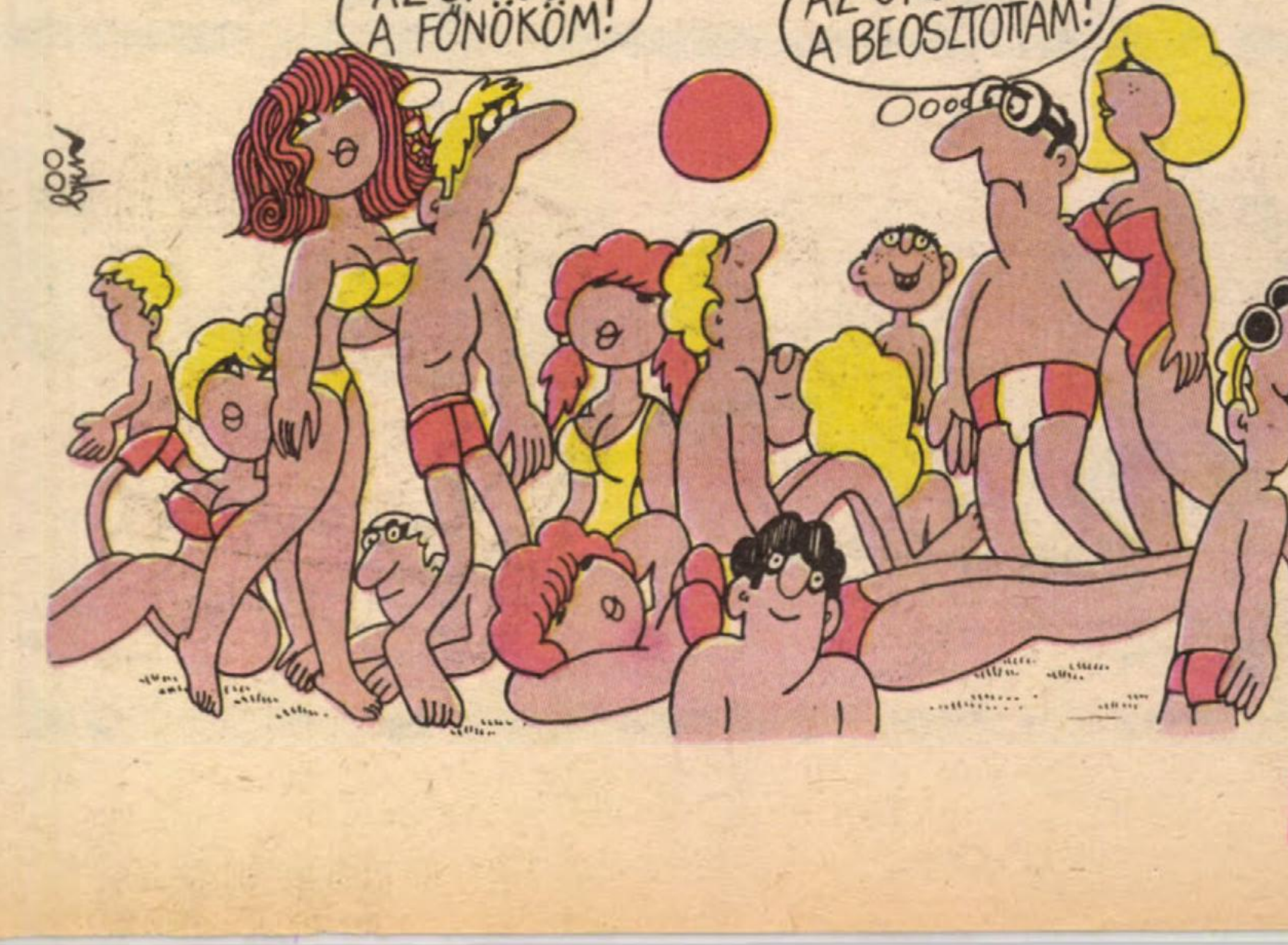
AZ ÖRDÖGBE,
A FŐNÖKÖM!
AZ ÖRDÖGBE,
A BEOSZTOTTAM!

SZILÁNKOK

MEGNŐTT A GYEREK

— Adj egy sámlit, édes fiam, mert pofon akarlak vágni!

ELLENSÉG

— Ön azzal, hogy rendszeresen iszik, a legnagyobb ellensége saját magának.

— Talán igaza van. De kibékülésről szó sem lehet!

KÍVÁNCSISÁG

— Az író-olvasó találkozón arról faggatták az írót: hány novellából hoz össze egy öröklakásra valót?

STRANDON

— Ha a feleségem leszel, felöltözve is láthatlak?

MAI IDŐK

— Csókolj meg, Sanyi!

— Semmi értelme. Itt nem lát minket senki.

FELELŐSSÉGRE VONÁS

Az igazgató így szólt egy beosztottjához:

— Már régóta figyelem a maga hanyag munkáját. Közölhetem, hogy a jövőben nélkülözni fogjuk egymást.

— Igazán sajnálom, hogy itt tetszik hagyni a vállalatot...

ILYEN IS VAN

Építő jellegű bírálatban részesítették az építtetőket az építők.

ZSEBPÉNZ

— Maguk hogy állnak a zsebpénz-problémával?

— Én a teljes fizetésemet odaadom a kisfiamnak, abból ad nekem egy kis zsebpénzt.

ADMINISZTRÁCIÓ-CSÖKKENTÉS

— Az irodánkban nyolc íróasztal mellett dolgoztunk. Hogy csökkentsék az adminisztrációt, az igazgatónk négy íróasztalt kivitetett a szobából.

— És azóta?

— Azóta minden íróasztalnál ketten ülünk.

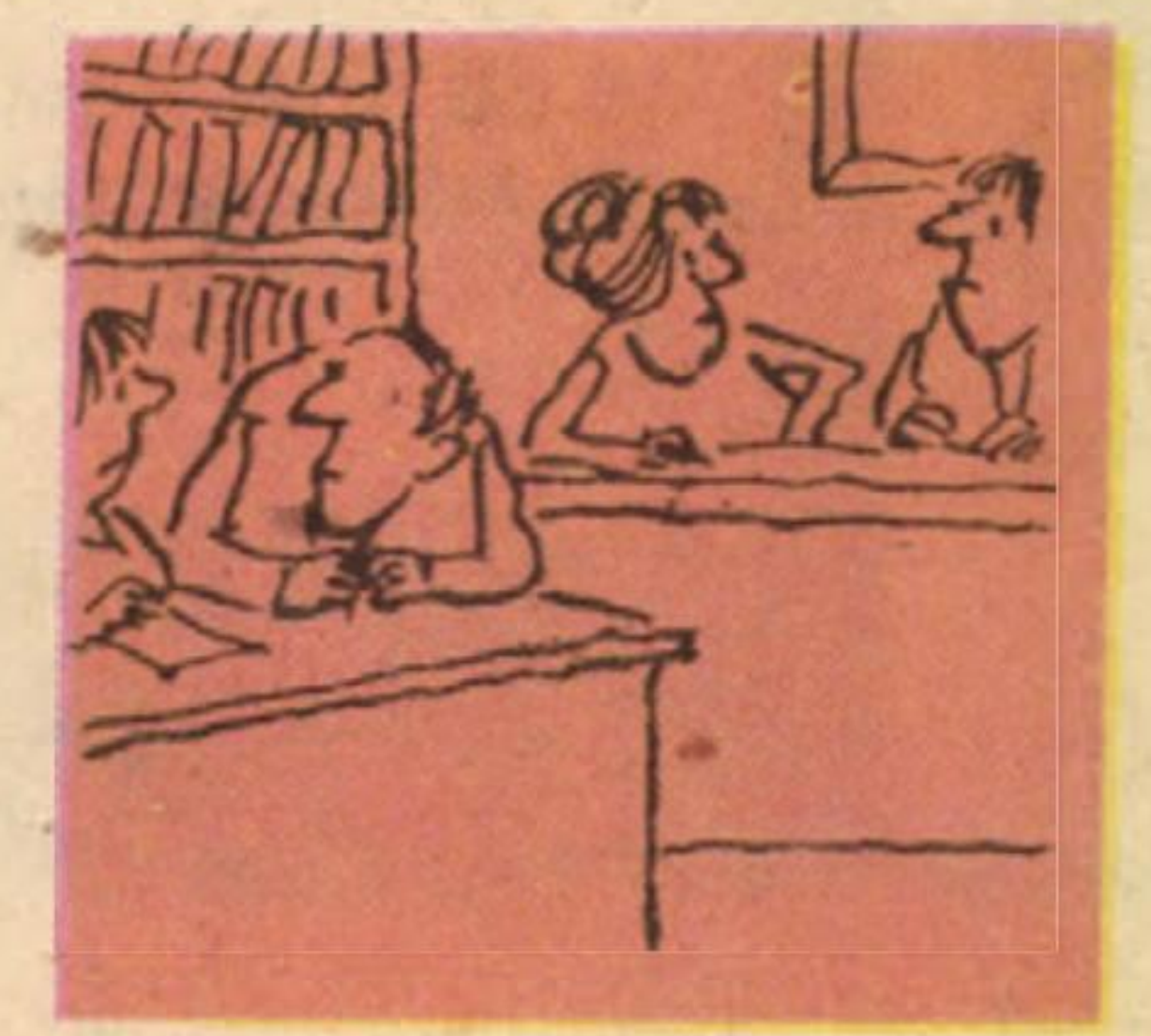

PÉNZ

— Tudja, mi a pénz? Átok. Csak bajt okoz. Hány boldogtalan milliomos van! A pénznél sokkal fontosabb a barátság, a szeretet, a jóság. Tegyen úgy, mint én. Ne hajszolja a pénzt, ne fusson utána...

— Hiába szövegel. A százasomat akkor is meg kell adnia...

FELTÉTEL

— Kedves Árpád, ha a felesége leszek, ugye nem kell ilyen sűrűn találkoznunk?

FELEDÉKENYSÉG

Van, akinek csomót kell kötnie a zsebkendőjére, hogy el ne feledje: ember!

ELLENAKCIÓ

— Jelentős sikereket értünk el az antialkoholizmus elleni harcban — állapították meg elégedetten az ivócimborák.

Galambos Szilveszter

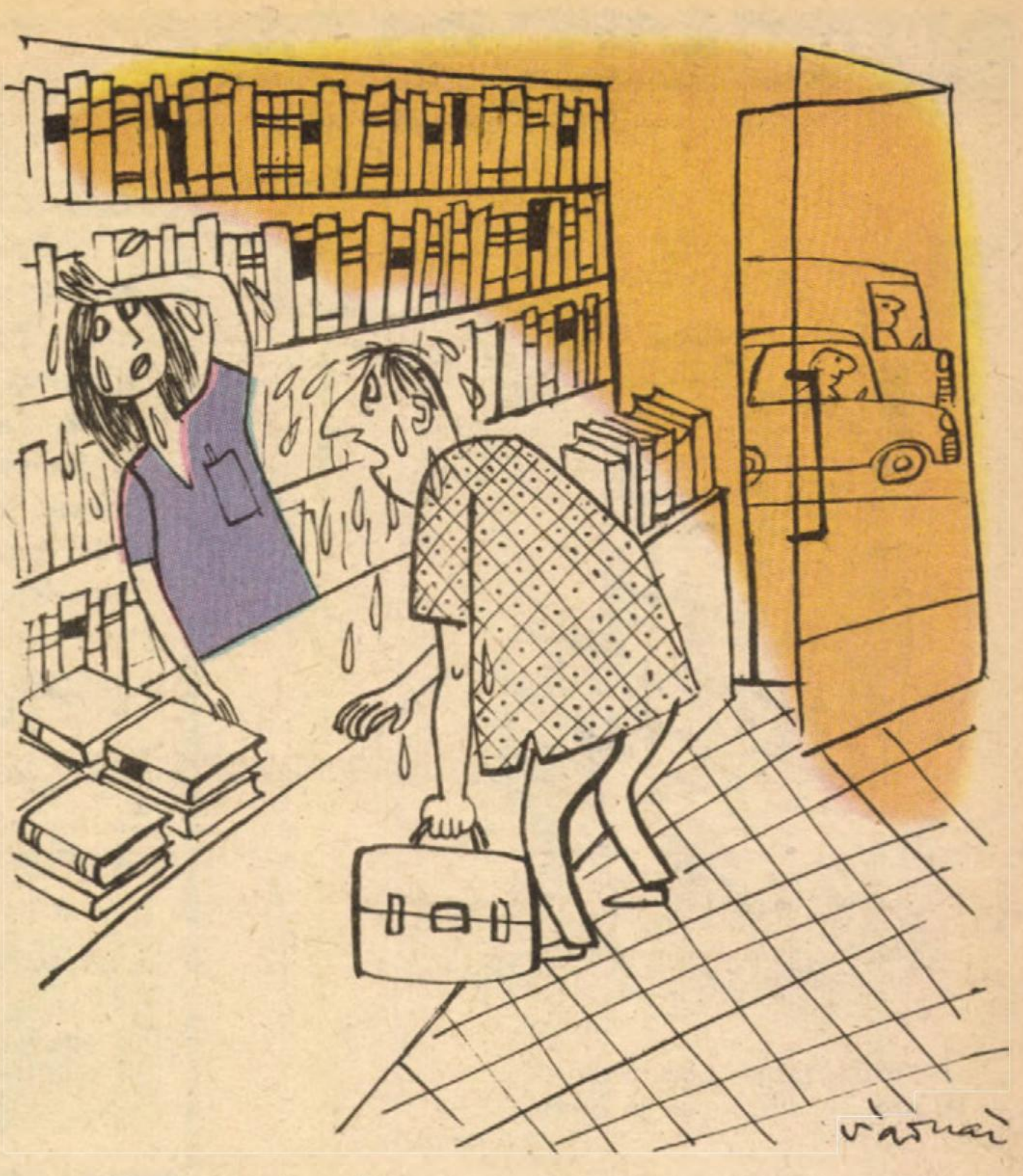

– Kérem, kaphatnék valami könyvet az északi-sarki felfedezésekről?...

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

KANIKULABAN

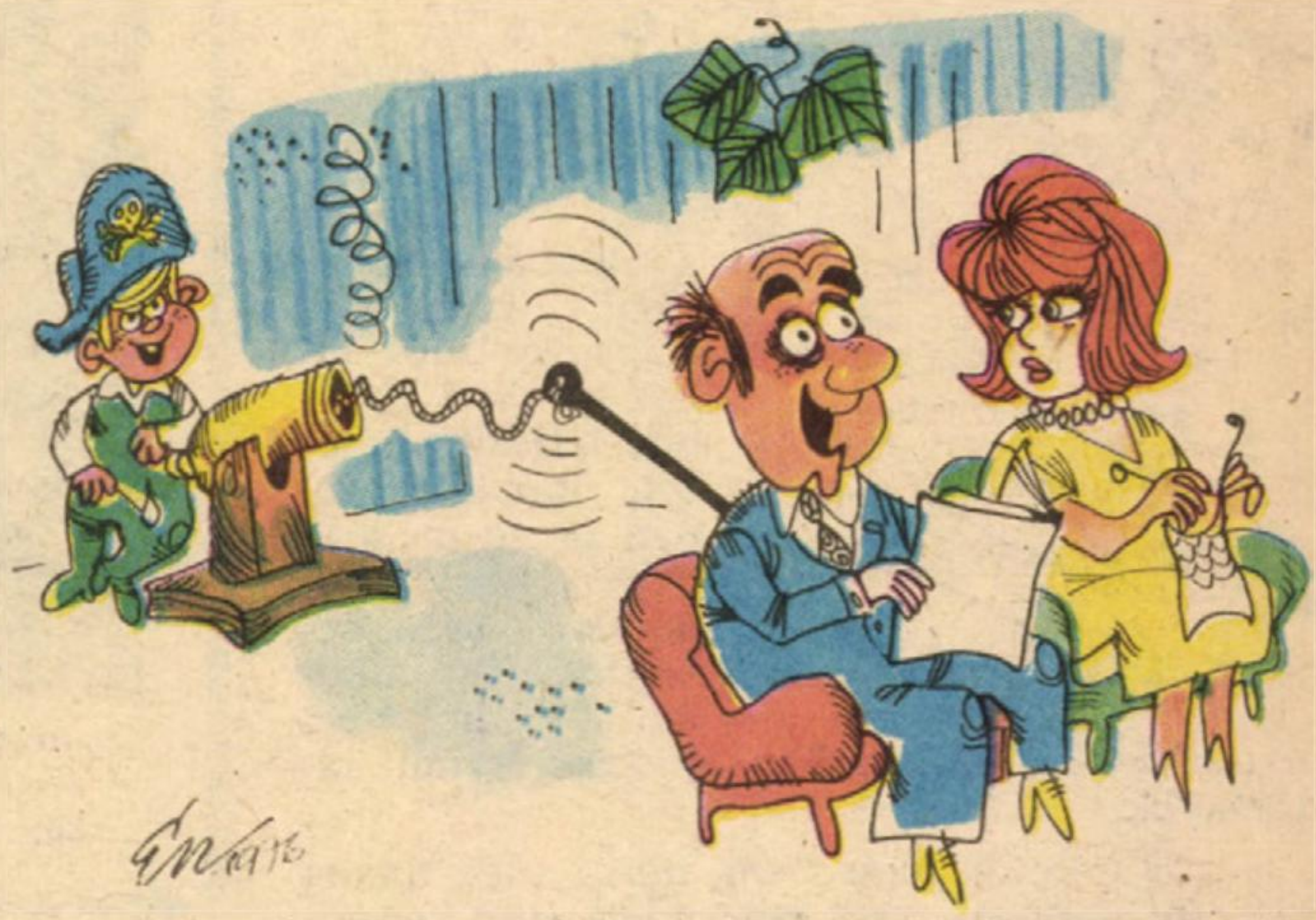

– Ez a hosszan tartó forróság egy kicsit agresszívvé tette Pistikét!

DALLOS JENŐ:

CHAPLIN ÉS A KÁNIKULA

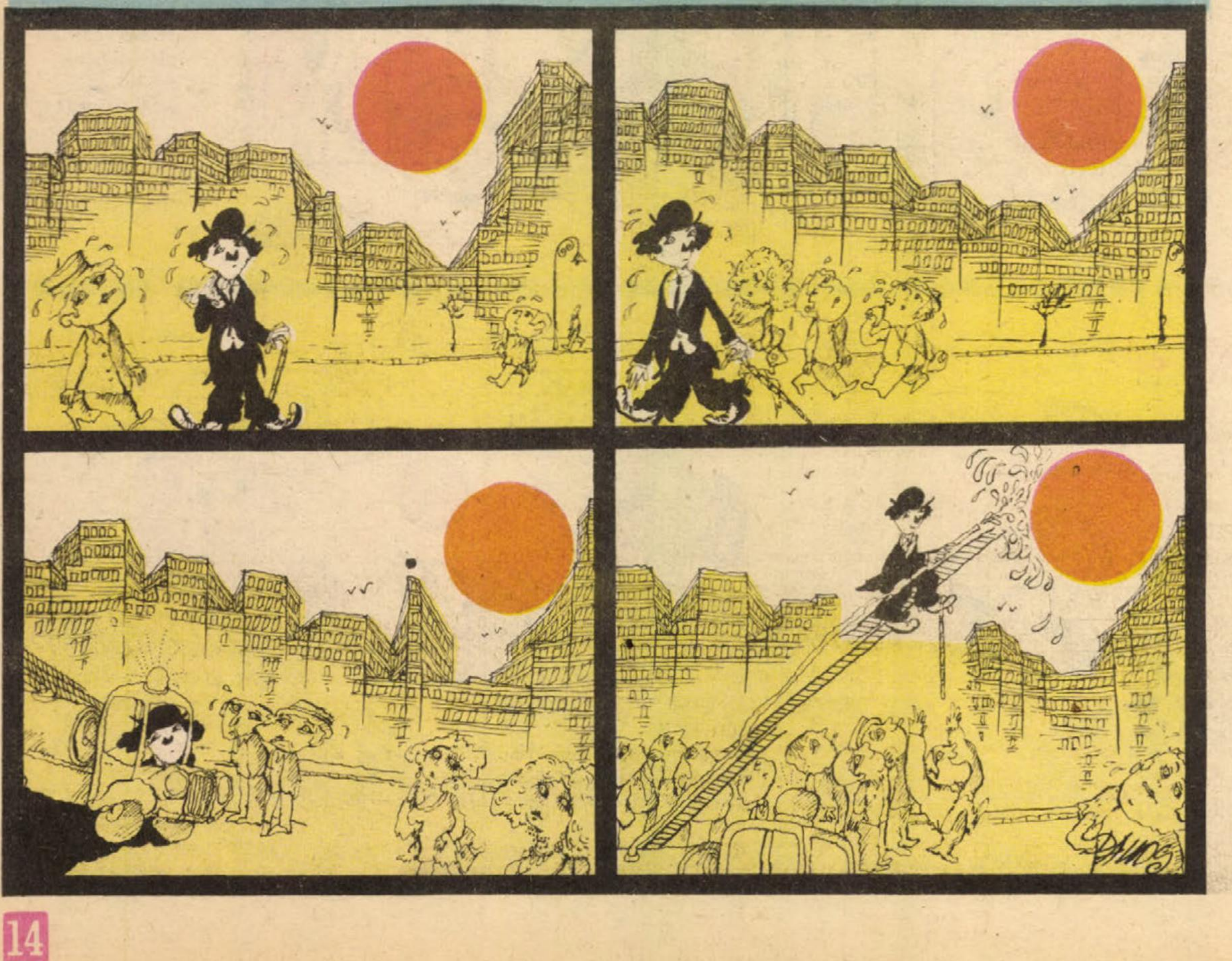

FEKETE HUMOR

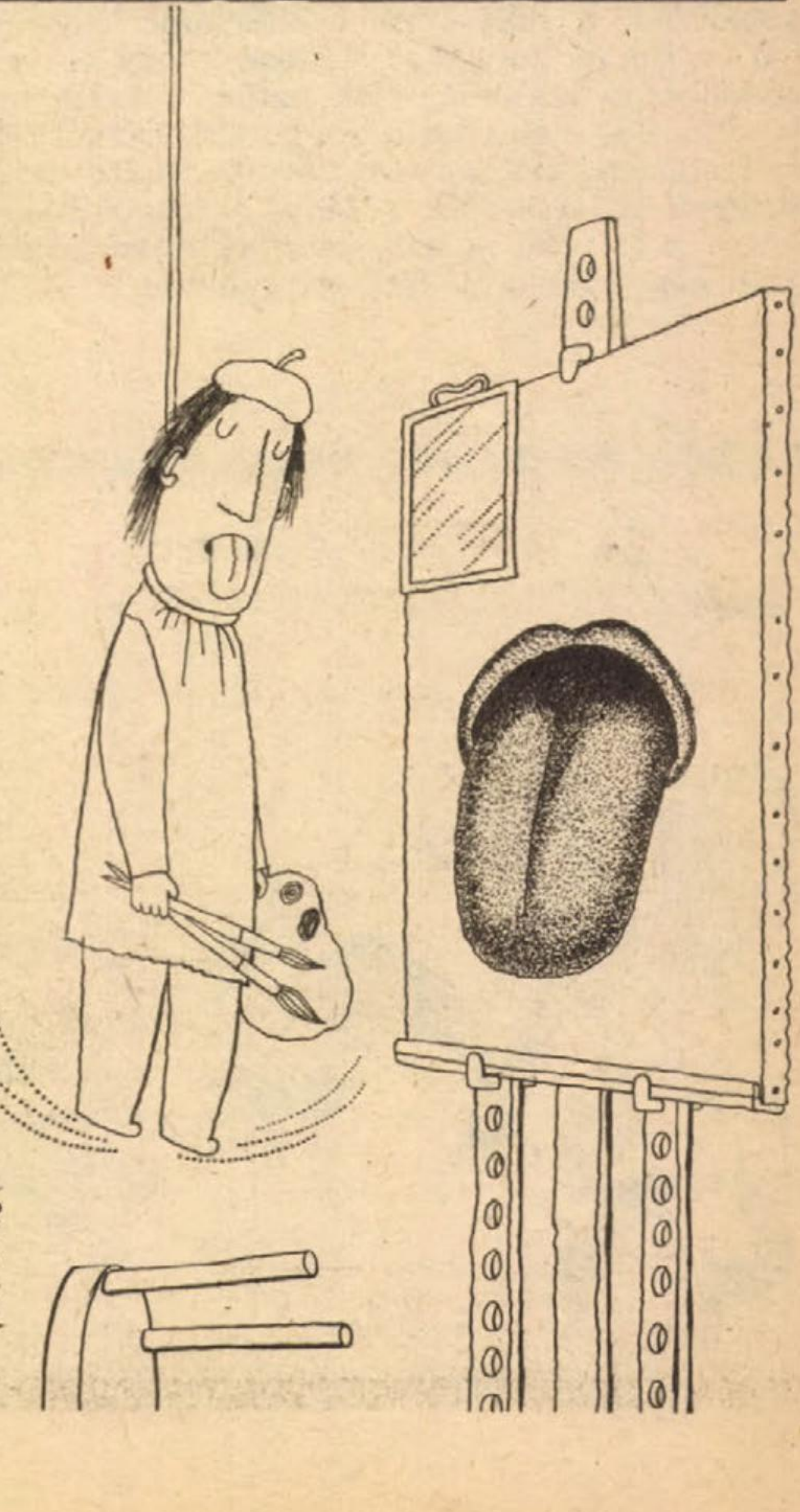

ÖN SZERINT MIT MOND A SZOBOR?

Szerkesztőségünk ezen a héten az alábbi pályaműveket jutalmazta:

GIACOMETTI:

„A KUTYA" — Nem voltam mindig ilyen sovány, de a gazdám az ebadó miatt elkergetett . . .

(Beküldte:

Réz Gyula, Bp., Szilágyi Erzsébet fasor 17.)

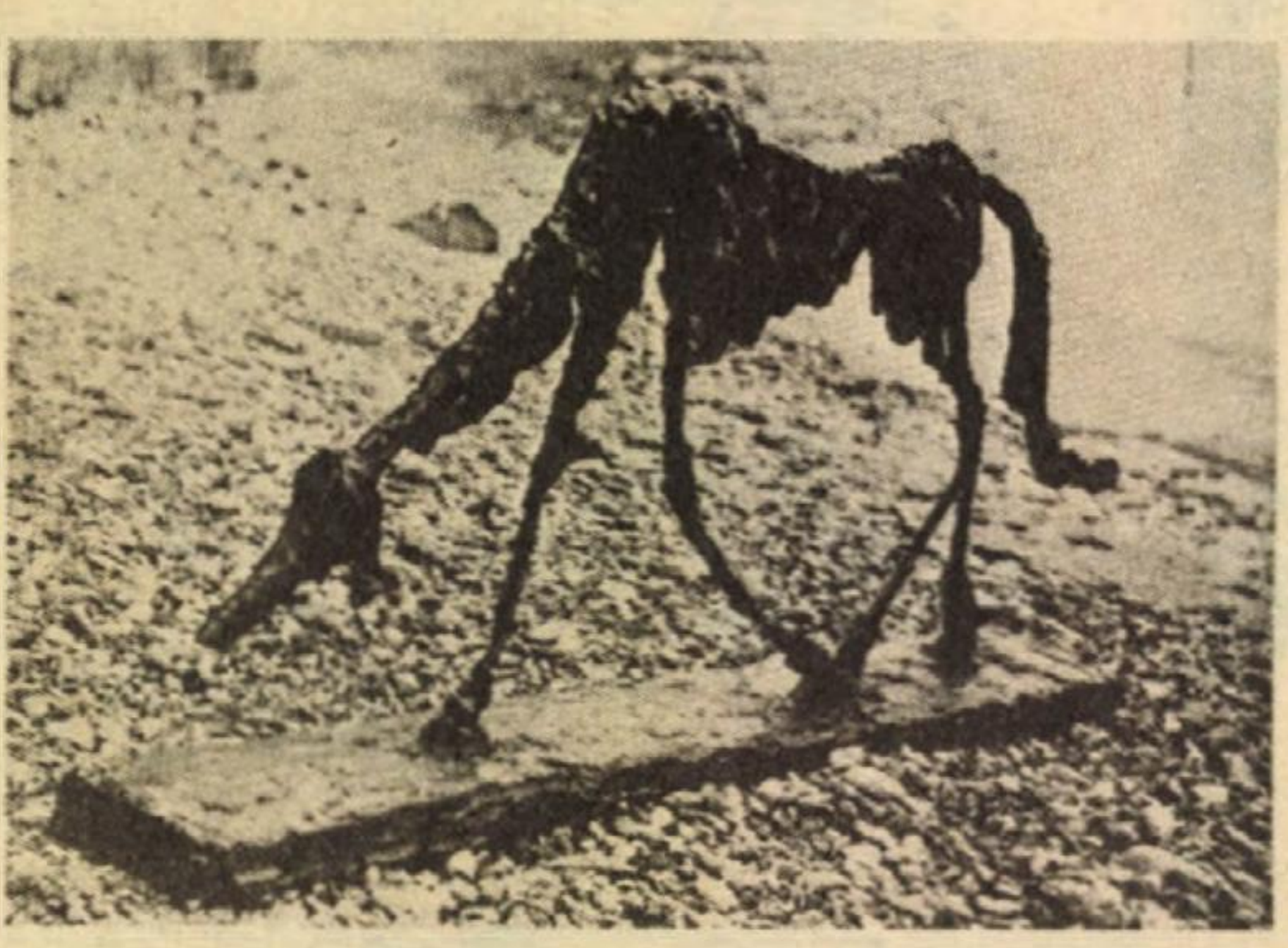

MARTON LÁSZLÓ:

„KÚTFIGURA" — Nincs víz, elmarad a nagymosás . . .

(Beküldte:

Szabados Tóth Aranka, Bpest, Nagykőrösi út 28.)

KOLOZSVÁRI TESTVÉREK:

„SZENT GYÖRGY" — Na! Megvan a hús vasárnapra!

(Beküldte: Szalai Mária, Salgótarján, Arany J. út 19/F.)

STROBL ALAJOS:

„ANYÁNK" — Istenem, ezek a mai magyar novellisták!

(Beküldte: Balla András, Esztergom, Széchenyi tér 8.)

A nyerteseknek járó 200—200 forintos jutalmakat postán küldjük ki.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Arkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 395-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100. 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308 32 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

BÁLBAN

Az alábbi beszélgetés Mancika és Pista között a bálterem egyik szegletében folyik. — Vízszintes 1? — kérdezi Pista. — Függőleges 16 — feleli Mancika. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 9-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VIZSZINTES

14. **Lehet fegyveres küzdelem, de lehet sportmérkőzés is**
15. **Gomolyog**
16. **Neked én**
17. **Szabálytalanság a futballmeccsen**
19. **A jövőbe vetett hit**
20. **Elsőfokú gyámhatóság**
22. **Súly rövidítése**
23. **Tiltószó**
24. **Orosz női név**
26. **Komolytalan fenyítés**
28. **Magyarán: lopni**
30. **Törvénykönyv, jogszabálygyűjtemény (ejtendő: kód)**
32. **Nagy fájdalom**
33. **Helyhatározó szó**
34. **A fekete földrész**
36. **A. C.**
37. **Kevésbé szép szóval: macerál**
39. **Vevőre vár**
41. **J. M. A.**
43. **Az ezüst jele**
44. **Közügyeket intéző intézmény**
45. **U. E.**
46. **Mezökön élő madár**
47. **Felszólítás a kapa használatára**
48. **Szocialista állam**
50. **Rag, -nak párja**
51. **Fonal feltekercselésére szolgáló eszköz**
52. **A tehén hangja**
53. **Nagy angol színész volt (1787—1833)**
55. **M. H. B.**
57. **Hajdan népszerű filmkomikus**
59. **Emberevő**
61. **Kérdőnévmás**
63. **Összekevert kés**
64. **Ilyen banda a fúvószenekar**
66. **Tenyészállat**

FÜGGŐLEGES

2. **A Föld legmagasabb csúcsa**
3. **Sporteszköz**
4. **Táncdalénekesnő**
5. **Írta: Kosztolányi Dezső**
6. **A labda „becézett" neve**
7. **. . icerin**
8. **Saját kezűleg**
9. **Fiatalon elhunyt kitűnő írónk (Imre)**
10. **Törékeny anyag**
11. **N. A. M.**
12. **Mészkőből készült íróeszközök**
13. **Húz**
18. **Növény, illatos virága van**
21. **Nap szaka**
25. **Észak — angolul**
27. **Nagy győzelmet aratott**
29. **Európa legmagasabb vulkánja**
31. **Földművelő eszköz egyik fontos része**
34. **Ma így mondjuk: szociális otthon**
35. **A megbízható munka**
38. **Jellemtelen, hitvány alak**
40. **A. T. Á.**
42. **Nőalak a görög mondavilágban**
44/a. **Csillagkép**
49. **Indián csónak (ma már: kenu)**
54. **Azonos betűk**
56. **Jugoszláviai üdülőhely**
58. **Ami megtörtént**
60. **Írta vala**
62. **Fohász**
65. **S. T.**
67. **A mennybolt**

1 B	2 E	3 S	4 Z	5 É	6 L	7 G	E	8 S	9 S	10 Ü	11 N	12 K	13 V	A
■	14 V	I	A	D	A	L	■	15 K	A	V	A	R	O	G
16 T	E	■	17 L	E	S	■	18 A	■	19 R	E	M	É	N	Y
20 Á	R	V	A	S	Z	21 É	K	■	22 K	G	■	T	■	T
23 N	E	■	24 T	A	T	J	A	25 N	A	■	26 D	Á	27 D	Á
28 C	S	29 E	N	N	I	■	30 C	O	D	31 E	■	32 K	I	N
33 O	T	T	A	N	■	34 A	F	R	I	K	35 A	■	36 A	C
L	■	37 N	Y	A	38 G	G	A	T	■	39 E	L	40 A	D	O
41 J	42 M	A	■	■	43 A	G	■	44 H	44a I	V	A	T	A	L
45 U	E	■	46 T	U	Z	O	K	■	47 K	A	P	Á	L	J
48 N	D	49 K	■	50 N	E	K	■	51 O	R	S	O	■	52 M	U
53 K	E	A	54 N	■	55 M	H	56 B	■	E	■	57 S	58 T	A	N
59 K	A	N	N	60 I	B	Á	L	■	61 K	62 I	■	63 É	S	K
i	■	O	■	64 R	E	Z	E	65 S	■	66 M	67 É	N	■	■
S	S	É	F	Á	R	A	D	T	V	A	G	Y	O	K

EGY KIS PEDAGÓGIA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ha rendesen viselkedtél volna, a tied is lehetne."

100—100 forintot nyert:
Gregor Jenő, 7150 Bonyhád, Mónus Illes u. 22.
Takács István, 1106 Bp., Heves u. 38.
Máté Pálné, 5000 Szolnok, Klauber J. u. 6.

A nyereményeket postán küldjük el.

OLIMPIA UTÁN

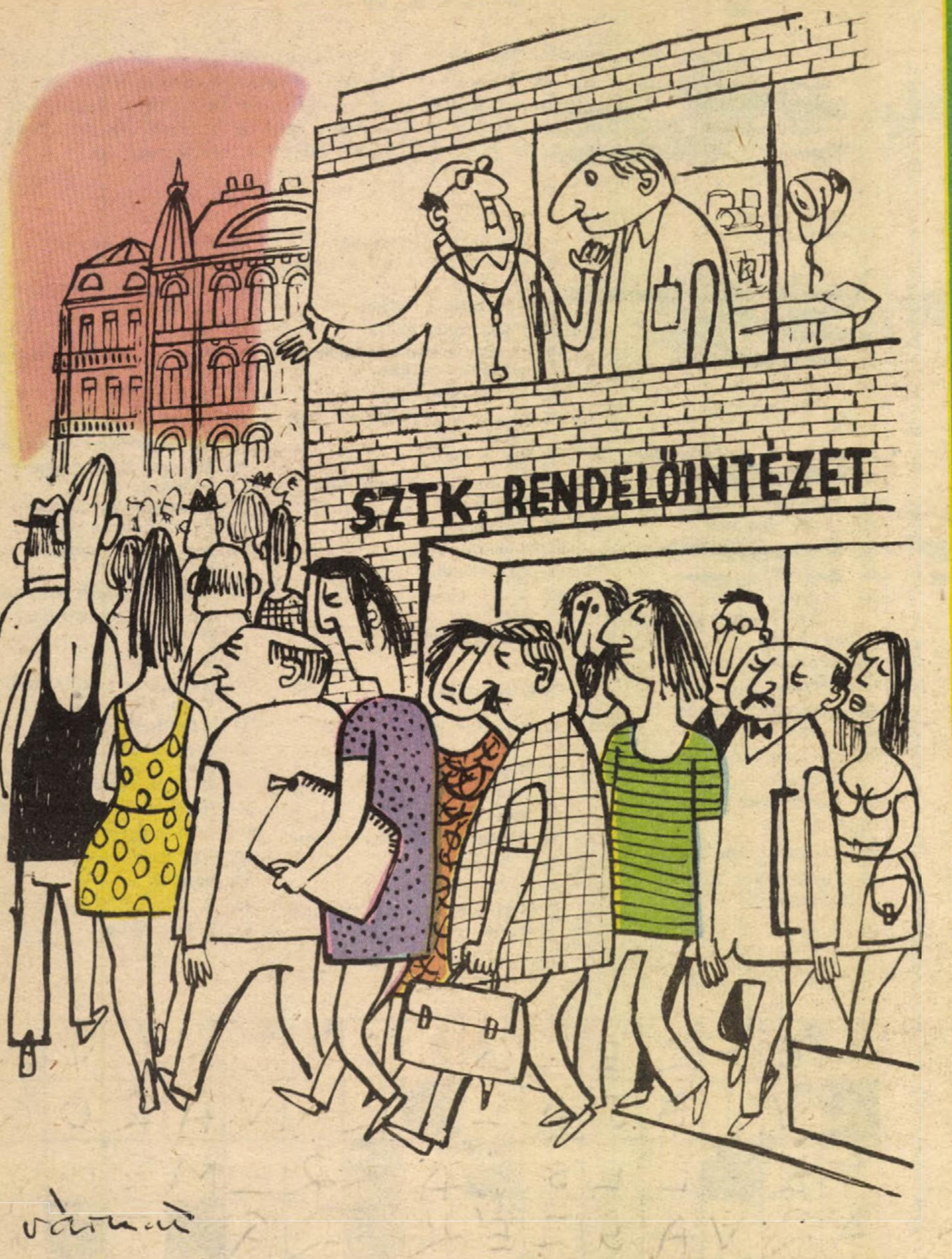
SZTK. RENDELÖINTÉZET
várnai

– Ezeket mind altatókúrára kellett beutalnom!

AUGUSZTUSI ÖRÜLET

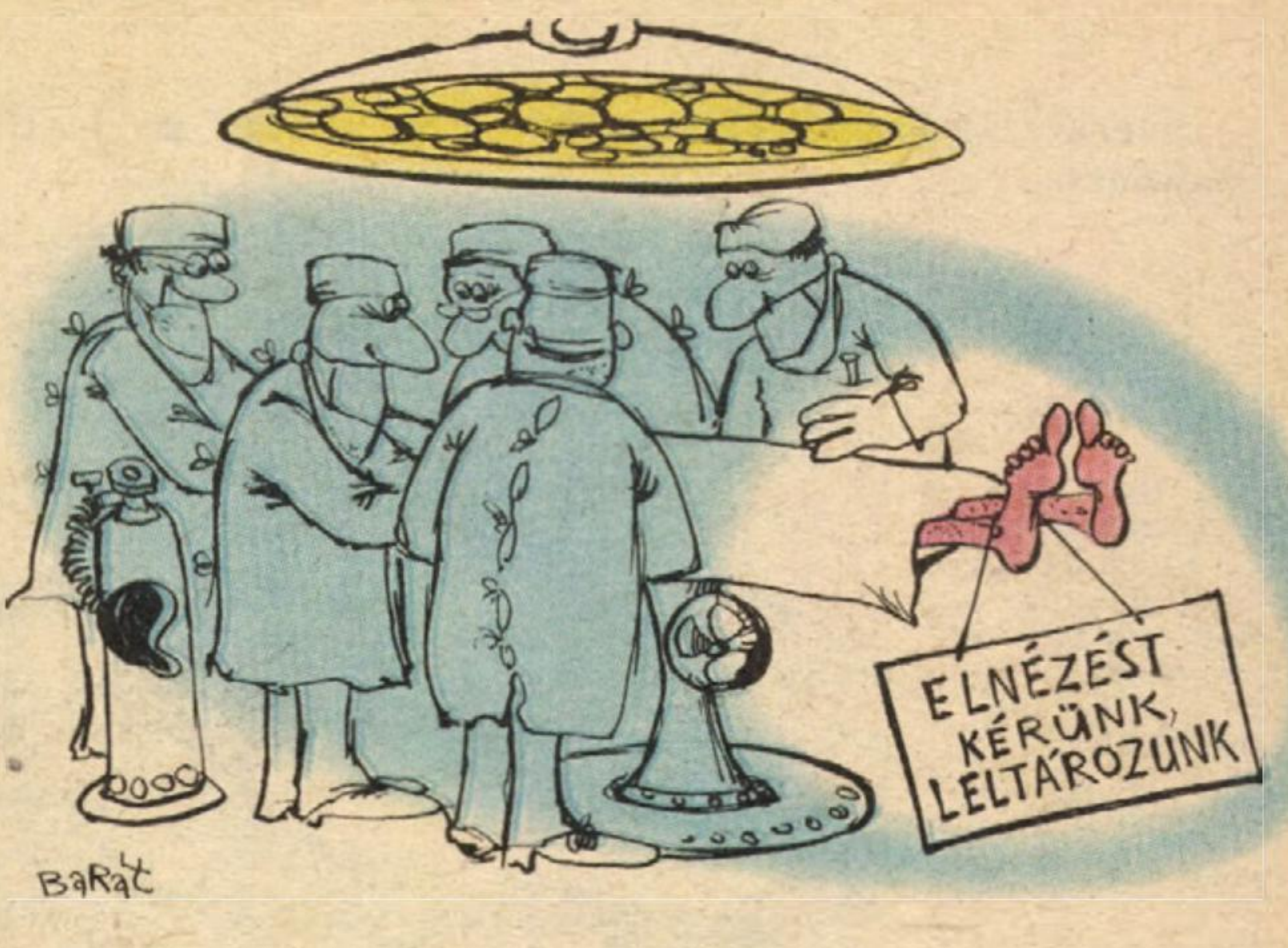
ELNÉZÉST KÉRÜNK, LELTÁROZUNK
BARÁT

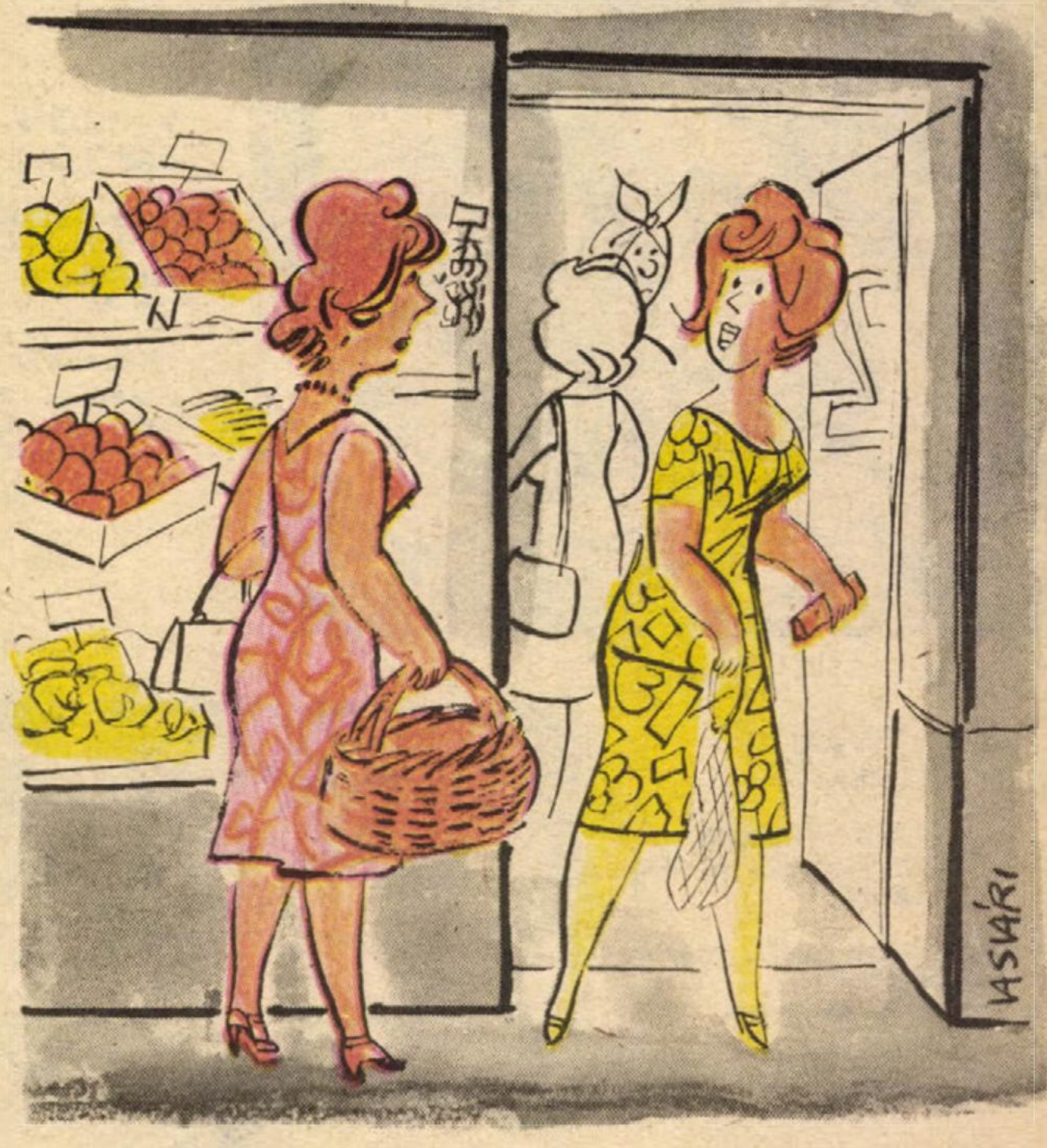

– A szazasbol meg vissza is adott egy húszast, mert nem vettem semmit . . .

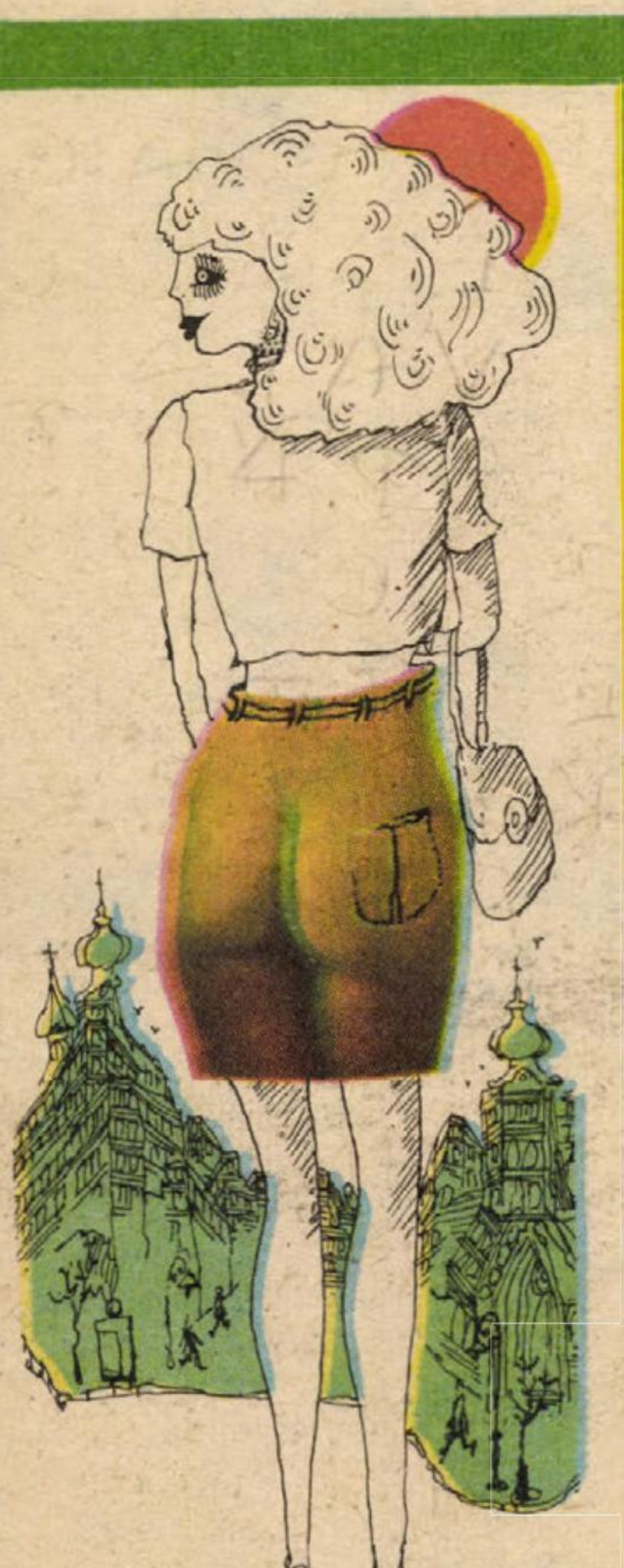

KÜLFÖLDI KÉRÖ

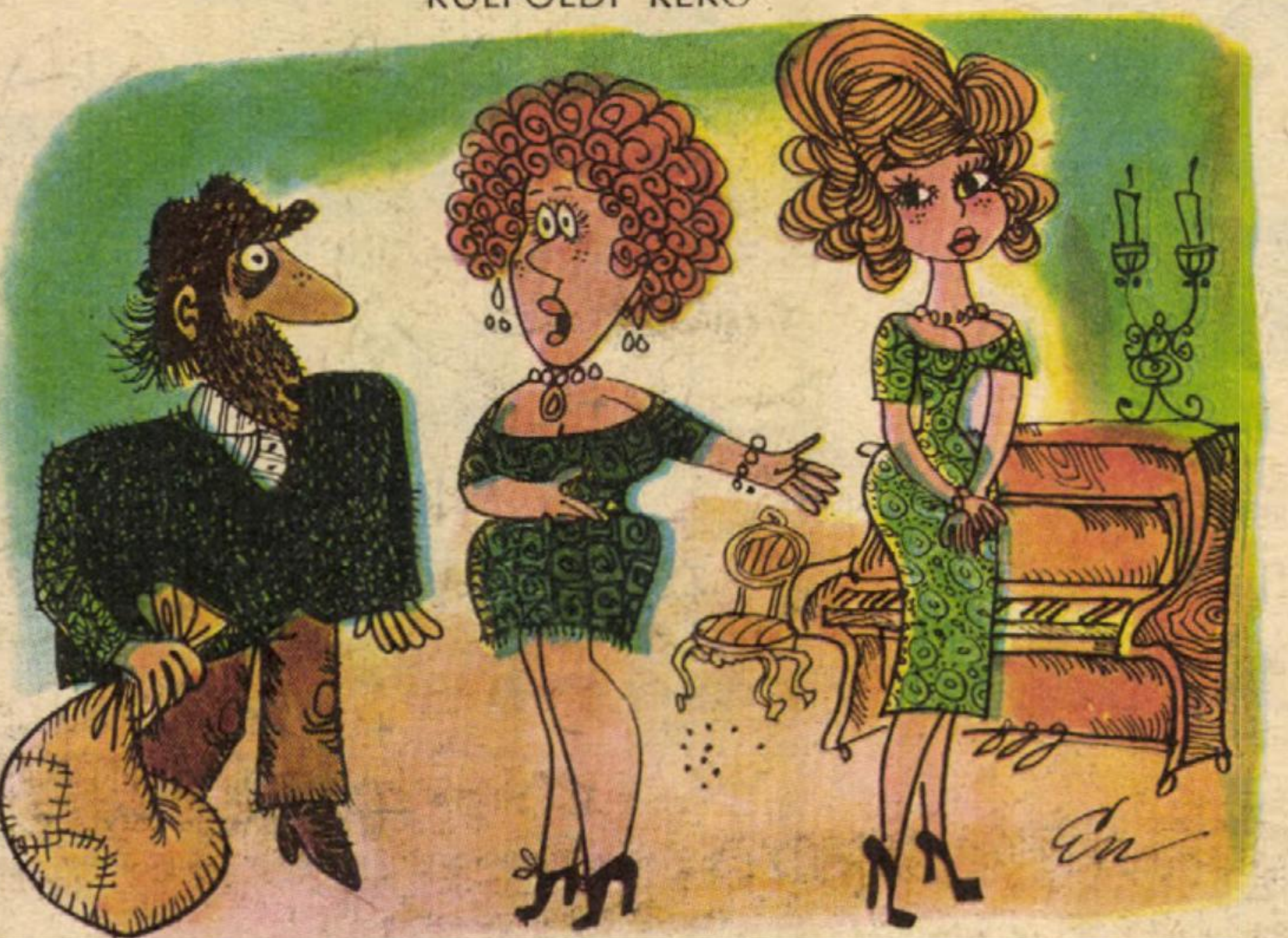

– Képzelje, a lányom nem akarja elhinni, hogy maga bankvezér, és most inkognitóban van Budapesten . . .

ABSZOLÚT FORRÓ NADRÁG

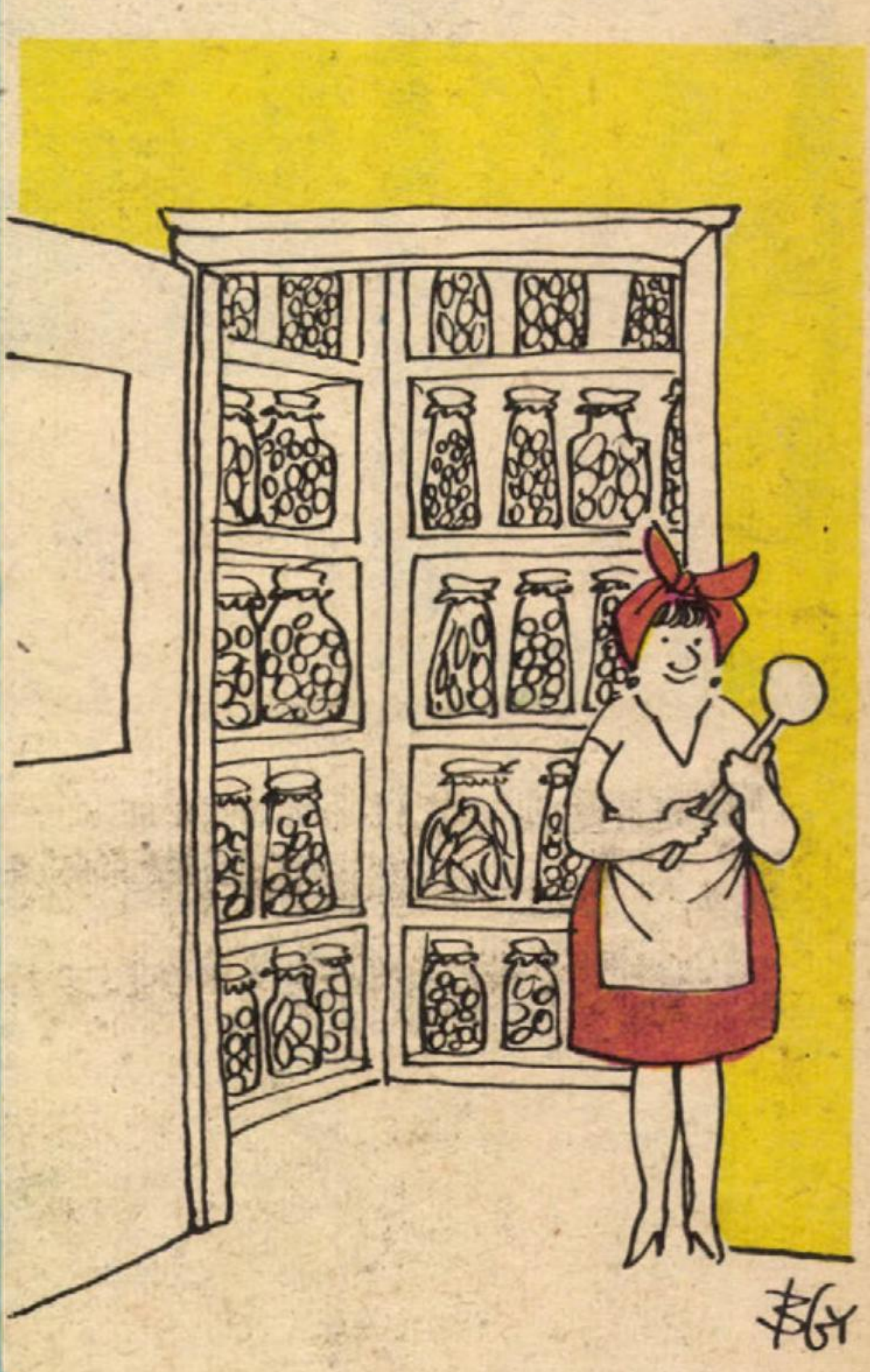MAI KINCSESKAMRA